22

மனுச் சோழச் சக்கரவர்த்தி

[illegible]

I.D. R.C. NO 3292
R.R.No. 47-1-84.

O,892 MNS,M
M84
116776

கடவுடுணை.

மனுச்சோழச்சக்ரவர்த்தி சரித்திரப்பா

இஃது

புதுவை பாகூர்தாலுக்கா மணப்பட்டு வகையரா.

பட்டாமணியம்

பெ. நாராயணசாமிநாயுடு

அவர்களாலியற்றப்பட்டு

சென்னை

மி. வீரப்பசெட்டியார்,

புதுவை

நா. பாலகிருஷ்ணசெட்டியார்

இவர்கள் பொருள் முயற்சியால்

சென்னையில்

ஜி. ஸ்ரீநிவாஸஐயா அவர்களது

“எக்ஸெல்ஸியர்” அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1884.

Registered Copy-right.

116776

O2,392MNS,M
M84

கடவுள் துணை

சிறப்புப்பாயிரங்கள்.

புதுவை

இந்நூலாசிரியரின் மாணாக்கரி லொருவராகிய
சா. தெய்வசிகாமணி பிள்ளையவர்களா லியற்றிய
ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்கொண்ட பசவாகி மணியசைத்த த்
தியாகர்வாழ்கின்ற திருவாரூரின்க ண்
பேர்கொண்டமனுநீதிச் சக்ரேசன்ற ன்
பெருங்கதையைப் புதுவைநகர்பெரியதம் பி
ஏர்கொண்டமாலருளா லீன்றெடுத் த
வெழிநாராயணசாமி யெனுமென்னுசா ன்
தார்கொண்டரும்ப முனியங்களிக்க த்
தாரணியிற் சரித்திரப்பாவாக்கினு னே.

புதுவை செந்தமிழ்ப்புலமை முத்தியவுபாத்தியாயர் குமாரர்
பாங்கி முருகேசமுதலியா ரவர்களா லியற்றிய
ஆசிரியவிருத்தம்.

சீராரும்புதுவைமாநகரில்வாழுந் தேசாதிகளுட்சிறந்ததிறலோனு ன
பேராரும்பெரியதம்பி வள்ளல்செய்த பெருந்தவத்தில்வரு சிவாசனல்லோற்
கோராருமினவலெனவுதித்தவல்லோ னெழினாராயணசாமி யினிதுதேர்ந் தே
பாராருஞ்சோழனருஞ் சரித்திரப்பா பாடினனெடிதுபுகழ் கூடின னே.

புதுவை செந்தமிழ்ப்புலமை சிவானந்த
வெ. பொன்னியாமுதலியா ரவர்களாலியற்றிய
ஆசிரியவிருத்தம்.

உலகினிற்றியகரால் வருந்துயரிடத்தும் உயர்ந்தமெய்த் தருமத்தின்வழுவாப்
பலமிகுச்சோழ சக்ரவர்த்தி பண்புறு செயலினுறுயர்ந் த
நலமிகுசரிதை வாசகப்பாவாய் நவின்றனன் புதுவையிற்றெ ரி
குலதிலகன் னாராயணசாமி குணுதரனெனும் புகழ்பெற வே.

புதுவை கவர்ன்மெண்டு மாசி பிரதம உபாத்தியாயராகிய
லட்சுமையர் குமாரர் உபாத்தியாயர்
க. ல. நம்பெருமாளைய ரவாகளா லியற்றிய
ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்பூத்தபுவியதனைச் செங்கோலேந்திக் கந் திறலரசர்தம்மின் மிகத்திறனுக ப்
பார்பூத்தமனுநீதி வழுவுறாது பரிவுடனரசாண்ட பண்பாஞ்சோழ ன்
ஏர்பூத்தகாதைதனை யெங்குமுள்ளோ ரெளிதினிற்கற்கச் சரித்திரப்பாவாகக்
கார்பூத்தபுதுவைநகர் பெரியதம்பி காதனாராயணசாமி கழறின னே.

இதுவும் - வேறு.

சிலைகொண்ட புதுவைநகர் மேவிச்சுப்புராயன் முன்செய்தவாசகப்பாவினைத் தேடிப்பெருமைமிக்க [illegible] சேர்த்தாதியோடச்சமைத்த, தாங்கொண்ட [illegible] பெருங்கவையைச் சரித்திரப்பாவாகவித் தாரணியிற்செய்தாதா [illegible] தந்தானரும்புதுவைநகர், தாங்கொண்ட [illegible] நூலைமேவிப் புகழ்த்து [illegible] பெற்றார்களோ [illegible] பெரியவாகுமிருந்தும் சகலசெல்வமும் பெற்றுவாழ்கவே.

புதுவையைச்சேர்ந்த வில்வநல்லூர் சுப்பராய சாமி செட்டியார் பெற்றிய ஆசிரியவிருத்தம்.

சால்பேர்ப்புதுவைக் கொடியர்கோமான் சுப்புவெண்குடை விருதுடையான்
[illegible] சுப்பிரமணிய புராணமுப்பாமுமொழுக மற்றுமன்ற ன்
[illegible] நாராயணசாமி புத்தமன்வந்த வாழ்வுற ற்
[illegible] தமிழ்ச்சரித்திரப்பா வே.

திருப்பாதிரிப்புலியூர் கார்த்திகை மடாலயத்து ஸ்ரீ சண்முகசுவாமிகளியற்றிய ஆசிரியவிருத்தம்.

[illegible] சரித்திரப்பாவாக ப
[illegible] நாராயணசாமிசெய்திட்ட சரைப்படித்தா ற்
[illegible] புகலரிதரிதுகிவனின்றெடுத் தி
[illegible] தாரணியிற்சிறக்கதமும் வாழிவா ழி.

திருப்பாதிரிப்புலியூர் பெற்றமிழ்த்திரியர் ஈ. த. சிவசிதம்பர முதலியாரவர்களியற்றிய ஆசிரியவிருத்தம்.

தமிழ்நிறைந்தொளிரும் [illegible] ம
 [illegible] மொருக்கண்மையோர்க்க ச்
சாற்றிலக்கியம்தமிழ்பர்கவா புலவருக்கெல்லா ச
 [illegible] மைமையார்க்கு ம
பெண்ணின்வாமக்காய பரியப்பெர்தன்று ற
 [illegible] பேணிப்போற்றி ப
பேதமையாற்றமக்கெது பெற்றனவேதை ப
 பெறுதற்கரிதான பெரிதுசெய்த ம
வண்ணமிகையில்லாதார் வாயிலமை னை
 வாய்த்தவீட்டுதோறும் பொட்டுமிழ்க்கட ச
வல்லோர்விதர் புதுவைநகர்பெரியதம் பி
 மயெனுமொரு [illegible] க்

வண்ணமிகைப்பாயற் சேர்த்தமெருகேற்ப ய
 கவிநாராயணசாமிக் கவிஞரொரு ர்
காதல்கொர்தனிவமர்த்த சோதரரு ன்
 நாவைதசரித்திரப்பா யாகக்குறித்த னே.

திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை யவர்களின் மாணாக்கரின் மொருவரும் சென்னை கவர்ன்மெண்டு நார்மல்பாடசாலைத் தமிழ்ப்புலமைநடத்திய கோடைவநாதம் தி. க. சுப்பராயசெட்டியா ரவர்களியற்றப்பட்ட சேர்ந்த பாயிரம்.

மாண்டமிழ்புலவர்க்குச் தலைமைசான்ற பாவலர்மாக வாயிலம்பலின்று இதிர் பசிசெய்கா வெள்ளிமேற்கொண்டனப்பிலிசன்டியரும்பாடலக்கி கருத்தி [illegible] அரவிலமணியரும். புரவுப்பொறைகொண்டு காவலர் ட்டி மேனிவக்கொற்றத் திருமகளேர்திரி வெருமைவாய்த்த ஒருபாற்சிறக்கு பெருகுணவன்கணைப் பெரியார்தோ டிருகோட்டொரு நிலையில்பெறக்கூடி ஒருபாலுமையுறை பெருமாறும் மைவுமிலைப்ப [illegible] மணிகள்பலிக்கும் வாலுமாமாட்கள் நனிவிக்கெருங்கு தகை சால்புதுவையோன் [illegible] பெற்றவன்கருமம் வட்டவாய்க் குறக்கொழுவியாற்கவிகை சைமவரிசெரிக்கும் கருவில்வாழ்க்கையன் மும் முதேவெளிக்க தமிழ்வேந்திய திருமறையோர்புத் தேவர்பெருமான் பொரு விற்புகழ்மல் புண்டமைத்தோன் அரியநிலவிய வறக்கொடைபூண்ட பெரிய தம்பிவேள் பெற்றதருந்தவத்தில் பாற்கடற்தோற்றிய பணிக்கதிர்போல்வந்த சிவாசகவா இயல்புகழோன்பின் தாய்மையுங்கல்வியுந் தோன்றத்தோன்றிய ன் வாய்மையும்புகழும் வாரணர்க்கோன் கற்றுணைக்குறய நற்பொறைநயமிலை றற்பயில்காற்றரீம் குணைத்தவிப்பருக் இலக்கியம்போலக் கலக்கமிலை பொன் சாற்றுநாராயணசாமிவல்லவல் போற்றுமுத்தமிழும் புலப்படத்தேறி தெறியல் பொலிவிய விரண்டையுமுணர்க்கு காத்தொளிரில்லா நன்கவியாக ன் இருவகைக்கூற்றாற் பொருளிலக்கியமுள் சொக்கமெய்யோர் வியக்க மாக வன் இருக்குநாட்டமென வேதநான்கும் பொற்றுள் நாட்டம்பலகைதராய காதலின் திருக்கணிதப்பாத் தாருபோலவும் பொருப்பினதவிலொரு பொன் மலைபோலவும் சக்கரவர்த்தித் தகைசாலசருள் பொக்கமின்றேங்கிய புண் ணியசோழசக்கரவர்த்திதனைதை வழுவறத்தமழிய நாடவுறப்புக்கோடா இகிற்ப ஆசிரியனர்த்தவறினால் வாசகப்பாவென வகுத்துரைத்தனனே.

சென்னை விநாயகசுவாமிகளியற்றிய ஆசிரியவிருத்தம்.

மன்னர்மகிழ் மாண்புதுவைக் கொளியன்சீர் மாதவத்தான் பெரியதம்பி இபன்பால், வென்னவருமுன்னைவருந்தசிவாச வித்தியோபிள் வந்துதித்தவி னைவரும், சொன்னயந்தவிய நாராயணசாமிக்கோன் துலங்கிய நாவலர்கவலப் கந்தாமோதேந்தப், பன்னரியசோழன் வாசகப்பாமாலை பாற்றுமெனமெய புகழ் ற்கடிமுறையேனோ.

சென்னை சர்வகலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் கோமளபுரம்
இராஜகோபாலபிள்ளை யவர்களியற்றிய
ஆசிரியவிருத்தம்.

பிறவைகள் மடவார்குழுன் முகிற்கண்டாங்குமஞ்ஞை விருப்பிற ஒ
மறுவவர்பூஞ்சோலைமலிபுதுவை வருஞ்சீனிவாசப்பேர்வள்ள ல்
அருள்கருணைச்சீராணராயணசாமிக் கவிருதயத்தன்பாக க்
கதிர்குலத்தாமரைச்செம்முள் காமுகசித்திரப்பாவைக்கதழிற ளே,

சென்னை இராஜகோபாலபிள்ளை மாணுக்கரிலொருவராகிய
ஆ. விசாக சண்முகம்பிள்ளை யவர்களியற்றிய
கட்டளைக் கலித்துறை.

சீதைமணாளன் திருவடிபோற்றுஞ் சிறப்புடை யை
மேதகுநாராயணசாமிசீர்த்தயனம் மேதினியி ற்
போதவிர்த்தகு திருகுலத்தோன்றும் புகழ்சோழமன்ன ன்
காதையுமாசப்பாவெனவே கட்டுரைத்தன னே.

சென்னை பு. இரகுநாதபிள்ளை அவர்களியற்றிய
சந்தவிருத்தம்.

சீர்மிகுந்தவளர்புதுவைமாநகரில் வாழுமெய்க்குலதிலகனு ம்
செம்மலுக்கினியபெரியதம்பிமுனைதந்த செய்தகற்றவபலத்தினு ம்
பாரில்வந்துதயமாகியன்னதிருமால் பக்திகொண்டகுணசீலனு ம்
பயமறுநாராயணச்சுவாமி பாவலன்றானிபோற்ற வே,

அரவமேவுதிருவாரூர்த்தியாகர் கழலண்டிவாழ்ந்ததகசெய்தக ல்
அதுகுதன்குமருவீதிசக்ரபதி யரிவைசாகப்பாவி னை
சீர்வளர்த்தபுவிதனில்வியற்றினா லிறைந்தொற்றமொழி தன்னைமா ய்
சித்தமுங்கலவில்பயின்றுகின்றவன் புலவோர்கள் வியக்க வே.

இயலும் ஆசிரியவிருத்தம்.

இந்திராவாழ் வளஞ்செறிதிப்புதுவையம்பதியிலிசைபெற்றோங்குஞ்
சுந்தரனும்பெரியதம்பியன்னெய்சய்த நற்றவத்தாற்றோன்றிவந்த
மந்திரபாசலங்கொள் நாராயணச்சாமிக்கவிஞனெனுமகிபனேர்ந்து
தந்தனனற்றமிழ்க்கவியால் மனுநீதிச்சக்ரவர்த்தி சரித்திரந்தானே.

கோகுலபுரம் அருணாசலஞ் சலிசாரவர்களியற்றிய
இரட்டை யாசிரியவிருத்தம்.

பொன்மணிகொழித்ததருவிவருகடற்புடையிலகு பூம்புதுவையம்பதியினிற்
பொருவில்மாதவராதியோர்பாவுகொளிருவல புனிதனெனவாய்த்தசீலன்
பொறையுறிவுபுண்டோங்கு பெரியதம்பிக்குரிசில் புகலரியதவமாயிடிற்
பூத்ததருமூதற்றமிழ்ஞன் உலகில்லகுவீரசபுங்கவர்குற்றமேனிமேன்,

தன்னிகரில்ஸ்ரீநிவாசப்பூபனிளவலாய்ச் சார்ந்தசீருருசோதரன்
தரணிமிசைவருபனுவல்கலையாறிவாழ்ந்திடுந் தண்டலையெனும்பண்பினன்
சமையவாதியர்களுக் கரிமாவெனச்சொலுந்தகையுளோன் புலவர்கள்பெறுஞ்
சார்பினன் துளபமணிமார்பனிருவடிகளைச் சந்ததம்போற்றிசெய்தும்,

மன்னுமலர்சோலைசூழ்பாதிரிப்புலியூர்வயங்குகார்த் திகைபட்டத்தின்
வள்ளலெனவந்துலவுசண்முகப்பிரமமதின் வன்பதாம்புயமுளநினைய
மனமெனுங்கேணியிலிருத்தியதிகின்றுறையும் வண்டெனயசுருதுசான்
மதிவதனநாராயணச்சாமி நாவலன்மாவுலகின்மூவாசரிற்,

பன்னரியசோழன்சரித்திரப்பாவரைப் பார்முதன்வானவரெலாம்
பகரேழுமுகிலினிற்புடகலாவர்த்தமோ பகொரணைச்சம்வர்த்தமோ
பனிமலர்ச்சொரியுஞ்சங்காரித்தமோவெனப் பாடியவிசைப்பெருமையைப்
பன்னகனுநாரதாதியரொலாக்கலை குணியியம்பகரவல்லவரியாவரோ.

காரைக்கால்,

குமப்பேணி பாடசாலைத் தமிழ் பிரதம பண்டிதர்
பொன்னுசாமிபிள்ளை யவர்களியற்றிய
ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்கொண்டவாவியும்மலர்ச்சோலையுஞ் சிறந்தொன்றபுதுவைநகரம்
செப்பருங்கொளிருவபொப்பிலாப்பாருடைய செம்மலாம்பெரியதம்பி
யோர்கொண்டதவமதனிலோர்கொண்டுதித்தமா வையிற்பொலிசீனிவாசம்
பிள்ளையெனவருமிருநாராயணச்சாமி யெத்தனைத்தாந்தமுடைய

கார்கொண்டமனுநீதிச்சக்ரவர்த்திகாதைதனைத் தரணியிலோர்மதித்துத்
தக்கபுகழ்கூடிடமிக்கப்பாவாலேயே தக்கவை பெருமையாவிருந்
கார்கொண்டமேகமென்கவிகொள்பாவலர்க் குறித்துநன்கமரயல்
கருசருங்குவருங்கவிருதயம்புலவருமம் கண்டுமெய்கொள்ளுவாரே.

காரைக்கால்

இலக்கணவுபாத்தியாயர் பொன்னையபிள்ளையவர்களியற்றிய
ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்சிறைந்தமனுநீதிச்சக்கரவர்த்தன் காதையைச்செந்தமிழினுவிப்
பார்சிறைந்தபுலவர்மனங்களித்திடவாசகப்பாவைப் பாடித்தந்தான்
பேர்சிறைந்தபுதுவைநகர்பெரியதம்பி வள்ளலைப்பெற்றுவந்த
கார்சிறைந்தகாதலனாராயணசாமியெனப் பேர்கொள்கலைவல்லோனே.

இடைச்சேரி கோ. வா முகம்மது குலைசிராவுத்தரவர்கள் இயற்றிய
சந்தவிருத்தம்.

காரார்பொழிற்குடந்தைநகரிலுறைசுக மேவியவள்ளல்சிகாமணியாய்த்
தாராரெழில்கொண்டபெரிய தம்பிப்பெயர்பேர்ந்தவனுக்கினிதாரு
நாராயணசாமியெனப்புகழும் நாவலவர்நாயகமாமணிபொற்
சீரார்திருவாசகங்கலைதயைச் செய்தான்றமிழ்வாசகப்பாவினரோ.

முகை-ஸ்ரீ. சண்முகசுந்தர நாவலரவர்கள் இயற்றிய
ஆசிரியவிருத்தம்.

கடல்கலவுநிலமாதின்வதனமிசை திலகமெனக்கவிநிலவுபுகழவதரிமாழ்
கருணாநிதிருபெரியதம்பிக்குரிசில் செய்தவக்கறையறுதவப்பயனதால்
அடலிலருசிவாசகப்பெயர்கொள்வள்ளலுக்கருசனைவந்துதித்தோன்
அபருவிழைதவாவிகடைதருசெய்யணி நாவினதிமதுரகவிமாரியால்
மிடலுடையமறைவடமொழியுடைவடையவேசெய்புமேன்மையுறுகவிஞர்திலகம்
விர்புகழ்த்திறல்நாராயணசாமி மேதினியின்மகிழ்வினையவே
மடலவிழுமுருகுடையதொடையணிமேமிகு மறைவிதியன்னவன்றன்
மாசகிதவாசகப்பாவினிலியற்றிய மகிமையணிசெய்தனனரோ.

குலசேகரன்பட்டணம் முத்துசாமிப்பிள்ளையவர்களியற்றிய
ஆசிரியவிருத்தம்.

கொண்டசிந்தைகனிந்துதித்த திருவாசகமுந்திச்சக்ரவர்த்தி (குல்
பேர்கொண்டவாசகப்பாபுலமை செய்வளமைக்கியேமாமிழ்மெதுவமாதியத்திரு
பேர்கொண்டுநாவிதடைப்புலமைவாழ்வோன் பெரியதம்பிமால்பெருதற்றவ
மொழிரேன், தாரெனருநாராயணச்சாமியென்றுந் தனிப்புலவர்நாயகனி
யாத்தளிமையினனே

பட்டுக்கோட்டை
கணக்கிலவுராவம் முத்துகருப்பன் செட்டியாரவர்களியற்றிய
ஆசிரியவிருத்தம்.

மாதாரர்வாசமுகசுகட்சுதுடங்கு சாமனையொற்றைக்காவேரிநின்று
மேதமிலாத்தவமியற்றவொக்குமிபற்புலமை வளர்ந்தகடுசாசி
மாதவிவாள்குலஞ்செய்தவமெழுந்த திருவாசகப்பெயரின்வந்தசெம்மல்
சோதநமொழிநாராயணசாமி சேர்புனரும்வாசகப்பாவொன்றியற்றினனே.

திருவெண்ணெய்நல்லூர் லோகல்பண்டு ஸ்கூல் உபாத்தியாயர்
சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்களியற்றிய
ஆசிரியவிருத்தம்.

காரார்பொழிற்புடைசூழ் நகரிற்சிறந்திடுங் கௌரியங்குலதிலகரும்
கணமருவும்பெரியதம்பிக்குரிசில் தவம்வந்த சமைமீனவாசமாற்று
நாரார்சனிர்மையினவலவென நகுனோயரின் ஞானிலத்தோற்குரியாயன்
நாராயணச்சாமிநாவலனெனுந்தூயன் நன்றுதெய்வீகனென்னும்
பேரார்மறுச்சோழச்சக்ரவர்த்திச்சரிதை பெருவாசகப்பாவெனப் [னேச்
பெட்டிறெனுசொன்னயம் பொருணயம்பொலிவுற பிறங்குதமிழின்சுவைத
சீரார்புவிப்புலவர்தங்கட்கெலாமிகு செவியுணவெனத்திரட்டி
தினந்தினமருந்துநலவிருந்தூட்டினன் புகழ்த்திசையெங்குநாட்டினனே.

இதுவும் அட்டலைக்கவித்துறை.

கரும்பால்வருஞ்சுவைநேருறல்வருஞ்சுவைசுருவிறல்
வரும்பாற்சுவைபொரிகொண்டால் வருஞ்சுவையுமற்றமொல்லா
பெரும்பாற்றலமேபுரிக்குநிறைசில பெரியதம்பி
தரும்பால்நாராயணசாமி சாற்றுந்தமிழ்ச்சுவைக்கே.

மாயவரம். சோதிடசிரோமணியாகிய
சாமிநாத அய்யரவர்களியற்றிய
ஆசிரியவிருத்தம்.

நாடிவருந்திர்புலமையில்வாழ் நாராயணசாமிப்புலவன்
பாடமெடுத்தமனுச்சோழன் பண்பாரத்திருவாசகப்பாவிற்
கூடியிருக்குமாசுபடலோற் சொலிக்குமுந்திச்சுவைநசநந்
தேடியாக வெனச்செயுமோற் செப்புப்புலவர்க்குண்மையினரே.

மாயவரம் முனிசிப்பாலாபீசு மானேஜர் கந்தசாமிபிள்ளை
குமாரரும், வேதாந்தகுட்டத்தலைவருமாகிய
திருவேங்கடம்பிள்ளையவர்களியற்றிய
ஆசிரியவிருத்தம்.

சொன்னயமும்பொருணயமுமமைந்துநற்பனையாய்ச்சொல்லாவின்று
மன்னருமுறைநடையமுஞ் வளம்புணயமும்பிரியாமாட்சிற்கு
மென்னயமுமுற்றிற்செவிதிறக்கமையு மனக்கலமுமெல்லாமெனனிற்
பன்னயமுமுணர்நாராயணசாமி நாயகனின்பாட்டென்றுமே.

மாயவரம் [illegible] பிள்ளையவர்களால் இயற்றிய ஆசிரியவிருத்தம்.

கொண்டக்கல்பசெக்குந்தண்டலையுதித்தக் [illegible] தொண்டைகன்குட்டி
[illegible] மனுப்பிரவரைதன்
தண்டமிழ்ப்புகழ்கொண்டருபுநூல் நலத்திறக்குனை [illegible] யோன்
பண்டையப்புத்[illegible] பர்வெகச் சோழாதன்றன.

இ.ய.வுரை.

[illegible] மிக்குயபாரட்டி
[illegible] கொளத்தளித்தளிக்கவர்க்கு
[illegible] கோக்கிப்
[illegible] பாக்கதென்னிக்கிளாதன்னே.

மாயவரம் [illegible] பெரியகுப்பு இயற்றிய ஆசிரியவிருத்தம்.

[illegible] புதுவைக்கவிபேலோகவ்வை
தாயாருபுகழ்[illegible] மனுச்சோழன்சரித்திரப்பாவை
வேயுருமுத்த[illegible] பாக்கவரைதவிரும்பிக்கேட்க
[illegible] யாம்வழுத்துவென்னே.

சிறப்புப்பாயிரங்கள்.

முற்றிற்று.

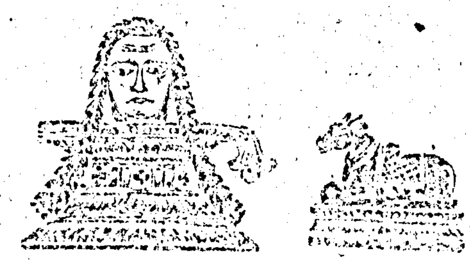

கடவுள்துணை.

மனுச்சோழச்சக்கிரவர்த்திசரித்திரப்பா

முதற்பிரிவு

விநாயகர் துதி பின்முடுகு வெண்பா.

சீராகல்லாருயிற் செங்கோற்செலுத்தி வந்த
பேரார்சோழன்கதையைப் பேசவே வாரம்
அத்தியின்தலைத்தவெக்கையனுடன் றரும் குமரன்
சத்தர்முக்தியத்தகத்தி காப்பு.

வடிவேலர் - துதி - பண்.

செங்கதிரோன்குலத்தில்வந்த திறன்மனுச்சோழன்
துங்கமுடையங்கதையையிங்கு சொல்லுதற்கனிக்கு
மங்கலமாமயின்மேல்வலம் வந்தவடிவேலன்
பங்கயப்பாதங்களைநிதம் பண்பாய்ப்பணிவோமே

சங்கரர் - துதி - தேவாரம்.

புங்கவர்போற்றுமாரூர் புரிதனைப்புகழ்ந்துசெங்கோல்.
இங்கிதமாய்ப்புரிந்த எழிலுறுமனுச்சோழன்ற ன்
மங்கனஞ்சேருங்காதை வையகத்தினில்வழுத் த
சங்கரன்மலர்ப்பாதத்தைத் தலையினிற்சூட்டுவா மே.

நாராயணர் துதி, விருத்தம்.

வாரணந்தன்னைக்காத்த வைகுந்தநாதனை ன
காரணன்றனைத்துதித்து கவிலருமாரூருக்கு க்
காரணனானசோழன் காதையையுலகோர்மெச்ச ப்
பூரணமாயெடுத்துப் புகலுவோம்புகலுவோ மே.

கலைமகள் துதி கலிவிருத்தம்.

அலைகடல்சூழ மாரூராண்டகோமா ன்
நிலையுறுங்காதை நீள்புவியிற்சொ ல
இலையெனும்படிப் போதிநல்வாக்கீ ய
கலைமகள்கழலைத்துதிப்பாய ரோ.

ஆழ்வாராதிகள் துதி கலித்துறை.

பேராயிரமுடியான்மணிவண்ணன் பெரும்புக ழை
யாராய்ந்துவேதந்தனைத் தமிழாக்கியதன்பயனை ச்
சீராய்ந்துரைத்துநல்லானந்த வெள்ளச்செந்தேன்பெருக ப்
பாராயணஞ்செய்யுமாழ்வார்கள் பாதம்பணிந்தன மே.

நால்வர் துதி விருத்தம்.

சிறப்பணிமுலைப்பாலுண்ட தேவனைமுன்னர்தன்னை க்
கற்பனையாய்க்கடந்த அப்பனைகராவிழுங்கு ம்
பொற்புறுமதலைதந்த புனிதனைவாதவூர்வா ழ்
அற்புதஅடிகள்தம்மை யனுதினம்வணக்கஞ்செய்வா ம்.

அவையடக்கம் - கட்டளைக்கலிப்பா.

ஒப்பிலாத்திருவாரூரினிற்செங் கோ
லோச்சிநீதியிலெள்ளளவாயினு ம

தப்பிலாதரசாண்டமனுச்சோழ ன்
தக்ககாதையைச்சாற்றத்துணிந்தன ம
ஒப்பிசர்ஸ்த்ரிகள்சேய்கள்மனைவிரு ல்
செய்யும்வீட்டைக்கண்டேமகிழவதேபோ ல்
இப்போதெக்குற்றமாயினுமிந்நூ லை
யேளனஞ்செய்யாமற்பொருப்பீர்க ளே.

வாழ்த்துதல் - இராகம் - எதுகுலகாம்போதி

சாற்றருநான்மறையாகமஞ்சாஸ்திரஞ் சகலநற்காவியங்கள்வாணி ல்
சாருமுனிவர்கள்தேவாசதாகாலந் தகையுடன்வாழிய வே
போற்றரியதானதன்மம்புவியினில் புகழுடனேவழங்கியாரு ம்
புகன்றிடுநால்வருணத்தவர்களோங்கி பூமியில்வாழிய வே
எப்புவிதன்னிலுமேமாதமும்மாரி யின்புடனேபொழிந்து இ ங
வழிலுறும்பூமியினிற்பயிர்கள்செழித் தெங்நாளும்வாழிய வே
ஒப்புவமையில்லாவாரூராளுஞ்சோழன் ஒதருங்காதைதனை மே
உருதியாகப்பாடிப்போருங்கேட்போர்களும் உண்மையாய்வாழியவே.

வரலாறு - வசனம்.

எம்மைப்பெற்ற தந்தைமாரே வந்தனம் வந்தனம் கடல்சூழ்ந்த நெடியவுல கத்துக்கெண்மணம் கதிகமாய்ச்சிறப்புற்றோங்கிய ஆரூரில் மன்னுயிரைத்தன் னுயிரைப்போல் பாதுகாத்துவந்த சூரியகுலத்தரசனாகிய மனுச்சோழச் சக்ர வர்த்திதன் மந்திரிகளிடத்தில் குடிகளுக்கேற்படுந் துன்பங்களையுடனே தெரிந் து கொள்வதற்கு ஆராச்சி மணியைக்கட்டிச்செய்து அரசாட்சிசெய்து வருங் காலையில் தனக்குப் புத்திரனில்லாமல் அன்னதானக்கொடி கட்டி சிவனடி யார்களுக்கு முப்பழத்தோடன்னம் பாலித்து வருங்காலத்தில் ஆரூர்தியாகே சரருளினால் அதிக பராக்கிரமசாலியாகிய ஓர் ஆண்குழந்தை பிறக்க சோதிட சாஸ்திரிகளாற் பலாபலந்தெரிந்து நாளொருமேனி பொழுதொரு வண்ணமா கச் சீராட்டிப் பாராட்டி வாமனுச்சோழனுக்குத் தள்ளாமையினால் தன்பு த்திரனாகிய வீதிவிடங்கனுக்குப் பட்டங்கட்ட எண்ணமுற்று தன்குமாரனுக்கு த் தெரியப்படுத்த அதற்கவன் ஆரூர் தியாகரைச்சேவித்து வந்தபிறகு மகுடஞ் சூட்டிக் கொள்ளுகிறேனென்றுரைக்க அவ்வாறே அவ்வரசன்தானேற்றி நடத் தும்ரதத்தை வருவித்துத்தன் குமாரனையதில் ஆரோகணிக்கச்செய்தனுப்ப அ வ்வரசன் புத்திரனாகிய வீதிவிடங்கன் தியாகரைச்சேவிக்கரதமேறி நடத்தவழி

யிலோர் என்றுளது அத்தேரினுருளையில் அகப்பட்டிறக்க அக்கன்றின் தாயாகிய பசுவானது ஆராச்சிமணியைக் கொம்பினாலசைக்க அதையுணர்ந்த சோழன் தன்புதல்வனைக் கட்டிக் காவலில் வைக்கிறவனாயில் இன்றையதினஞ் சொல்லப் போகின்றமையால் இந்தத்திவ்வியசரித்திரத்தைக் கேட்டு இனிதாகச் சந்தோஷிக்கும்படிப் பிரார்த்திக்கின்றனம் ஐயாமார்களே யாவருக்கும் வந்தனம் வந்தனம்.

மனுச்சோழச்சக்ரவர்த்தி கொலுவுக்குவரும்போது

கட்டியக்காரர்கள் - கட்டியங்கூறுதல்.

திடமுடையஅரசர்படைமுறியமுடியிடறஉய
தேரில்வருமனுநீதிமன்னே.. பராக்
கடகடெனஉடல்பதறபடைமுறியநடவிக
களிறின்மிசைவருநீதிமன்னே.. பராக்
அடலரசர்கெடுகெடெனநடனமிடுபரியின்மி
யமரில்வருமனுநீதிமன்னே.. பராக்
படியிலுனதடிபரவவருபகைவர்முடியிழை
பண்புபெறுமனுநீதிமன்னே.. பராக்

பணிப்பெண்கள் - தரு - இடிரசந்த பைரவி.

சீரார்ந்தபல்வளமெங்கினும் நிறைந்தஆரூராளு
சேயன்மிகுநாயன்விறல் சேரும்பல்லுபாய ம்
நாராமகிருபேசன் நல்லருளாலுதித் ன்
நல்லன்பழிபுல்லன் மறுவில்லன்மிகுசொல்ல ந
களைதுகொடுபலகாவலர் காணும்பரிசுடையோ ன்
கண்ணியன்மிகுபுண்யன்தயை அண்பன்இதகுண்ய ன்
புவியாவுமோர்குடைக்கிழாளும் போகன்உச்சாக ன்.
புகழ்கன்மிகுதுங்கன்எழில் அங்கன்வில்லங்க ன்
ன்.

கட்டியம்.

மணிகொள்பேரிகை மடமடமடவென ... ... வயங்க
வள்ளிகொள்காகளம் படபடபடவென ... ... மலிய

கணங்கொள்சங்குகள் குபுகுபுகுபுவெனக் ... ... கலிப்ப
கலங்குபாதவில் கணகணகணவெனக் ... ... கறங்க
அணிகொள்வேந்தர்கள் முறைமுறைதாழ்ந்துசி ... ... ரந்தப
அரியகாவலரந்தணர் மறைமொழி ... ... யறைய
எணியபேரருளாளூர்நகராசியற்று ம்
இயல்மிகுந்திடுமனுநீதிமன்னவனே மிகு பராக்.

மனுச்சோழச்சக்ரவர்த்தி.

கொலுவில்வந்து கடவுளைத் துதிசெய்தல்.

விருத்தம்.

அண்டபகிரண்டமெலாம்படைத்தகோ வே
அம்புயனோடமாரெலாம்பணியும்பூ வே
தொண்டர்தமைபரனவெனத்தாலங்குகா வே
சுருதிமுடிமேல்நடிக்குஞ்சயம்பாகதே வே
எண்டிசையுளோர்மகிழமனுவழா து
எழிலுறுசெங்கோலோச்சஇனிதுசெய்வா ய்
தெண்டிரைசூழுலகமெலாம்புகழுமாரு ர்
தியாகேசாதியுனதும்லர்த்தாள்போற் றி.

க - வது மந்திரி வசனம்.

போற்றிபெமன்னர் நாற்றிசையேத் த
வீற்றிருந்தருளும் பார்த்திபாவா ழி

உ - வது மந்திரி.

வாய்ந்தபல்கலைகளும் ஆய்ந்தநாலுணர்ச்சியு ம்
தேய்ந்திடாக்கொடையும் வாய்த்தவாவந்தன ம்.

சேனைத்தலைவன்.

வந்தனமன்னர்கள் தந்தடிவணங் கு
சிந்தைமகிழ்ந்துவாழ் சுந்தராபோற்றின ன்.

அரசன்.

போற்றிசெய்யமைச்சரே யேந்துசேனாதிப தி.
தேற்றஇவ்வாசனம் வீற்றிருப்பீ ரே

சேருவை.

இறையினைக்கொண்டு தறையுறைமன்னர்க ள்
இறைகழல்வணங்கும் பொறையாய்சரண ம்.

க - வது சேவகன்.

சரசமாயுலகினைத் தண்மையாயாளு ம்
அரசனேநின்னரும் அடியிணை வணங்கின ன்.

உ - வது சேவகன்.

வணக்கமாய்மனுநெறி வழுவாதோச் சி
இணக்கமாய்வாழும் எந்தலையிறைஞ்சின ன்

நாட்டியப்பெண் கொச்சகம்.

மன்னவனேயென் துரையே வையமெலாமோர்குடைக்கீ ழ்
உன்னிபுகழ்ந்தாளுகின்ற உத்தமனேசித்தம்வைத் தே
பன்னரியவென்தனத்தைப் பக்ஷமுடனேபிடித் தே
என்னைவந்தணைந்துமுத்தம் இன்பமுடன்தந்தரு ளே.

இதுவும்-தரு-இம்-பூரிகல்யாணி.

வந்தணைந்துமுத்தந்தாராய்-மன்னவனே-வ
சந்தமாராரூராள்வோனே காதல்கொண்டேனேயென்கோனே
கட்டியணைந்திடுநாளே காமிசாமிசகிக்கேனே (வந்)
காமன்கணையால் மெலிந்தேன்-காவலனே-கா
தேமமுடனே மகிழ்ந்தே நீயேயென்கொங்கைபிசைந்தே
நேராயொருமுத்தந்தந்தே நீரிழையைநீயுகந்தே (வந்)
அத்திரம்போன்ற கண்ணனே-அணைவாயே-அ
புத்திகலங்குதேநாதா பூபாலனேயென்மேல்-வாதா
சத்தியமாய்முத்தந்தாதா சரசஞ்செய்வாயே-நீதா. (வந்)
இன்னமுந்தாமதமேனோ என்துரையே-இ
மன்னவனேயுன்னைநாடி வையகமெலாங்கொண்-டாடி
வந்தேனேசெய்யாதேமோடி மனுச்சோழனேவா-ஓடி (வந்)

அரசன் - வசனம்.

ஓ சோமதிதேர் மந்திரிமார்களே ஆயிரங்கண்ணனுடைய இந்திரனது சபையில் நடிக்கும் ரம்பை ஊர்வசி திலோத்தமை மேனகை இந்நான்கு தெய்வகன்னியர்களுக்கும் ஒண்மணங்கமழுடைய இந்நாட்டியப் பெண்களுக்குப் பகாரிய ஓலைகளும் நிகரரியமாலைகளும் நகரறியசேலைகளுங் கொடுத்தனுப்புவீர்களாக.

க - வது - மந்திரி.

பொங்கரவணிந்த சங்கரனருளைத் தங்கமாய்த் தரிக்கும் சிங்கமே கேளாய்தங்கள் ஆஞ்ஞையின் வண்ணம் கொடுத்தனுப்புகிறேன் மகாராஜனே.

உ - வது - மந்திரி.

விஷத்தினுலும் அமுதத்தினுலுந் தோய்ந்து அழகுடன் விளங்காநின்ற நெடிய கொடியவாள்போன்ற கண்களையும் ஆனையின் மத்தகத்தைப்போலும் தெங்கின் குரும்பைப்போலும் தங்கக்கிண்ணம் போலும் விளங்காநின்ற இரண்டு குஜங்களையுமுடைய பெண்கள் சிரோமணியே அரசனுத்தாரப்படி பந்து சேலைகளும் முத்துமாலைகளும் ரத்ன ஓலைகளும் பெற்றுக்கொண்டு போய்வருவாயாக.

நாட்டியப்பெண்கள் எச்சரிக்கை.

எழிலார்மன்னர்மன்னனென்றன் இறையேகல்லதுரை யே
கழலேந்தியமதன்போலொளிர் கன்னு......................எச்சரிக்கை
கன்னூநற்சம்பன்னனென்னைக் காராய்முத்தந்தாரா ய்
மன்னுஎன்னைமருவதற்குவாராய் ....எச்சரிக்கை
வாராய்வரந்தாராயென்மேல் வாதாமனாபபா தா
சீராயுலகாளுந்தேவதேவே ....எச்சரிக்கை
தேவேயருமபூவே யருள்சீலாஅனுகூ லா
கோவேதிருவாரூர்வாழுங்கோனே..... ....எச்சரிக்கை

(நாட்டுவளப்பம்) அரசன் வசனம்.

உலகெல்லாமாதமும்மாரிபிசகில் லா
தொழுங்காய்ப்பொழிந்துவரு தா

க - வது மந்திரி.

உயர்மண்டலேஸ்வராமாதமு ம்
மாரிப்பொழுங்காய்ப்பொழிகின்ற தே

அரசன்.

இலகுமந்தணர்வேழ்விமறை விதியினுள்ளப டி
யெழிலாய்நடந்துவரு தா.

உ - வது மந்திரி

ஏகசக்ரேஸ்வரா மறையவர்கள்விதியா வு
மின்புடனடக்கின்ற தே.

அரசன்.

நலமோங்குவயணவ சிவாலயப்பணியெலா ந்
சரியாய்நடந்துவரு தா.

சேனைத்தலைவன்.

தரணிபுகழேந்திராசட்காலபூசையு ரு
சரியாய்நடக்கின்ற தே.

அரசன்.

பலகலையுணர்ந்தநால்வருணவர்கணியமா ஆ
பண்பாய்நடந்துவரு தா

க - வது - மந்திரி

பார்த்திபனேநினதுகோலினதுபெருமையா ல
பண்பாய்நடக்கின்ற தே

அரசன்.

தேசமன்பத்தாறிலுள்ளமன்னவர்தரு ந்
திறைவந்துசேர்கின்ற தா

உ - வது - மந்திரி.

திக்கெலாம்புகழுமார்த்தாண்டநின்பெருமையா ல்
திறையெலாம்வருகின்ற தே

அரசன்.

நேசவிசுவாசபெரியோர்களாசாஸ்திரமுறை மை
நிதமுணருகின்றார்க ளா

சேனைத்தலைவன்.

நிகரிலரசேயுன்றனன்பின்பெருக்கினா ல்
நிதமுணருகின்றார்க ளே

அரசன்

வாசமலருறுவிரவில்புவிபசுவுமோர்துறையி ல்
வண்புனலருந்துகிற தா

க - வது - மந்திரி.

மன்னனின்கோலினதுபெருமையால்புலிபசுவு ம்
வண்புனலருந்துகிற தே

அரசன்.

விசுபுகழ்நன்செய்புன்செய்நாவியமா டு
மேன்மையாய்விளைகின்ற தா

உ - வது - மந்திரி.

யேதருநரேந்திராநின்னாள்வாகிமையா ல்
மென்மேலும்விளைகின்ற தே

அரசன்.

மதிதேர்ந்த மந்திரிமார்களே மனுநீதியில் எள்ளளவும் பிசகில்லாமல் செங்கோல் செலுத்துகின்றயான் குடிகளுக்கேற்படுந்துன்பங்களை யுடனே யறியக்கூடாதவனாயிருக்கிறேன் ஆகையால் இப்போதே ஆராச்சிமணி யொன்று சட்டச்செய்து குடிகளுக்குத் துன்பம் வந்தவுடனே அந்தமணியையசைத்தால் உடனேயதையின்னதென்றறிந்துக்கொள்ளக்கூடுமல்லவா சக்கரப்பர்தலில் தென்மாரி பொழிந்ததுபோல் என்னரசாகிய்க்கு யாதொருகுறைவுமில்லாமல்நாளுக்கு நாள் சத்தியம் அதிகரித்துவரும் ஆகையால் நான் சொன்னவண்ணம் செய்து விட்டு சேதிசொல்லுவீர்களாக.

மந்திரிகள்.

மனுநீதிதவறாத மன்னவனே அவ்வாறே செய்துவிட்டு சேதி சொல்லுகிறோம் மகாராஜனே.

சேனைத்தலைவன்.

அடா சேருவைக்காரா இப்போதே நீ போய்சென்று தைதேர்ந்தகன்னானைக்கண்டு பிடித்து ஆராச்சிமணியொன்று செய்யச்செய்து நமதரசன் அரண்மனைவாயலில் கட்டிவிட்டு சேதிசொல்வாயாக.

சேருவை.

அவ்வாறே சொல்லுகிறேனையா சேனைத்தலைவரே நீருத்தாரமளித்தபடி ஆராச்சிமணியை யரண்மனை வாயலிற் கட்டிவைத்து வந்தேனையா.

சேனைத்தலைவன்.

மனுநீதிதவறாமல் செங்கோல் செலுத்தும் மகாமண்டலேஸ்வரா உமது திருவாக்குப்படி ஆராச்சிமணியைக் கட்டிவைத்தேன் மகாராஜனே.

அ ர ச ன்.

ஆணைபல நிகர்த்த சேனைத்தலைவனே நாளினைத்தப்படி ஆராச்சிமணி கட்டிவைத்தபடியால் யாவருமிதைநன்றாயறியும் பொருட்டு ஊரெங்கும் பறைசாற்றும்படி செய்வாயாக.

சேனைத்தலைவனே.

மனுநீதிதவராத மன்னவனே அவ்வாறே ஊரெங்கும் பறைசாற்றச் செய்கிறேனையா.

அடாசேவக ஆணைக்குட்டி இப்போதே தோட்டியை யழைத்துக்கொண்டுவாடா.

சே வ க ன்.

ஐயா சொன்னவண்ணம் தோட்டியை யழைத்துக் கொண்டுவருகிறேன் சேனைத்தலைவரே.

பாதகரைப் பதைக்கவாட்டியே தலைமுட்டியே கைகட்டியே சுடுந்தோட்டியே மனுநீதிச் சக்ரவர்த்தியின் சேனைத்தலைவர் உன்னையழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னாரடா.

தோட்டி.

ஐயா இதோ என்தமுக்கை எடுத்துக்கொண்டு புறப்படுகிறேனாண்டே.

இதுவும் கவி.

கள்ளுடன் சாராயத்தைக் கலக்கியே யொருகெட்டா க
தள்ளாமல் நிதமுமுண்டு சாரும்போ தலையமேற்கொண் டு
கொள்ளிக்காசுடனே துண்டுங்கொண்டுமே பிணங்கள்தம்மை த்
தள்ளியே யடித்துவாட்டி சுடுந்தோட்டியாமனு னே.

இதுவும் - தரு - புன்னாகவராளி - ஏகதாளம்.

தோட்டித்தா னாண்டே - இந்தத்
தொல்லுலகிலென்போ லுண்டோஆண்டே - தோட்டி.
தாட்டீகமாய்ப் புளித்தக் கள்ளுஞ்
சாராயமுங் கலந்தேகுடிப்பே ன்
மாட்டுக்கறி புழுத்தக் கரு

வாடுக்கடித்தாக் கடித்துத்தின்பே ன்
வாட்டிப்பிணஞ் சுடுவேன் துண்டு
வாய்க்கரிசிகொள்ளிக் காசும்வாங் கி
மெட்டிமையைப் போலே யிந்த
மேதினிதன்னி லேங்காரும்வாழு ம் - தோட்.

அரியுஞ்சிவனு மொன்னு அதை
அல்லவென்போர் வாயில்மண்ணுமண் ணு
தெரியும்படி யுலகில் முன்னோர்
தேடியமைத் திட்டசாத்திரத் தை
மரியாதை யில்லாமல் இகழும்
மட்டிகளைக்கட்டி வெட்டிவெட் டி
சிரசினிலே யுதைத்து செழுந்
தீயைமூட்டியதில் வாட்டிசுடு ம் - தோட்.

கொண்ட மனையாளை வெட்டிக்
கொஞ்சமும்பாராமல் கொஞ்சிகொஞ் சி
கண்டச் சிறுக்கிகளைக் கட்டி
கண்ணேபெண்ணே யென்றுசொந்தபின் னை
தண்டை கொலுசுடனே தேவி
நாவியருந்தியந்து காலில்விழு ம்
துண்டப்பயலைத் தீயை மூட்டி
சுட்டுப்பொசுக்கி யிங்காட்டில்வாழு ம் - தோட்.

சொந்த புருஷனுடன் கட்டித்
தூங்கின்றவள் போலிருந்துபின் பு
சந்தடி யில்லாமல் வந்து
சார்ந்தகள்ள புருஷனுடனே பே
சிந்தகளித்து மய்யல் மிகத்
தந்துமுன்னம் போற்கணவனுட ன்
படுத் துறங்கும் அந்த
படிசிறுக்கியை வெட்டிசுடு ம் - தோட்.

ஒட்டைசா ணுணுமும் யாரும்
ஓதற்கரிய ஆண்பிள்ளையென் று
சட்டமுடன் மனதில் எண்ணி
சற்றும்பாராமலே குந்தாணிபோ ல
திட்டமாய்க் கால்நீட்டித் தெருத்
திண்ணையினிலே யுட்கார்ந்திருக்கு ம்
மட்டிச் சிறுக்கிதனை யெட்டி
மண்டையுடைத்து தீமூட்டிசுடு ம் - தோட்.

சேவகன் வசனம்.

மனுச்சோழச் சக்ரவர்த்தி யருகிலிருக்குஞ் சேனைத்தலைவரே தங்களாக்கினையின்வண்ணம் இதோ தோட்டியை யழைத்துக்கொண்டு வந்தேனையா.

தோட்டி.

ஐயா உமது பாதாரவிந்தங்களுக் கனேகவந்தனம் வந்தனம், உமது கட்டளையின்படி என்தமுக்கையுந் தோளில் மாட்டிக்கொண்டு வந்தேனுண்டே,

சேனைத்தலைவன்.

அடா தாட்டிகம்பொருந்திய தோட்டியே விண்ணுலகத்துக்குஞ் சிறந்த மண்ணுலகத்துக் கரசனாகிய மனுச்சோழச்சக்ரவர்த்தி மன்னுயிரைத் தன்னுயிராகப்பாவித்து அரசாக்ஷிசெய்ய எண்ணமுற்று தன்னரண்மனைவாயலில் ஆராச்சிமணியொன்று கட்டிவைத்திருப்பதால் அதையாரொருவர் அடிக்கிறரோ அவர்களுடைய குறைகளையகற்றி எள்ளளவும் நீதிவழுவாமல் செங்கோல் செலுத்தப்போகிறதாக ஊரெங்கும் பறைசாற்றுவாயடா,

தோட்டி.

ஆகா, அவ்வாறே யூரெங்கும் பறைசாற்றி சேதிசொல்லுகிறேனுண்டே,

இதுவும் - சிந்து - ஆனந்தபைரவி.

தந்தோந் தன தன்னு - தன்னு
தனதன தனதன தன தன் னு - தந்தோ.

சீரா ராரூரில் வாழ்ந்தி
செப்புதற் கரியஅண்ட மார்களேபி
வரார் கதிரவன்றன் குலத்தி
இன்பமுடன் வந்துதித்த மனுச்சோழனு - தந்தோ.

அதிபன் மனையிலன்பு கூர்ந்தொரு
ஆராச்சி மணியையின்று கட்டிவைத்தனன்
சதிராகவே யுங்கள் மனதினில்
சஞ்சலமேதாகிலும் வந்துற்றா லதனைத் - தந்தோ.

அண்ணலறியும் வண்ணம் மகிழ்ந்தந்த
ஆராச்சி மணியதனை யசைப்பீராகில்
திண்ணமுட னறிந்து மன்னவன்
தியக்க மெதுவாகினு மதையொழித்தே - தந்தோ.

நீதி தவறாமல் உலகினை
நின்றர சாளுவோமென் றரசனுரைத்தார்
ஆதலினால் நீங்கள் அதுபோல்
அன்புடனே செய்திடுவீ ராண்டமார்களே - தந்தோ.

இதுவும் வசனம்.

ஐயா சேனைத்தலைவரே நீரிட்டகட்டளைபோல் ஊரெங்கும் பறைசாற்றிவைத்தேன். இனிபோய்வருகிறேனுண்டே.

அரசன் கொலுவிலிருந்து வந்து;

கட்டளைகலிப்பா.

மன்னும் வாழையடி வாழைபோல வே
வாழ்ந்து வந்தே னிதுவரையி லந் தோ
பன்னகா பரனனே யெனக்கொ ரு
பாலனில்லாமல் யான் பாவியானே ன்
என்ன செய்குவேன் யாரிதா னுகுவே ன்
ஈசனே நின்னரு ளிதுவாகு மோ
உன்னையல்லாம லென்றனக் கோர்து ணை
"புன்மையா யில்லைநீ பெண்ணைபாள்வை யே.

இதுவும் - புலம்பல் - சாரளபைரவி.

பாதிமதி சூடுகின்ற - பரமனே பாவியைநீ கண்
பாருமே குறை தீருமே
கோதிலாதென் குலத்திலொரு - குழந்தையில்லாமற்போன தென்

குமரயோ அல்லுநன் சித்தயோ.
பிள்ளையில்லாப் பாவியென்று - பேரெடுக்க லானே னையோ
பித்தனே அருள் சித்தனே.
சன்னுந்தன்னை யெனக்கிரைக்க - யாருமில்லாப் பாவி யானேன்
ஈசனே மலை வாசனே.
வாறையடி வாழைபோலே - வாழ்ந்துவந்தேனே வெகுநாள்
வாதனே மிகு விரதனே.
ஆழிசூழ் முலகையர - சாள புத்திர னில்லையே
அய்யனே வெண்ணீர் மெய்யனே,
பாலனில்லாமற் போனாலும் - பதவியில்லை யென்று நாவில்
படித்தேனே மனம் அடித்தேனே.
நீலகண்ட மகாதேவா - நின்னருள் தந்தாகாத் தாளும்
நிமலனே அரு ரமலனே.

க - வது மந்திரி - வசனம்.

பொங்காவணிந்த சங்கரனருளைத் தங்கமாய்த் ததிக்குஞ் சிங்கமே சே ளாய், பாரினையாளுவதற்கும், பதவியிற்சேருவதற்கும் பாலனில்லாமல் பாவி யானேனென்று பரதவிப்பதுஞ் சரிதானோ. அவனன்றி யணுவுமசையாது என்னும் வேதவாக்கியம்போல் நம்மாலியாதொன்று மில்லை மகாராஜனே.

உ - வது மந்திரி.

கலங்காதமனமுடையகாவலனே அலையினைத்தூஉரலையிடிப்பதுபோலே உமது தலைவிதிப்பயனால் உமக்குப்புத்திர னில்லாவிடில் கடவுளைவெறுத்தலா பமென்ன. ஆயினும், அரதேசி பரதேசிகளுக்கு அன்புடன் அன்னம்பாலிப் பீராகில் அதினால் புத்திரசந்தான முண்டாகுமென்று அனேகமறை நூலிற் சொல்லுகின்றதரசே.

சேனைத்தலைவன்.

பதியெலாமுலவுங் கதிர்குலத்தரசே உமதரண்மனைவாயலில் அன்னதா னக்கொடியொன்று கட்டச்செய்து ஆதுலர்முதலிய ஏழைகட்கு முப்பதந் தோடன்னம் பாலித்துவருவீராகில் அதினால் புத்திரசந்தான முண்டாகுமெ ன்பதற்கு யாதும் அய்யப்படவேண்டா மகாராஜனே.

அரசன் மனதுவிலவந்து,

சாமபேத தானதண்டமென்னுஞ் சதுர்விதவுபாயந் தேர்ந்த மந்திரிகளே

சேனைத்தலைவனே நீங்கள் சொல்லியவண்ணஞ் செய்ய யாதுந் தடையில்லை இப்போதே என் அரண்மனைவாயலில் அன்னதானக் கொடிகட்டச்செய்து வரப்பட்ட அரதேசி பரதேசிகளுக்கு யாதொரு குறைவில்லாமல் அன்னம்பா லித்துவரக் கட்டளையிடுவீர்களாக.

உ - வது மந்திரி.

அய்யா சகிக்குலரோதயா, அவ்வாறே செய்விக்கின்றேன் மகாராஜனே.

சேனைத்தலைவன்.

அடாசேவக சண்டப்பிரசண்டா இப்போதே நமதேர்தலின் ஆஞ்ஞையி ன்வண்ணம் அன்னதானக் கொடியொன்று கட்டிவைத்துவிட்டு அதிசீவாமா யெனக்குச் சேதிசொல்லுவாயடா.

சேவகன்.

அவ்வாறே செய்துவிட்டு சேதிசொல்லுகிறேனையா.
சேனைத்தலைவரே சொன்னவண்ணம் அன்னதானக் கொடியை நாட்டி வைத்துவிட்டேனையா.

உ - வது மந்திரி.

அடாசேவக ஆளிமுகசிங்கா, வரப்பட்ட அரதேசி பரதேசிகளுக்கு முப் பதந்தோடன்னம் பாலிக்கும்படி உக்கிராணக்காரனுக்குத் திட்டஞ் செய்வா யடா.

சேவகன்.

ஆகா அவ்வாறே திட்டஞ்செய்கிறேனையா.

அரசன் மனைவியாகிய திருமணி.

கொச்சகம்.

நீலகண்டனே நிதமும் நின்னடியை யான்தொழுது ம்
பாலகனில்லாமலையோ பாவியெனப் பேரெடுத்தே ன்
ஆலமுண்ட சங்கரனே ஆதரவு நின்னையலா ல்
ஞாலமதி லில்லையினி நல்வரந்தந் தாண்டருளே.

இதுவும் - புலம்பல் - ராகம்.

அருள்புரி யருள்புரி ஈசனே - யென்னை
ரட்சிப்பாய் துன்பங்கள் ஈசனே
பெரும்பாவி யானேனையோ ஈசனே - ஒரு
பிள்ளையில்லா ததினால் ஆனேனய்யா நேசனே - அருள்.

பாவியென்னைப் போலுண்டோ ஈசனே - ஒரு
பாலகனைத் தந்தாளும் ஈசனே
ஆவியலையுதையோ ஈசனே - இந்த
அடிமைக்கிரங்கி யருள் ஆரூர்த்யா கேசனே - அருள்.
இன்னம் பராமுகமோ ஈசனே - யிந்த
ஏழையும்வ தெப்படி ஈசனே
உன்னைச் சதமாய்நம்பி ஈசனே - நான்
உளமகிழ்ந் திருந்தேனே ஆரூர்த்யா கேசனே - அருள்.
வையகத்தினி லென்னை ஈசனே - யினி
மலடியென் றழைப்பாரே ஈசனே
கையில்பசு மைனேந்தும் ஈசனே - திருக்
கண்பார்த் தருள்புரியும் ஆரூர்த்யா கேசனே - அருள்.

தோழிகள்வந்து - வசனம்.

மனுநீதிதவறாத சோழமகாராஜன் மனதுக்குகந்த மனைவியான திருமணியென்னுந்தேவியே பானுவைக்காணுத பங்கயம்போல் உன்முகம் வாடிவதங்கியிருப்பதென்ன உயிர்போன்ற தாதிகளாகிய நாங்களுனக்கிருக்க என்னகுறை அதனைத் தெரியச்சொல்லுவா யம்மணி.

அரசி சொல் - தரு - சாமா.

ஐயையோ என்தோழிமாரே அம்புவியி லென்போற்பாவி
மெய்யாயான் கண்டதேயில்லையே தோழி மார்களே - மெ.
எள்ளுந்தண்ணீரு மென்றனக் கின்பமுடனே யிறைக்கப்
பிள்ளையில்லாமலே போச்சுதே தோழி மார்களே - பி.
பாலனில்லாப் பாவியென்று பாரினிற் பேரெடுத்ததென்
காலமோ தென்னகோலமோ தோழி மார்களே - கா.
இப்படியு மென்றலையில் எப்படிவிதிக்க அயன்
ஒப்பினனோ யானறியேனே தோழி மார்களே - ஒ.
மன்னவன் றனக்குப்பின்பு மண்ணுலகத்தை யாளவே
என்னசெய்வார் பாங்கிமார்களே தோழி மார்களே - எ
பாரும்விண்ணும் படைத்தாண்ட பரமனேவரந் தந்தாளும்
ஆரூரில்வாழுந் த்யாகேசனே ஓம் கைலாசனே - ஆ.

தோழிகள் சொல் வசனம்.

கொஞ்சுங் குயில்போன்ற உன் வாயைத்திறந்து சஞ்சலங்கொண்டதால் உன்னெஞ்சம்புண்ணாகாதா, இவ்வுலகத்தையாளும் உன்மணவாளன்பின்னில்லாமல்ரக்ஷிக்க சதுர்விதவுபாயந்தேர்ந்த மந்திரிமார்கள், பலதானத்திலுஞ்சிறந்த அன்னதானஞ் செய்துவந்தால் புத்திரசந்தான முண்டாகுமென்று சொல்ல, அரசனதுபோல்அன்னதானஞ்செய்ய ஆவலோடு அன்னதானக்கொடியொன்று நாட்டிவைத்திருக்கிறார் இன்னங் கொஞ்சநாளைக்குள் ஸ்ரீ தியாகேசரருள் சுரந்து உனக்குப் புத்திரபாக்கியந் தந்தாட்கொள்ளுவார், ஆகையால் உன்மனதில் கொஞ்சமேனுஞ் சந்தேகிக்காமல் எங்களுடன் அரண்மனைக்குவருவாய் கனகரத்தினமே.

அரசி சொல் வசனம்.

அடி என் ஆசைக்குகந்த தோழிமார்களே கடவுளருளுண்டானால் கைகூடாததொன்றுமில்லை ஆகையால் இதோ உங்களுடன் வருகிறேன்.

அரசி தரு இம். செஞ்சுருட்டி.

ஆரூர்வாழ்த்யாகேசா அருள்புரிசா ஆரூர்
வாருஞ்ஜகதீசா மலைமகள்நே சா
மைந்தனில்லாமற் ப்ரகாசா மாபாவியானேன் கைலாசா ஆரூர்.
பிள்ளையில்லாப்பாவியென்று பேரெடுத்தேன் பூவில்நின்று
வள்ளலேநீமகிழ்ந்தின்று வரமெனக்களித்தால் நன்று ஆரூர்.
என்னபாவஞ்செய்தேனோ ஈசனேபாவியானேனோ
என்மேலிரக்கமில்லாததேனோ இதுவுன்திருவருள்தானோ ஆரூர்.
பரமனேயினிகண்பாரும் பாவிக்கோர்பாலனைத்தாரும்
அரனேநீயென்குறைதீரும் அடிபணிந்தேனென்னைக்காரும் ஆரூர்.

பரதேசிகள் வருகிற தரு, இம். கொந்தளவராளி.

ஈசனேயருளாரூர்த்யா கேசனே நீ வாவா
இப்பொழுதே யாட்கொள்ளவந்த எப்பனே நீ வாவா
தாசர்களிடத்துகலா வாசனே நீ வாவா
சங்கரனே பொங்குப்ரம சங்கரனே வாவா

பண்ணவர்பணிந்திடுமுக் கண்ணனே நீ வாவா
பாணியையணிந்த சூல பாணியனே வாவா
விண்ணவர்புகழுமந்தி வண்ணனே நீ வாவா
வேலனையளித்தஅனு கூலனே நீ வாவா
தையலுமையாள்மகிழ்முத் தையனே நீ வாவா
தாண்டவம்புரிந்த எங்க ளாண்டவனே வாவா
கையினில்மழுமானேந்துந் துய்யனே நீ வாவா
கருணையங்கடலே நல்ல தருணமிது வாவா.

குரு சொல் வசனம்.

ஓகோ! அடியார்களே கடல்சூழ்ந்த நெடிய வுலகத்தைத் தாங்கும் ஆதிசேடனாலுஞ்சொல்லிமுடியாதகீர்த்திபெற்ற மனுச்சோழச் சக்ரவர்த்தி புத்திர சந்தானம் பெறுவதற்காக வரப்பட்ட நம்போலியர்கட்கு முப்பழத்தோடன்னம் பாலிப்பதாக அன்னதானக்கொடி நாட்டிவைத்திருக்கிறனாம். ஆகையால் நாமெல்லோரும் போய் புசித்து வருவோம் வாருங்கள்.

பரதேசிகள் சொல் வசனம்.

அருமையும் பெருமையும் பொருந்திய குருவே அவ்வாறே இதோவருகிறோமையா.

பரதேசிகூட்டமுங்கள் புசித்துவந்தபின்னர்

குரு சொல் வசனம்.

ஆ! அன்பிற்சிறந்த அடியார்களே அந்தமனுச்சோழச் சக்ரவர்த்தியின் கீர்த்தியை யென்னென்று சொல்லுவேன் நானிதுவரையில் இவ்வகையான பண்டு பலகாரத்துடன் புசித்ததுமில்லை யொருவரும் படைத்ததுமில்லை, ஆகையால் நாமெல்லோருஞ் சென்று அவ்வரசனைக்கண்டு ஆசீர்வதித்து வருவோம் வாருங்கள்.

பரதேசிகள் சொல் வசனம்.

குரு சுவாமிகளே அன்னம்பாலித்தவன் ஆண்டவனுக்கொப்பானவனென்று ஆகமங்களில் புகலுவதுபோல அவ்வரசன் பெருமையை யெடுத்துரைக்க யாரால்முடியும், சுவாமிகள் சொன்னவண்ணம் அவ்வாறே இதோ வருகிறோமையா.

[போற்றுதவிகள்.]
சேருவை.

பந்தமாற்றிடும் பரதேசிகளே சரணம்.
பரதேசிகள்.
சிந்தைபோயகிழுஞ் சேருவையே ஆசீர்வாதம்.

சேனைத்தலைவன்.
போற்றுதற்கரிய புண்ணியரே சரணம்.
பரதேசிகள்.
சாற்றுறுப்புகழ்ப்படைத் தலைவனே ஆசீர்வாதம்.
மந்திரிகள்.
நீதமாதவஞ்செய் மாதவரே சரணம்.
பரதேசிகள்.
பூதலமன்னன் புடையமாமச்சரே ஆசீர்வாதம்.

அரசன் சொல் வசனம்.

தபசிரேஷ்டர்களாகிய பரதேசிகளே யுமது பாதாரவிந்தங்களுக் கனேக நமஸ்காரம்.

பரதேசிகள் சொல் வசனம்.

மனுச்சோழச்சக்ரவர்த்தி யென்னும் மன்னவனே நீ நீடூழி வாழக்கடவாய்.

அரசன் சொல் வசனம்.

தேவரீர் உமது திருக்கூட்டத்துடன் இவ்வாசனத்தில் எழுந்தருள தயைகூறவேண்டுஞ் சுவாமிகளே.

அரசன் கொலுவைவிட்டப்புறம் வந்து சொல் வசனம்.

சுவாமிகளே இத்திருக்கூட்டத்துடன் என்பால் வர யான் என்னதவஞ் செய்தேனோ வழுக்கிவிழுகையில் ஊன்றுகோல்போல் எனக்குக் கிடைத்த இருபாநிதியே, கருணைக்கடலே, தவக்குன்றே, சுவாமிகளின் பெருமையைப் புகழ்ந்துரைக்க ஆதிசேடனாலும் முடியாதென்றால், என்னொரு நாவால்துதிக்க முடியுமோ முடியாது.

குரு சொல் வசனம்.

அப்பா மனுநீதிச்சக்ரவர்த்தியே நீ யமைத்துவைத்திருக்கும் அன்னதானப்பெருமையை யாராலெடுத்துரைக்கப் போகும், நாங்களியாவரும் புசித்து உன்னைக் கண்டு ஆசீர்வதிக்கவந்தோம், அகத்தினழகு முகத்திற்றெரியு மென்னும் பழமொழிபோல் உன்முகம் புதுமையைக் காணுதப்பங்கயம்போலும்

தாயைக்காணாத சேயைப்போலும் வாடிவதங்கியிருக்கிறதாக உள்ளங்கைக் கனிபோல் தோற்றுகின்றது அதெனகாரணம் அதை விளங்கச்சொல்லு மகாராஜனே.

அரசன் அகவல் இம். நீலாம்புரி.

தவமதேபுரிந்து சாற்றெனுப்புவியி ல்
பவமெலாமொழிக்கும் பண்பரே கேளீ ர்
பாலனில்லாத பாவியென்போ லெ
ஞாலமீதுண்டோ நண்பரே யெனக்கு ப்
பின்னுலகாளப் பிள்ளையில்லாததா ல்
அன்னதானங்கள் அன்புடன் செய் ய
மந்திரிமார்கள் வழுத்தியவண்ண ம்
சிந்தையுமகிழ்ந்து செய்திடத்துணிந் து
அன்னதானக்கொடி யவனியோரறி ய
நன்னயமாக நாட்டியேவைத்தே ன்
தவமுனிவோரே தயைபுரிந்தெனக்கு ப்
புவிதனையாளப் புத்ரனில்லாம ல்
தாமரையிலைமேல் தயங்குநீர்போ லெ
பூமியில்நானிப் போதுவாடுவதா ல்
நயமுடனீவிர் நல்லவரமெனக்கு த்
தயைபுரிந்தருள சரணடைந்தனனே.

குரு விருத்தம்.

தன்னிகரொருவரில்லாத் தாணுவினருளினா லே
மன்னனேயுன்றனக்கோர் மகன்பிறந்திடப்போகின்றா ன்
அன்னவனுனக்கோ அடங்காதபேருண்டா கப்
பன்னருமரசேநீயிப் பாரினில்வாழ்குவா யே.

அரசன் சொல் வசனம்.

ஐயா சுவாமிகளே தரித்திரனுக்குத் தனமகப்பட்டதுபோல் என்மனங்கு ளிரவைத்த கனம்பொருந்திய கற்பகத்தருவே தாங்களிவ்வரப் பிரசாதந்த

நானென்ன புண்ணியஞ் செய்தேனோ அறியேன், இந்நன்றிக்குப்பதில்நானென்ன கைம்மாறு செய்யப்போகிறேன் சுவாமிகளே.

குரு சொல்வசனம்.

அப்பா மகாராஜனே நான்வந்து நேரமானதால் இத்திருக்கூட்டத்துடன் போய்வருகிறேன் நீ நீடூழிவாழக் கடவாய்.

அரசன்சொல் வசனம்.

ஐயா சுவாமிகளே அவ்வாறே போய்வாருங்கள்இச் சிறுவன்மேல்கிருபையிருக்கட்டும் சுவாமிகளே.

அரசன் கொலுவில்வந்து சொல் வசனம்.

மதிதேர்ந்த மந்திரிமார்களே சேனைத்தலைவனே நாம் கொலுவில் வந்து நேரமானதால் அரண்மனைக்குப்போய் வருவோம் வாருங்கள்.

அரசி திருமணி கட்டளைக்கலிப்பா.

என்னசெய்குவேன் சம்போசதாசிவா என்றன்கைகளுங்கால்களுமோயுதே
பன்னருநின்கடாக்ஷத்தினாற் கெர்ப்பம் பத்துமாதமெனக்குற்றதாலின்று
தன்னிகரிலாதென்றன்றேகமிகத் தளருதே யென்வயிறுநோகுதந்தோ
பன்னகமணிந்தயா கேசனே பக்ஷம்வைத்தென்னைக் காப்பதுன்பாரமே.

அரசி புலம்பல் இம். நாதநாமக்கிரியை.

பரமனேயென்னசெய்குவேனீகண் பாருமே யிந்த
அரியஎன்கைகாற்றளரு தையோ வாருமே
பத்துமாதமாய்ச்சுமக்க என்னா லாகுமோ என்
சித்தங்கலங்குதே யென்னேப் எவ்வா றகுமோ
கண்கள்சொருகுதேயென்கை கால்கள் சோருதே யென்னை
அண்டிவயிற்றுவலி மிக்வு மீறுதே
என்னிருகையுங்காலுந்தள ளாடுதே யீசா எனக்
குன்னையல்லாற்கதியில்லை யாளுர்த்யா கேசா.

தோழிகள் வந்து சொல் கொச்சகம்.

மானே மரகதமே மாக்குயிலே மாமயிலே
தேனே கனிரசமே தெவிட்டாத தெள்ளமுதே

வதோ உனக்கிந்த வக்கம்வந்த காரணத்தைத்
தானேயெடுத்துரைத்தால் சாற்றுவோந் தந்தையற்கே

தோழிகள் தரு இம். சாமா.

கண்ணே மணியே கனிரசமே நல் ல
கற்கண்டே காதலியே அம்மம்மா கற்
பெண்ணே யுனக்கென்ன பெற்றதாய்போலுன்னைப்
பிரியாதிருந்தோமே அம்மம்மா பிரி
யாமதிபோல்விளங்கு முன்றன்முக ம்
வாடியிருப்பதென்ன அம்மம்மா வாடி
காமதமில்லா தெடுத்துரைத்தா லுன்ற ன்
தாயிக்குரைப்போமே அம்மம்மா தா
ஈசனருளாலிருக்கின்ற கொப்பத்து க்
கேதேனுந்துன்ப முண்டோ அம்மம்மா ஏதே
மாசிலாதோங்கின்ற மாமணியே யுன்ற ன்
வாய்திறந்தோர் சொல்சொலாய் அம்மம்மா வா
சோழநாடாளுமுன்றதனுலேற்பட் ட
துன்பமேதேனுமுண்டோ அம்மம்மா துன்
ஆழிசூழுமுலகைப் படைத்த ஈச ன்
அருள்நமக்குண்டுசொல்வா ய்.

அசி தரு இம். உசானி.

என்னசொல்வேன் தோழியரே யேதுசொல்வேன்பாங்கிமாரே
பன்னுவேனென்றன் வாயாலே பத்துமாதமானதாலே என்
இடுப்பும்வயிறுநோகுதே யென்றனக்கிளைப்பாகுதே
கடுக்குதேகைகால்களோயோ கண்கள்சொருகுதே பொய்யோ. என்
இந்தமாதம்போதுகாலம் இனிசெய்யப்போகாதேஜாலம்
சந்தரசேகரன்செய்குதோ தளருதேமனமென் றிதோ. என்
சொல்லரியபாங்கிமாரே துளைக்குதேவயிறு நீரே
நல்லஉபாயஞ்சொல்வீரோ நானென் செய்வேனுரைப்பீரே. என்

தோழிகள் சொல் வசனம்.

திருமகளையொத்த அழகியமாதுசிரோமணியே உன்முகம் கலைநிறைந்த மதிபோல் ஒளிமழுங்கி என்னசெய்வேனென்று உன் அருமைத்திருமேனி வருந்த அருவி நீர்போல் இருகண்களினின்று நீர்சொரிய வருந்தி வாய்விட்டு அழுகினுல் எங்கள் மனந்தரிக்கக்கூடவில்லை ஆதலால் உன்மனதை யொருவாறாகத்தேற்றிக்கொண்டு ஸ்ரீ ஆரூர் தியாகேசனைத் துதிப்பாயம்மணி.

அசி துதி, தரு இம். சங்கராபரணம்.

ஆண்டருளீசா ஆரூர்த்யாகேசா
அப்பாவெண்ணீர் மெய்யாமிகு தய்யா அருள்செய்யா.
தாண்டவமேசெயும் ஆண்டவனேவரம்
தா நாதனே ஆ போதனே ஒ வேதனே வா நீதனே ஆண்.
இந்தனிந்நாதா இன்னமென்மேல்வாதா
என்னசெய்குவேனே யானேயுன்னை நம்பினேனே.
சந்ததம்நின்னைப்பணிந்தனனே வரம்
தா சீலனே ஆ சூலனே ஒ மேலனே வா கோலனே ஆண்.
புண்ணியனேநீயே பொங்கமாய்க்காப்பாயே
பொன்னடியை நம்பினேனு னென்னசெய்குவேனே
தண்ணமருங்கொன்றை கண்ணியனே வரம்
தா விமலனே ஆ நிமலனே ஒ கமலனே வா அமலனே ஆண்.
துன்பமுற்றுமையா சூலமேந்துங்கையா
தொல்லுலகிலின்னமுஞ் சோதிக்கின்றுயோமெய்யா.
தன்யனேநின்மனங் கன்மனமோவரம்
தா அத்தனே ஆ நித்தனே ஒ பித்தனே வா சுத்தனே ஆண்

தோழிகள் தரு,இம். இந்துஸ்தானி காபி.

தாயேதயை புரியே எங்கள்
ஆயேயருள் சொரியே தா
கண்ணே கனி ரசமே உன்
கலியகனு நிசமே தா
அன்னமெருறுண் டம்மா நீ
அல்லற்படாதே சும்மா தா

எக்கங்கொள்ளாதே பானே தைகால்
விக்கங்கொள்ளுஞ் செங் தேனே தா
பத்துமாதஞ்சு மந்து சேயைப்
பெற்றெடுப்பாயு கந்து தா
செல்வன்பிறப்பா னென்று பா
தேசிகள்சொன்ன ரன்று தா
செல்வமுடனிருந் தால் ஜக
நீசன்காப்பானினி மேல் தா

அரசி சொல் வசனம்.

அடிதோழிமார்களே இப்போதே மருத்துவக்கிழவியை யழைத்துக்கொண்டோடி வாருங்களடி.

தோழிகள் சொல்வசனம்.

இதோ அழைத்துக்கொண்டு வருகிறோமம்மா.

அரசி துதி, தரு இம். சாமா.

அத்திபையன்பா புரித்தவனே
அழகாயரியைத் தரித்தவனே
சித்தசன்தன்னை யெரித்தவனே
திசைமுகன்சிரம் பரித்தவனே
ஐயனே துன்பங்கள் நேருதையோ
அடியாள்மதிதடு மாறுதையோ
கையுங்காலுமிகச் சோருதையோ
கவலையெனைவந்து சேருதையோ
இப்போதெனக்குக் களைத்திடுதே
இடுப்போமிகவுந் துளைத்திடுதே
அப்பனிந்தோனே யிளைத்திடுதே
அல்லலெனக்கு விளைத்திடுதே
திங்களைச்சென்னியிற் பூண்டவனே
தேவர்துதிதில்லைத் தாண்டவனே
பங்கயனுக்குமுன் னீண்டவனே
பணிந்தேனருளாரு ராண்டவனே

தோழிகள்சொல் வசனம்.

அம்மா இதோ மருத்துவக்கிழவியை யழைத்துக்கொண்டு வந்தோமம்மணி.

மருத்துவக்கிழவிசொல் வசனம்.

விண்ணுமண்ணும் புகழ அரசாளும் மனுச்சோழச் சக்ரவர்த்தியின் பட்டத்துதேவியே துன்பப்படாதே, அழுதாலும் பிள்ளையவளே பெறவேண்டுமென்னும் பழமொழிபோல் நீ சஞ்சலப்பட்டால் உன்துன்பத்தை நானேதேனும் வாங்கிக்கொள்ளப்போகிறேனே, அஃதில்லை நீவருத்தப்படாமல் இப்போதிருக்கும் உன்திரேகக் கூறைச்சொல்லிக்கொண்டு வாதாயே.

அரசி அகவல் இம் முகாரி

தொழுதடிபோற்றுந் தோகையே கேளாய்
பூபோற்றுடிக்குது புகுதுமென்றேகம்
இடுப்பெலாநோகுதே பென்றுடையிரண்டும்
நடுக்குதேயிதற்கு நானென்ன செய்வேன்
பக்கமுநோகுது படுத்திடப்போனால்
விக்குதென்குலையும் விரிந்துதான் போகுது
இலவுபோலிருக்கும் இதழுங்கருக்குது
இலகிபபற்கள் இளம்பழுப்பேறுது
பெருமூச்செரிந்து பிரட்டுதென் வயிற்றை
வரவாமிகுநோய் வதைக்குதே யென்றன்
கண்ணிதோஇருண் டென் காதடைத்திடுதே
தொண்டையும்வரண்டு துடிதுடித்திடுதே
மதியணியீசன் வரத்தினாற்கெர்ப்ப
வதியாகியஎன் வயிற்றைப்பிடிப்
மருத்துவக்கிழவியே மாதமீரைந்தும்
பொருத்தமாயாச்சுது புகலினே னுனக்கே

மருத்துவக்கிழவி சொல் வசனம்.

அம்மா தாயே போதும் போதும் என்னவிபரீதம் கலையழகதமதிபோலுன்முகம் வாடிசகிக்கப்படாத தாக்கமையதனில் மூழ்கி வருத்தப்படுவதுஞ் சரிதானோ, இதோ இன்னஞ் சற்றுநேரத்திற்குள் பிரசவிக்கப்போகிறாய் நீயஞ்சாதே யம்மா.

அரசி புலம்பல் இம். ஆனந்தபைரவி.

என்னசெய்வே னன்னமே மிகநோகுதே
வதுசெய்வேன் சொன்னமே
என்னசெய்வேனினிமேல் இனிபிரியாமலென்றோ
டிருந்துபிசகாமலே யிருக்கிப்பிடிப்பீர்களே என்

இடுப்புவலி எடுக்குதே - அடிவயிறும்
இருந்திருந்து கடுக்குதே
உடுத்துங்கலைகளவிழ்ந் ததறுதென்கையுங்காலும்
உத்தமிமாரேயென்னைச் சற்றேபிடிப்பீர்களே. என்

வயிற்றைப்பிரட்டுதையையோ எனது குலை
யாரிலடைப்பதும் பொய்யோ
பயத்தைவிளைக்குதம்மா பத்துமாதமாச்சுதே
பாலன்வெளியில்வர காலதாமதமென்றோ என்

பக்கம்விட்டுப் போகுதே - யிதற்கென்செய்வேன்
பாலனுல்வயிறு நோகுதே
அக்காவணிந்தோனே அல்லலகற்றியென்னை
ஆதரிக்கினது பாதத்தை நம்பினேனே என்

மருத்துவக்கிழவி சொல் வசனம்.

காசினியாளும் காவலன் கட்டழகியாகிய பட்டத்து தேவியே, நாமெல் லோருமினி இவட்த்திலிருப்பது சரியல்ல உனக்குப் பிரசவிக்கிறகாலமாகிவி ட்டதால் அரண்மனைக்குப் போவோம் வாருமம்மா தாயே.

அரசி அரண்மனைக்குள்ளே போகிறபோது

அகி தரு இம். சாமா

என்னசெய்வேன் சிவசங்கரனேயினி
யேதுசெய்வேன் பரமசங்கரனே
உன்னையல்லாற்கதி வேறில்லையே யென்றன்
உள்ளம்நடுங்கின்றதே பரனே
இவ்வேடேமுன்னாறு நாளாச்சுதோஜக

நீசனேநோகுதேயென் மெய்யும்
மன்றிலநடம்புரிந்தோனே யெனக்கருள்
வாயேவதையுதையோ உயிரும்
கண்ணுமிருளுதே காதுமடைக்குதே
கைகாலுஞ்சோருதே யென்மனமும்
எண்ணுதுமெண்ணுதே யென்னதான்செய்குவேன்
என்னைச்சோதிக்கின்றாயோ இனமும்
அன்பராயின்பமா யாதரித்தாள்கின்ற
அல்லியங்கோதைக் குகந்தவனே
துன்பமகற்றியாளாரூர் த்யாகேசனே
துணையடிநம்பினே னாண்டவனே.

அரசன்கொலுவில்வந்துசேனைத்தலைவனுக்குசொல் வசனம்.

பராக்கிரமமும் வல்லபமுமுடைய சேனைத்தலைவனாகிய வீரதீரனே, சிவ பெருமானருள் வாய்ந்த அடியார்கள் எனக்கு முன்னளித்த வரப்பிரசாதத் தால் என்மனைவியாகிய திருமணிவயிற்றில் ஓராண்குழந்தை அமுதம்போற் பிறந்திருக்கின்றது, ஆதலால் அக்குழந்தையின் சுபஜாமதிந்துநாமகரணமிட வேண்டியதிருப்பதால், நன்றாய்க் கற்றுணர்ந்த சோதிடசாஸ்திரிகளை வரவழை க்கக்கடவாய்.

சேனைத்தலைவன் சொல் வசனம்.

கடல்சூழ்ந்த நெடியவுலகத்தில் எள்ளளவேனும் நீதிவழுவாமல் செங் கோற்செலுத்தும் எங்கோனாகிய மனுச்சோழச் சக்ரவர்த்தியே, சமுகத்திர்க ட்டளை யிட்டவண்ணம் அதிசீக்கிரத்தில் சோதிடசாஸ்திரிகளை வரவழைக்கி றேன் மகாராஜனே.

சேனைத்தலைவன்சேவகனுக்குசொல் வசனம்.

அடா சேவகசண்டப்பிரசண்டா, நீவாயுவேக மனோவேகமாகச் சென்று சோதிடசாஸ்திரிகளை அதிசீக்கிரமாக அழைத்துக் கொண்டோடிவாடா.

சேவகன் சொல் வசனம்.

இதோ ஒருநொடியிலழைத்துக் கொண்டுவருகிறேனையா.

சோதிடசாஸ்திரிகளே சரணம் அரசனுங்களை யழைத்துவரக் சட்டளையிட் டமையால் நீங்களிப்போதே வரதயைபுரிய வேண்டுஞ்சுவாமிகளே.

சோதிடசாஸ்திரிகள் சொல் வசனம்.

அடா சேவகனே நீ நீடூழிவாழக்கடவது, இதோ நாங்களுன் பின்னே வருகிறோம்.

சோதிடசாஸ்திரிகள்வருகிற - தரு - இராகம் - சங்கராபரணம்,

தேர்ந்தசோதிடர் நாங்களே இவ்வூரில்வாழும்
தேர்ந்தசோதிடர் நாங்களே
தேர்ந்தசோதிடர்நாங்கள் இன்பாரினிலெவர்க்கு ம்
செப்புங்கிரகநிலை யெப்பொழுதுமேபுகல் தேர்ந்த
பிறந்தகுழந்தைகட்குப் பேதாபேதந் தெரிந்து
பெரியசக்கரத்தினால் பிள்ளைகுறிப் பறிந்து
திறந்துசொல்லுவோமெங்கள் திறத்தைச்சொல்லுவதற்குச்
சிவனாலுமுடியாது திசையெட்டும்புகழுற்ற தேர்ந்த
பொய்யைமெய்யைப்போற்பேசி புத்தகத்தி லிருக்கும்
பூர்வசாத்திரம்போலே புளுகியேயெ வருக்கும்
கையிற்காசியைப்பெற்று கண்டதெல்லாமுவரும்
கழுதைகள்போலேநாங்கள்கற்றமாட்டோமொருக்கால் தேர்ந்த
ஆரூராளுங்கோமான் அளித்தபுதல் வனுக்கு
அன்பாய்ச்சோதிடம்பார்க்க அழைத்தாரென்றெங்களுக்கு
பாரோர்புகழஇன்று பகன்றதினாலிப்போது
பார்த்துபலனுரைத்து பரிசடைவோந்தப்பாது தேர்ந்த.

சேருவை சொல் வசனம்.

சாத்திரமுறைக்குஞ் சாஸ்திரிகளே சரணம்.

சோதிடர் சொல் வசனம்.

பார்த்திபர்மகிழு - பகர்சேருவையே ஆசிர்வாதம்.

சேனைத்தலைவன் சொல் வசனம்,

சோதிடமுறைக்கும் - ஆதிவேதியரே சரணம்,

சோதிடர் சொல் வசனம்.

நீதிலாகிச் சேனைத்தலைவனே ஆசிர்வாதம்.

மந்திரிகள் சொல் வசனம்.

விதிமுறைதனையறி வேதியரே சரணம்.

சோதிடர்சொல் வசனம்.

சதியிலாமனுநூல் தனையறியமைச்சரே ஆசிர்வாதம்.

அரசன் சொல் வசனம்.

அருமறை முதலாய் ஆகமமுழுதும் பெருமையாஞ் சகலகலையும் பெட்புடனுணர்ந்து இருநிலமதனில் இலகுபூசுராரம்வருவேதியரே மலரடிபோற்றினேன்.

சோதிடர் சொல் வசனம்.

மருமலர்மாலையும், மகிழ்பொன்மாலையும், தருநிகர்கொடையும் சாந்தமுந்தயையும், திருவும் மருவும் சேர்மனுச்சோழனும் அருமைசேரரசே ஆசிர்வாதம்.

அரசன்சொல் வசனம்.

அருமறையோரே யாசனமீது மருவியே யிருக்கமனங்கொளுவீரே.

சாஸ்திரிகளே எனக்கோராண்குழந்தை பிறந்திருப்பதால் நீங்கள் சோதிடசாஸ்திரவிதிப்படி என்னேத்திரத்திற் கொப்பாகிய அப்புத்திரன் சாதகத்தை ஆராய்ந்துப்பார்த்து திரிகால வர்த்தமானங்களை எனக்குத் தெரிவிப்பதுமன்றி அக்குழந்தையின் ஜென்ம நக்ஷத்திரப் பாதத்திற்குத்தக்க பெயருமிடவேண்டுமையமார்களே.

சோதிடர்கள் சொல் வசனம்.

அவ்வண்ணமே பார்த்து சொல்லுகிறோம் மகாராஜனே.

இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொள்ளல்.

சோசிய பத்பனாப கோவிந்தய்யர்கிரந்தசுலோகம்

சொல் வசனம்.

ஜெனனீ ஜென்ம சௌக்கியனாம் வர்த்தனீ குலசம்பதாம்
பதவிபூர்வ புண்யானாம் லிக்யதே ஜென்ம பத்திரிகா.

ஓய் குண்டுசுப்பய்ய சோசியரே, அம்சாசக்கரம் உபக்ரஹ சக்கரம் காலசக்கரம் இராசி சக்கரம் இவைகளைப்போட்டு அந்தந்த வீட்டிலிருக்கும் கிரஹங்களைப்பார்த்துச் சொல்லும், நானும்பார்த்துக்கொண்டு வருகிறேன்.

சோசியகுண்டு சுப்பய்யர் சொல் வசனம்.

ஓய் பத்பனாபகோவிந்த சோசியரே நானப்படியே பார்த்துசொல்லுகிறேன் நீர் கவனமாய்க்கேட்டுக் கொண்டுவாரும்.

சோசியபத்பனாபகோவிந்தய்யர்சொல் வசனம்.

ஓய் குண்டுசுப்பய்ய சோசியரே இப்போது நீர் லக்னஸ்புடம் கிரகஸ்பு

டம் நக்ஷத்திரஸ்புடஞ்செய்து பரிசோதித்துப் பார்த்ததில், அவைகளில் சொல்லிக்கொண்டுவரும் பலன்கள்யாவை?

சோசியகுண்டுசெப்பய்யர் சொல் வசனம்.

ஓய் பத்பனுபகோவிந்த சோசியரே, நான் லக்னஸ்புடம் கிரஹஸ்புடம் நக்ஷத்திரஸ்புடம்செய்து பரிசோதித்துப் பார்த்தேன் மகாதிவ்யமாய்த்தானிருக்கின்றது.

சோசிய பத்பனுப கோவிந்தய்யர்சொல் வசனம்.

ஓய் குண்டுசெப்பய்ய சோசியரே இன்னமும் இந்த ஜாதகனுடைய அம்ஸங்கள் கிரஹங்கள் முதலானவைகளையும் பரிசோதித்துப் பார்க்கின்றதுமல்லாமல் அஷ்டவர்க்கு கணக்குமுதலானவைகளையும் ஆராய்ந்து அதிசீக்கிரத்தில் சொல்லிக்கொண்டுவாரும் குருங்கழுத்து குண்டுசெப்பய்ய சோசியரே, நானும் அம்சாசக்கரங்கள் முதலானவைகளையும் பார்க்கிறேன்.

சோசியகுண்டுசெப்பய்யர் சொல் வசனம்.

ஓய் குள்ளநரி பத்பனுபகோவிந்த சோசியரே நானப்படியே பார்த்துச் சொல்லுகிறேன் நீர் கவனமாய்க்கேளும். முதலாம்வீட்டில் செவ்வாயும், இரண்டாம்வீட்டில் கேதும் புதனும் இருக்கின்றபடியால் இந்த ஜாதகன் தாய்தந்தைக்குக் கிஞ்சித்து மனக்கவலை கண்டுவிலகும். மூன்றாம்வீட்டில் சுக்கிரனும் குருவும் இருக்கின்றபடியால் இந்த ஜாதகனுக்கு இப்போது ஜலதோஷங் கண்டுவிலகும். வாக்குஸ்தானத்தில் புதனிருக்கின்றபடியால் இந்த ஜாதகன் நான்குவேதம் ஆறுசாஸ்திரம் அறுபத்துநான்கு கலைக்கியானம் மனுவுக்கியான முதலியவைகளைக் கற்றுணர்ந்த தனக்கு நிகரில்லாத பண்டிதனாயிருப்பான். ஆயினும் எட்டாம்வீட்டில் இராகு, சூரியன், சனி, இப்பாவகிரஹங்கள் மூன்றும் ஒன்றாயிருக்கின்றபடியால் மூன்றான்கு பனிரெண்டாம்வயதில் இந்த ஜாதகனுக்கு மலைக்குச் சமதையான ஆபத்துகாணும்போலிருக்கின்றதே.

சோசியபத்பனுப கோவிந்தய்யர்சொல் வசனம்.

ஐயையோ! ஓய் குலகுணகுருமுனி குண்டுசெப்பய்ய சோசியரே இதென்ன அநியாயம் நீர் ஆரிடத்திற்சோசியங் கற்றுக்கொண்டீர் அந்த எட்டாம்வீட்டில் மூன்றுகிரஹங்களொன்றாயிருந்தபோதிலும் மேற்கண்ட கிரஹங்களைக்குருபார்க்கின்றபடியால் நீர்சொன்ன ஆபத்துகண்டு விலகிவிடும்.

சோசியகுண்டுசெப்பய்யர்சொல் வசனம்.

ஓய்பிரிங்கிமகாரிஷி பத்பனுபகோவிந்த சோசியரே நான்சொன்ன சோசி

யமும் நீர்சொன்ன சோசியமும் சரியாயிருந்தபோதினும் மூன்றாம் வீட்டில் குரு ஆவிபெற்று எட்டியெட்டி யெட்டாம் வீட்டிலிருக்கும் கிரகங்களைப்பார்க்கின்றபடியாலும் ஸ்ரீ ஆரூர் த்யாகேசர் திருவருளினால் இந்தசாதகன் உதித்தபடியாலும்நான்சொன்ன ஆபத்துகண்டு விலகிவிடுமென்பதற்கு யாதுந் தடையில்லை. ஆகையால் இவைகளை யெல்லாம் அரசனிடத்திற் சொல்லாமற் போனபோதிலும் இரண்டொரு சங்கதிகளைச் சுருக்கமாய்ச்சொல்லிவிட்டு வருவோம் வாரும் குள்ளநரி பத்பனுபகோவிந்த சோசியரே.

சோசியபத்பனுபகோவிந்தய்யர்சொல் வசனம்.

அப்படியேவருகிறேன் குலகுணகுருமுனி குண்டுசெப்பய்யரே.

சோதிடர் அரசனிடம்போய்சொல் வசனம்.

ஐயா மகாராஜனே நாங்கள் நன்றாக லக்னஸ்புடம் நக்ஷத்திரஸ்புடம் கிரகஸ்புடம் செய்து பரிசோதித்துப்பார்க்க மகாதிவ்யமாயிருக்கின்றது அஃதென்னவெனில் இந்த உலகையெல்லாம் ஒரு குடைக்கீழாண்டுஅன்பத்தாறுதேசத்தரசர்களும் வந்து கப்பங்கட்டும்படியாக அரசாளுவான். ஆனால் அவனுக்குப் பனிரெண்டாம்வயதில் ஒருதத்துண்டு அது ஸ்ரீ கைலாசபதியாகிய சிவபெருமான் திருவருளால் பானுவைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கிவிடும் அக்குழந்தை ரோகணி மூன்றாம் பாதத்தில்வந்துதித்தமையால் வீதிவிடங்கனென்று பெயரிடுமகாராஜனே.

அரசன்சொல் வசனம்.

சாஸ்திரிகளே நீங்கள் சொல்லியபலன்களைக்கேட்டு மிகவுஞ் சந்தோஷமாயிற்று தங்கள்திருவாக்கின்படி வீதிவிடங்கனென்று பெயரிடுகிறேன் நீங்கள் நமது உக்கிராணத்திற் சென்று வேண்டியபரிசுகளைப் பெற்றுக்கொண்டு போய்வருவீர்களய்யமார்களே.

சோதிடர்கள்சொல் வசனம்.

அவ்வாறே போய்வருகிறோம் நீ நீடூழி வாழக்கடவது.

அரசன்சொல் வசனம்.

அடா சேருவையே நீயிப்போதே யரண்மனையிற்சென்று யென்கண்மணியான வீதிவிடங்கனென்னும் புத்திரனை யழைத்துக்கொண்டுவாடா.

சேருவைசொல் வசனம்.

தீரமாயுலகை வீரமாயாளுஞ் சூரனே சரணம்; அவ்வாறே இதோ அழைத்துக்கொண்டு வருகிறேனையா.

நீதியிலெள்ளளவும் பிசகாமற் செங்கோற் செலுத்திவரும் எங்கோனாகிய மனுநீதிச்சக்கரவர்த்தியும் சுற்பிற்சிறந்த அருந்ததிக்கு நிகராகிய திருமணியும் செய்த புண்ணியபலத்தால் தோன்றிய வீதிவிடங்க னென்னும் இளவரசே உம்மை யரசனழைத்து வரும்படி ஆக்யாபித்ததால் தாமதிய விண்ணப்பஞ்செய்தேனையா.

வீதிவிடங்கன்சொல் வசனம்.

அப்பா சேருவையே இதோ உன்னுடன்வருகிறேன். ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய சிவபெருமானருளாலீன்றெடுத்த எந்தையே, இதோ உமது பாதாரவிந்தங்களுக்கனேக வந்தனம் வந்தனம்.

அரசன்சொல் வசனம்.

அடா என் அருமைமகனே, பிள்ளைகலிதீர்க்க வந்தபெருமானே, நீ பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழக்கடவாயப்பா.

வீதிவிடங்கன் கொச்சகம்.

அந்திவண்ணன்தாளிணையை அருச்சிசெய்தேயீன் று
தந்தையேயின் றேயெனை நீ சந்தோஷமாயழைத் த
விந்தைதனையேயுரைக்க மெல்லடியைக்கைதொழு து
சந்தசமுநான்தொழுதேன் தயைபுரியுமென்னர சே.

அரசன்கொலுவைவிட்டுவந்து சொல் தரு இம். தனசரி.

ஆதிசிவனருளால் வந்தபால னே
அன்பாயென் சொல்லைக்கேட் பாயே - யின்று
சென்பாய்வரந்தரு வாயே
நீதியிலெள்ளளவும்பிசகாம லே
நீண்டபுவிமையாரண் டேனே - முடி
பூண்டிருவியனதவேண் டேனே ஆ.

பிள்ளைகலிதீர்க்கவந்த என்செல்வ மே
பேசியமுடி பூண்டு - நீவாழ்
தேசமாயிவ்வுல காண்டு
தள்ளாதகால மெனக்குற்றதாலி னி
தாங்க என்னால் முடியாதே - யனை
தேங்கியேநீ அடியாதே ஆ.

வாழையடிவாழைபோலேநங் குலத்தோர்
யாண்டு - வீட்டில்
வாழ்ந்தாரேயுலகை பூண்டு
வாழ்ந்தாரேநல்லபேர்
வழைமுகங்கோணு திவ்வுலகாள்வ தை
என்னிருகண்களி னாலே பார்க்க
உன்னிமேனிப்புளி மேலே ஆ.

தந்தையாகுமென் மொழியைத்தடுத்திடிற்
சாபமென்னல்வந்து சேரும் பெருங்
கோபமுமுன்றனைச் சாரும்
அந்திவண்ணனருளாலீன்ற பால னே
அட்டா நீ யொன்றுஞ்சொல் லாதே யென்றன்
கட்டிக்கரும்பே யிப் போதே ஆ.

வீதிவிடங்கன் சொல் வசனம்.

சந்த்ரசேகரனைச் சந்ததந்துதித்து விந்தையாயளித்த தந்தையேசரணம், தங்கள்வாக்கைத்தடுக்க என்னால்முடியுமோ செங்கோலுக்குமுன்சங்கீதமுண்டோ, தந்தை சொன்மிக்க மந்திரமில்லையென்னும் வாக்கியப்படி தாங்கள் சொன்னதைப்போல் நடந்துகொள்ள யாதுந்தடையில்லை, ஆயினும் ஆரூர் த்யாகேசரைச் சேவித்துவந்த பிறகு இளவரசு பட்டங்கட்டிக் கொள்ளுகிறேன் தந்தையே.

அரசன் சொல் வசனம்.

சித்தசனை நிகர்த்த புத்திரனே உன்னிஷ்டப்படி செய்ய யாதுந்தடையில்லை.

அரசன் கொலுவில்போய் சொல் வசனம்.

அடா சேருவைக்காரா நீயே சென்று என்தேரை யலங்கரித்துக்கொண்டுவரும்படி செய்வாயாக.

சேருவைக்காரன் சொல் வசனம்.—அவ்வாறே செய்கிறேனையா.

சேருவைக்காரன் சாரதிக்கு சொல் வசனம்.

அடா சாரதியே தேரையலங்கரித்து அதிதீவரமாய்க் கொண்டுவரும்படி அரசன் கட்டளையிட்டமையால் இப்போதே யென்னுடன் தேரை நடத்திக் கொண்டுவாடா.

சாரதி சொல் வசனம்.

இதோ அவ்வாறே நடத்திக்கொண்டு வருகிறேனையா.

சேருவைக்காரன் சொல் வசனம்.

சங்கரன் பதத்தைத் தஞ்சமாய்த் துதிக்குஞ் சிங்கமே சோமாய், தங்கள் ஆஞ்ஞையின்வண்ணம் இதோ கொலுமுன்பாக ரதம் வந்திருக்கிறது மகாராஜனே.

அரசன் சேருவைக்கு சொல் வசனம்.

அடா சேருவையே என்னருமைப்புதல்வன் தியாகரைச்சேவிக்கச் செல்லுகின்றமையால் நீயும், உன்னைச்சார்ந்தவர்களும் கண்சிமிட்டாமலும் உருவின கத்தியை உறையிலிடாமலும் ரதத்துடன்போய் வருவீர்களாக.

சேருவைக்காரன் சொல் வசனம்.

அய்யா மனுநீதிமன்னவனே, அவ்வாறே நானும் என்னைச்சார்ந்தவர்களும் வெகுசாக்கிறதையாய்போகிறோம் மகாராஜனே.

அடாசேவகர்களே என்னைச்சூழ்ந்துவாருங்கள்.

சேவகர் சொல் வசனம்.—இதோசூழ்ந்துவருகிறோமையா.

அரசன் வீதிவிடங்கனுக்குச் சொல் வசனம்.

அப்பா என்னருமை மகனே உன்னிஷ்டப்படி ரதத்தின்மீதேறி தியாகரைச்சேவித்து அதிதீவரமாய்வந்து சேருவாயடா என்செல்வமே.

வீதிவிடங்கன் வசனம்.—அவ்வாறே சென்றுவருகிறேன் தந்தையே.

வீதிவிடங்கன் சேருவைக்கு சொல் வசனம்.

அடா சேருவையே நான் அரண்மனையிற்சென்று வரும்வரையில் நீ யிவ்விடத்திற்றானே யிருப்பாயாக.

சேருவை சொல் வசனம்.—அவ்வாறே போய்வாரு மிளவரசே.

ஆரூர் தியாகரும் அதிகாரநந்தியும் வருதல்.

அதிகாரநந்தி துதி விருத்தம்.

ஐயனே போற்றி போற்றி யருமறைப்பொருளே போற்றி
கையினின்மழுமானேந்துங் கர்த்தனே போற்றி போற்றி
மையனுக்கிடப்பாகத்தைத் தந்தவா போற்றி போற்றி
செய்யஆரூரின்மேவுந் த்யாகரேபோற்றி போற்றி.

தியாகர் சொல் வசனம்.

அப்பா அதிகாரநந்தியே நீ இப்போதே சமனுபதிக்குச்சென்று இயமனையழைத்துக்கொண்டு வருவாயாக.

அதிகாரநந்தி சொல் வசனம்.

என்னையடிமைகொண்ட ஆரூர்த்யாகேசரே, அடியேனுக்களித்த கட்டளைப்படி தென்றிசையோனை யழைத்துக்கொண்டுவருகிறேன் சுவாமி.

அதிகாரநந்தி இயமனை அழைத்தல்.

எண்பத்துநான்கு நூறாயிரஜீவஜெந்துக்களைப் பாதுகாக்கும் பரமதயாளனாகிய ஸ்ரீ ஆரூர்த்யாகேசர் உம்மையழைத்துவரும்படி கட்டளையிட்டமையால் யாதுந்தடையில்லாமல் வருவீராக.

இயமன் சொல் வசனம்.

சிவபெருமானது ஏவலையாவலுடன் செய்துவரும் அதிகாரநந்தியே, அவ்வாறே இதோஉன்னுடன் வருகிறேன்.

இயமன் விருத்தம்.

ஒப்பிலாமணியே போற்றி உம்பர்கட்கரசே போற்றி
அப்பணிந்தோனே போற்றி அரஹரசிவனே போற்றி
தப்பிலாதொளியே போற்றி சடைமுடியோனே போற்றி
செப்பருமாரூர்வாழுந் த்யாகரே போற்றி போற்றி.

தியாகர் சொல் வசனம்.

அப்பா! தென்றிசைக்கிறைவனாகிய இயமதருமனே, உன்னை யிவ்விடத்தில் அழைத்தகாரணம் யாதெனில் இக்கடல் சூழ்ந்தநெடியவுலகத்தின் கண் வழங்கும் நான்குவருணத்தவர்களும் கொண்டாடத்தக்கவிதமாயும் மன்னுயிரைத்தன்னுயிர்போலும் மனுநீதியில் எள்ளளவும் பிசகாமலும் செங்கோல் செலுத்திவரும் மனுச்சோழச்சக்ரவர்த்தியின் குமாரனாகிய வீதிவிடங்கன் நம்மைத்தரிசிக்கத் தேரேறிவரப்போகின்றான், ஆகையால் அத்தேரின்றுருளையில் நீ யோர்கன்றாகப்போய் அகப்பட்டிறப்பாய், நாம் ஓர்பசுவாகமாறி அரசன்தன்னரண்மனைவாயலில் கட்டிவைத்திருக்கும் ஆராச்சிமணியைக் கொம்பாலசைப்போம், இத்துன்பத்திற் கிரங்கி தன்குமாரனைப் பழிக்குப்பழிவாங்குகின்றானோ? இல்லையாவென்று அவ்வரசன் சத்தியத்தை நாமறியவேண்டியதிருப்பதால்இப்போதேநாம் சொன்னவண்ணஞ் செய்வாயாக.

இயமன் சொல் வசனம்.

அடியேனுக்களித்த கட்டளையைத்தடுக்க என்னாற்றலோ ஆகையால் சொன்னவண்ணஞ் செய்கிறேன் சுவாமி.

வீதிவிடங்கன் அரண்மனையிலிருந்து வருகிறபோது

கட்டியக்காரர் கட்டியங்கூறல்.

மணிகள்தேரினில் கல கல கல வென — வழங்க
வளங்கொள்காகளம் பட பட பட வென — மலிய
கணங்கொள்சங்குகள் குபு குபு குபு வெனக் — கலிய
கலங்குமாதவில் கண கண கண வெனக் — கறங்க
அணிகொள்வேந்தர்கள் முறை முறை தாழ்ந்துசூழ் — ந்தப
அரியநாவலரந்தணர் மறைமொழி — யறைய
எணியபேரருள் மனுநீதிமன்னவ — னீன்ற
இயல்மிகுந்திடும் வீதிவிடங்கமகாராஜனே — பராக்கு

வீதிவிடங்கன் சொல் வசனம்.

ஆரூராமஹாதேவசம்போ உன்னைத்தரிசிக்க உன்சன்னதியை நோக்கிவர இதோ இத்தேரிலேறிக்கொண்டேன்.

வீதிவிடங்கன் தேரிலேறிக்கொண்டு துதிக்கிற

தரு இம். செஞ்சுருட்டி.

அரஹரசிவசிவ அரஹரசிவசிவ அருளமுதந்தர — வாவாவா
அரவமணிந்த அரனேயினியெனக் காருந்துணையில்லை — வாவாவா
பூதியணிந்தபுராந்தகனேயுன்றன் பொன்னடியைத்தர — வாவாவா
பாதிமதிசூடும்பாண்டரங்கனேயிப் பாவியைக்காத்திட — வாவாவா
கோதிலாதகுணக்குன்றே நீயுன்மன்னக் கொண்டுவரங்தர — வாவாவா
ஆதியந்தமில்லாதைம்முகத்தேவனே யடியனையாண்டிட — வாவாவா
மான்மழுகொண்டமணிவிளக்கேயுன்றன் மலரடியைத்தர — வாவாவா
வான்புகழுமாமருந்தேயெனைக்காக்க மங்கைபங்காளனே — வாவாவா
கந்தனையீன்றமுக்கண்ணனேநீயென்னைக் காத்திரக்ஷித்திட — வாவாவா

சிந்தைமகிழ்ந்துசிவனேயுனைத்தொழ சேவடியைத்தர — வாவாவா
விண்ணுமண்ணுந்துதிவேணியனேயுன்றன் மெல்லடியைத்தர — வாவா
தண்ணமர்கொன்றைதரித்தவனேயென்னைச் சத்தியமாய்க்காக்க — வா
அன்பரைக்காக்குமருளொளியேயென்னை யாளுவதுன்கடன் — வாவாவா
மன்றில்நடித்தமணிவிளக்கேயென்முன் மாவிடையேறிநீ — வாவாவா
காசினிதன்னில்யான்காரியமாய்ப்போனாலுங் காப்பதுன்பாரம்நீ — வாவா
ஈசனேயாரூர்த்தியாகேசனேயேழைமுன் இப்பொழுதேயோடி — வாவாவா

அரஹரசிவசிவ

கன்று சொல் வசனம்.

ஐயையோ! ஆரூர்த்யாகேசா இத்தேரினுருளையில் அகப்பட்டு வீணாய் உயிரிழக்கின்றேனே.

சேருவைத் திடுக்கிட்டு வீதிவிடங்கனுக்கு சொல் வசனம்.

ஐயா வீதிவிடங்கமகாராஜனே தேரைநிறுத்தும் இதென்ன ஆச்சரியம் யாதோ ஓர்கன்றானது இத்தேரினுருளையிலகப்பட்டு ஐயோவென்றுயிர்விட்டது இதின்தாய் அதோவீரிட்டோடுகின்றது மகாராஜனே.

வீதிவிடங்கன் தேரிலிருந்து குதித்து துக்கிக்கிற புலம்பல்.

இம். காம்போதி.

ஐயோ அனலார்ந்திடுங்கையா இதற்கென்செய்வேன்
மெய்யாயான் பாவியானே — னே.
வையந்துதிக்குந்திரு வாரூர்தியாகேசனே — நீ
மாளாத்துயரம்வைத்தால் தாளாதென் றன்மனமும் — ஐ
சித்தம்நடுங்குதேசக்க — ரத்திலோர்கன்றகப்பட்டு
சுத்தியிறந்ததாலென்கை — கால்நடுங்குதே.
அத்திபுரித்தோனேகுடல் — பற்றியெரியுதேயென்னைப்
பெற்றதந்தைக்கென்னசொல்வேன் — சத்துச்சித்தானந்ததேவே — ஐ
தேரினுருளையில்வந்து — திகைத்துயிர்விட்டதையோ
ஆரிந்தக்கன்றினைவளர்த்தாரோ — அறியேன்
தீராப்பழிக்காளானேனே — தெய்வமேயிதற்கென்செய்வேன்
வாராயென்குறையைமுற்றுந் — தீராய் நீ திருக்கண்பாராய் — ஐ

தெய்வமேயுனைச்சேவிக்கத் தேரிலேறி யேவந்தேனே
ஐயோ இக்கக்கன்றுவந்திங் காவியிழக்க
கையுங்காலுநடுங்குதே கர்த்தனேயிணையுங்கழ
காத்திடுமென்றன்றுன்பத்தைத் நீக்கிடுந்தியாகேசனே ஐ

பசு-ஆராச்சிமணியைத்தன் கொம்பாலசைத்த சப்ததைத
அரசன்கேட்டு திடுக்கிட்டு சொல் வசனம்.

ஒகோ! மதிதேர்ந்த மந்திரிமார்களே, சேனைத்தலைவனே, இதென்ன ஆச்சரியம், ஒன்றுமில்லாமல் இன்றையதினம் ஆராச்சிமணியி னோசையானது நாராசங்காய்ச்சி யூற்றினதுபோல என்செவியிற் கேட்கின்றதே ஆருக்கென்ன துன்பம் நடந்ததோ அறிகிலேன். ஆகையாலிதை யின்னதென்று தெரியப்படுத்துங்கள் மந்திரிமார்களே.

க - மந்திரிசொல் வசனம்.

சாந்தகுணமுள்ள வேந்தனே, பதராத காரியஞ் சிதராது, இன்னுஞ்சற்றுநேரத்துக்குள் அதின் உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளலா மகாராஜனே.

ஆராச்சிமணியின் காவற்காரன் அரசனிடம் சொல் வசனம்.

ஐயா மனுநீதிமன்னவனே சரணம், யாதோ ஓர் பசுவானது தாரைதாரையாய்க் கண்ணீர்விட்டுக் கதறியழுதுக்கொண்டு தன்கொம்பினால் மணியை யசைத்துவிட்டோடிவிட்டது மகாராஜனே.

அரசன் சொல் வசனம்.

ஆகா! அற்புதம், அற்புதம், இப்படிசொல்ல மனந்துடிக்கின்றதே அதையின்னதென்றறிந்து தெரியப்படுத்துவீர்கள் மந்திரிமார்களே.

உ - வது மந்திரிசொல் வசனம்.

இன்னுஞ் சற்றுநேரத்துக்குள் தெரியப்படுத்துகிறேன் மகாராஜனே.

பசுவின்கன்றானது தன்ரதத்தின் சக்கரத்தில் அகப்பட்டிறந்ததைக்
கண்ட வீதிவிடங்கன் சொல் கட்டளைகலிப்பா.

ஐயோஇந்தக் கன்றுவியிழந்ததே யார்தானன்புடனே வளர்த்தார்களோ
கையுமெய்யு நடுங்கின்றதேயிந்தக் காரணத்துக்குயா னென்னசெய்குவேன்
வையகத்தில் மனுவழுவாமலே வண்மையாகச்செங்கோ லோச்சுமென்றந்தை
மெய்யாயென்றனை யென்னதான்செய்வாரோ விமலனேயெனை யாளுந்தியாகே
[சனே.

முதற் பிரிவு.

வீதிவிடங்கன் - புலம்பல் - இம். ஆனந்தபைரவி.

ஆரூர்த்யா கேசா - ஓ கைலாசா
ஆண்டருள் வீசா
பாரும்விண்ணும்படைத் தாண்டபரம னே
பாவியென்போலுண்டோ ஆவியலையு தே ஆரூர்த்யா.
மங்கைபங் காளா - ஓ எண்டோளா
மாமறைத் தாளா
அங்கம்பதருதே யெங்குமுருவேன் சிவ
சங்கரனேயெனக் கிங்காருமில்லை யே ஆரூர்த்யா.
என்னையாள் தாதா - ஓ ப்ரக்யாதா
இணையடி தாதா
உன்னையேநம்பினே னுத்தமனேயென க்
கொருவருமில்லையே யருவுருவாகி ய ஆரூர்த்யா.
நன்று நீ வாவா - ஓ மானுபாவா
நம்பினேன் தேவா.
கன்றைக்கொன்றேனென்று காவலன்விதிக்குங்
கட்டளையென்னமோ கைவிடாதாளுவா ய் ஆரூர்த்யா.

சேருவை வீதிவிடங்கனுக்கு சொல் வசனம்.

ஐயா வீதிவிடங்கமகாராஜனே நீரிங்கு இக்கன்றைப்பார்த்து கதறியழு
துக்கொண்டிருந்தால் லாபமில்லை ஆகையால் இதை யுனது தந்தையி னிடத்
தில் ஆக்யாபித்துவரும்படி யுத்திரவளித்தால் அவ்வாறே சொல்லிவருகிறே
ன் மண்டலாதிபன் மணியே.

வீதிவிடங்கன் சேருவைக்கு சொல் வசனம்.

அப்பாசேருவையே தியாகனைச் சேவிக்கவந்த எனக்கு இத்துன்பம்வந்து
நேர்ந்ததற்கு ஆரிட்டசாபனையோ அல்லது அத்தியாகருக் கென்னதான்செய்
தேனோ இதெல்லா மென்தலைவிதியேயன்றி வேறல்ல எய்தவனிருக்க அம்
பைநோவானே னென்னும் பழமொழிபோல் ஒருவரையும் வெறுக்கலாயமில்
லை ஆகையால் இதை என்தந்தைக் கெடுத்துரைத்துவிட்டு வருவாயாக.

சேருவைசொல் வசனம்.—அவ்வாறேபோய்வருகிறேனையா.

கன்னனை நிகர்த்தமன்னனே சரணம், தாங்களருந்தவஞ் செய்தின்றெடுத்த புத்திரசிகாமணியாகிய வீதிவிடங்கமகாராஜன் தானேறிநடத்தின இரதத்தினுருளையில் ஒரு கன்றகப்பட்டிறந்துவிட்டது அவரும் இடியுண்டசர்ப்பம்போலும் அடியற்றமரம்போலும் திகைத்து தியாகரைநினைந்து தாரைதாரையாய்க்கண்ணீர்விட்டுக்கதறியழுதுக்கொண்டிருக்கிறார் மகாராஜனே.

அரசன் கொலுவைவிட்டு புலம்பல்-தரு இம். தன்யாசி.

ஐயையோயானென்னசெய்குவேன்சங்கரா அடியேன்முறை கேளே
வையத்திற்பெரும்பாவியென்போலுண்டோ மலரடிதந் தாளே
செப்பரியவுலகாளப்பிள்ளைவேண்டி செய்ததவம் போச்சே
அப்பணிந்தசிவனேயினியான்றனியாயிருக்க லாச்சே
ஈசனேயுன்றனைச்சேவிக்கத்தேரினிலேறியே சென்றானே
கூசாமலாழியிற்கன்றொன்றையென்றன் குமாரனுங் கொன்றானே
குற்றமிலாக்குணக்குன்றேயுன்றன் திருக் கோலத்தையறி யேனே
பெற்றபுதல்வனைச்சற்றுமிரங்காமல் பெரும்வதைசெய் வேனே
எள்ளளவும்பிசகாமலுலகினை யின்பமா யாண்டேனே
பிள்ளையென்றெண்ணுமலேவதைசெய்திட பின்னென்னும் வேண்டேனே
மனுநீதியிற்பிசகாமலுலகாள வைத்திடுவா யீசா
எனையாளுவாயேகைலாசா அருளெனக் கிந்திடுந்யா கேசா

அரசன்கொலுவில்வந்து சொல் வசனம்.

மதிதேர்ந்த மந்திரிகளேவந்துரைத்த சேருவையின் வார்த்தையைக் கேட்டறிந்தீர்களல்லவா நானென்றுநினைக்கத் தெய்வமொன்று முடித்ததே இதென்னகொடுமை ஆயினும் என்நீதியிலெள்ளளவுநீசகேன்.

அடா சேருவைக்காரா இப்போதேவீதிவிடங்கனை என்குமாரனென்றெண்ணுமல் கட்டிகெட்டிக்கொண்டுவாடா.

சேருவைசொல் வசனம்.

அவ்வாறேயிதோகட்டிக்கொண்டுவருகிறேனையா.

அப்பா வீதிவிடங்கமகாராஜனே உன்னைக்கட்டி காவலுடனிட்டுக்கொண்டுவரும்படி கட்டளையிட்டமையால் யாதுந்தடையில்லாமல் வாருமையா.

வீதிவிடங்கன் சொல் வசனம்.

அப்பா சேருவையே என்தந்தையினுத்திரவுபடி என்னைக்கட்டிகாவலுடனிழுத்துக்கொண்டு போகத்தடைசொல்ல நான்தலையென்ன இரும்பா? அவ்வாறே யரசனுத்தாரப்படி செய்வாயப்பா.

சேருவை சொல் வசனம்.

அடா சேவகர்களே மணியது போற்மிரிந்த இக்கயிற்றால் கைகளைக்கட்டி கெட்டிவாருங்கள்.

சேவகர் சொல் வசனம்.

அப்பா வீதிவிடங்கமகாராஜனே நீரிப்படிவாரும்.

வீதிவிடங்கன் சொல் வசனம்.

சிவசிவசம்போ சர்வதயாபரா ஆபத்பாந்தவா அனாதரக்ஷகா நானென்னசெய்வேன் எனக்கிப்படியும் என்தலையில்விதிக்க யான்முன்செய்ததீவினையோ, என்னெஞ்சந்துடிக்கின்றதே உன்கழலதுதுணையல்லால் நிழலதுவெனக்கில்லையே ஏ ஆரூரிலமர்ந்தவாசா அல்லியங்கோதைநேசா நானுன்னையே நம்பினேனென்னைக்காப்பதுங் கரைசேர்ப்பதும் நின்பாரம்.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல் தரு இம். மாஞ்சி.

ஈசனே நானென்செய்வேனையோ ஆரூர்த்யா கேசனே
நேசமுடனே யின்று நினைபூசிக்கவர
நிந்தைக்குள்ளானேனென்றன் தந்தையென்னசெய்வாரோ ஈச

அப்பனே தந்தையினுவளவுநீதியிற் றப்பானே
ஒப்புக்கொள்ளாமலென்னை உயிர்வதைசெய்குவானோ
உத்தமனேயுன்றனைப் பத்திசெய்ததும்போச்சோ ஈசனே

சங்கரா உன்னைச் சந்ததநம்புகின்றேனே சங்கரா
தங்கநிழலில்லாமல் தவிக்கின்றேனேயிப்போது
தருவாய்வரமெனக்கு வருவாயிவ்வேளைமுனம் ஈசனே

கர்த்தனே யென்னைக் காத்திரக்ஷிப்பாயே சபை நிர்த்தனே
பார்க்கனைக்காப்புழுபோல் பதைபதைக்குதேயுளம்
பாவிக்கருளாவிடி லாவியொழிந்துபோமே ஈசனே

சேருவை அரசனுக்குச் சொல் வசனம்.

ஐயா மநுச்சோழச்சக்ரவர்த்தியே உமதுபுத்திரனைக் கட்டிக்கொண்டு வந்தேன் மகாராஜனே.

வீதிவிடங்கன் வந்தனஉபசாரம்.

அப்பணிந்நேரனால் இப்புவிமீதில் உப்பிலாநின்ற அப்பனேசரணம்.

அரசன் சொல் வசனம்.

அடா வீதிவிடங்கா என்னடா உத்திராக்ஷப்பூனைபோல்வந்துநிற்கின்றாய்,புலிவயிற்றில் பூனைவந்துபிறந்ததுபோல் என்வயிற்றிற்பிறந்து பாவியென்றுபெயரெடுத்தாயல்லவா; ஆனாலிருக்கட்டும் இப்போதுநடந்ததெல்லாந்திடங்கொண்டுரையும் பார்ப்போம்.

வீதிவிடங்கன் அகவல் - முகாரி.

வரைநிகர்புயனே மாதவஞ் செய்து
தரையினிலீன்ற தந்தையே கேண்மோ
தேரினிலேறி த்யாகரைப் பணிய
சீருடன்செல்ல இயங்கியோர் கன்று
வந்துதேராழில் மடிந்ததக் கன்றைத்
தந்தநற்பசுவுஞ் சஞ்சலங் கொண்டு
வீறிட்டோடி விட்டதே யங்கு
பீறிட்டிரத்தம் பிரள்வதைக் கண்டு
தேரைவிட்டிறங்கி செத்த அக்கன்றை
வாரியேயெடுத்து மார்போ டணைத்து
சஞ்சலங்கொண்டேன் தந்தையென்செய் வேன்
வஞ்சனையின்றி வழுத்தினே னுமக்கே.

அரசன் சேருவைக்குச் சொல் வசனம்.

அடா சேருவைக்காரா, இவனுக்காக்கினை விதிக்குமளவும் இவனைச்சிறையில்வைத்து அதிக காபந்தாய்க் காத்திருக்கக் கட்டளையிட்டுவருவாயாக.

சேருவை சொல் வசனம்.

சொன்னசொற்படியே மன்னனேசெய்வேன்.

சேருவை சொல் வசனம்.

அடா சேவகர்களே தளர்ந்தகட்டையெல்லாம்பார்த் திருகக்கட்டி கொலுவுக்கு நெட்டி யிழுத்துக்கொண்டு வாருங்கள்.

வீதிவிடங்கன் காவலிலிருந்து வரும்போது பரமசிவனைநோக்கி துக்கித்துச் சொல் வசனம்.

அரஹர மஹாதேவ சம்போ சர்வதயாபரா சந்த்ரஜடாதரா பார்வதிசமேதா எனக்கிவ்வகையான துன்பம் வந்ததற்குக்காரணம்யாதோ நின்னையல்லாற்றுணையில்லை என்னைச்சிறையில் வைக்கும்படி என்தந்தை உத்திரவளித்ததைத் தடுக்க என்னால்முடியுமோ என்னைக்காத்திரக்ஷிப்பது நின்பாரம்.

வீதிவிடங்கன் - புலம்பல் - தரு - இ ம். நீலாம்புரி.

ஐயையோ எனக்கொரு ஆதரவுமில்லையே
ஆளுவது நின்கடன் தெய்வமே
கையைக்கட்டியேகடுங் காவலினில்வைக்கவே
கடுப்பாய்கெட்டுகின்றாரே தெய்வமே
உன்னைச்சேவிக்கவர ஓகோஎனக்கிப்பழி
உற்றதுனக்கழகோ செய்வமே
என்னைச்சோதிக்கஉனக் கென்னதீங்குசெய்தேனோ
இதுவென்தலைவிதியோ தெய்வமே
கல்லோஉனதுமனங் கரையாதோஇதுஎன்ன
காரணமோஅறியேன் தெய்வமே
அல்லிடங்கோதைநேசா ஆரூர்வாழுந்த்யாகேசா
ஆண்டருளுவாயென்னை தெய்வமே.

இவ்வாறாக வீதிவிடங்கன் பிரலாபித்துக்கொண்டிருக்குங்கால் தோழி திருமணியம்மாளுக்குச் சொல் வசனம்.

மநுநீதிச்சக்ரவர்த்தியின் மனதுக்குகந்த மாதுசிரோமணியே உன்மணவாளன் உன்மகனுக்கு மகுடஞ்சூட்ட எண்ணமுற்றமையால் உன்குமாரன் ஆரூர்த்யாகரைச் சேவித்துவந்தபிறகு முடிசூட்டிக்கொள்ளுவோமென்று இ

ரதமேறிசெல்ல எதோஒர் மாயக்கன்றனது அத்தேரின் உருளையில் அகப்ப ட்டிரந்ததாம். அதையுணர்ந்த அரசன் உன்மகனைக்கட்டி காவல்வைக்கும்படி உத்திரவளித்தாராம் ஆகையால் உன்னருமைமகனை இதோ ரேட்டியழுத்து க்கொண்டுபோகிறோர் பாருமம்மா.

திருமணி புலம்பல் தரு இம். சாமா.

ஐயோ யானென்ன செய்குவேன் பாலனே
அயனார்செய்விதியோ அரன்சதியோ என்னகதியோ என்மனம்
அலையுதே அலையுதே அலையுதே இதையாரிடஞ் சொல்லுவேன்

சொல்லரிய என்கண்மணியே யுன்னைச்
சுகமாய்ப்பெற்றேனே யினிநானேயென்செய்வேனே யென்னரும்
சுதனே சுதனே சுதனே பாவியானேனே யுலகில்

உலகையாளுவா யென்றிருந்தேனடா
ஓகோஎன்பாலா அனுகூலா மிகுசீலா என்னுள்ளம்
உருகுதே உருகுதே உருகுதே என்றன்வயிறுபற்றுதே

பற்றியெரியுதே பெற்றவயிறுநான்
பணிந்தேனேயீசா ஜகதீசா த்யாகேசா நீகண்பார்
பரமனே பரமனே பரமனே யென்னசெய்குவேனையையோ

வீதிவிடங்கன் விருத்தம் இம். சாவேரி.

ஐயோஎன்செய்குவேனென்றலருமன்னையே யறைகுவேன் த்யாகேச
ஐயமில்லாமலேசேவிப்பதற்குபா கைலஎன்தோழியில் | கை
மெய்யாகஓர்கன்றகப்பட்டிறந்ததால் வேந்தனென்னைச்சிறையினில்
வையென்றுசொன்னபடிசேவகரெனைத்தள்ளி வருகிறார்தான்மையே.

திருமணி புலம்பல் தரு - இம். மோகனகல்யாணி.

என்னசெய்வேன்பாலனேயினி யெப்படியான்வசிப்பேன்
என்றலைபெரியுதடா
அப்பாமகனே
உன்னையான்பிரிந்தாயினியிவ் வுலகில்வைத்திருப்பேனோ
உருகுதடா என்மனமும்
அப்பாமகனே
மணிபோற்றிரித்தயிறினால் மகனைகட்டியிழுக்க
மனமும்பதைக்குதடா
அப்பாமகனே

துணிந்தேயுன்றனை விட்டுநான் தொல்லுலகில்வாழ்வேனோ
சோகமுண்டாகுதடா
அப்பாமகனே
பெற்றவயிறெனக்கிதோ பற்றியெரியுதடா
பிரமன்விதியோ அறியேன்
அப்பாமகனே
உற்றதுணையெனக்கினி உலகிலெவர்களுண்டு
உண்மையாகவேதானடா
அப்பாமகனே
கையினில்மழுமானேந்துங் கர்த்தனேயென்னசெய்குவேன்
கடைக்கண்பார்த்தாளுவாயே
ஆரூர்த்யாகேசா
பையரவம்பூண்டபரா பரனேயுன்னைநம்பினேன்
பாலனையாதரித்தாளும்
ஆரூர்த்யாகேசா.

வீதிவிடங்கன் தாயிக்குச் சொல் வசனம்.

என்னை அன்புடன்பெற்ற அன்னையே, தியாகரைச் சேவிக்கப்போன எனக் குஇத்துன்பம்வந்துநேர்ந்ததென் தலைவிதியோ அரசன் அன்றகொல்லும் தெய்வம் நின்றுகொல்லும் என்னும்வாக்கியப்படி என்தந்தையென்னைஅருமைம கனென்றும் யோசியாமல் என்னைச்சிறையில் வையென்று சொன்னதைத் தடுக்கவல்லவரோ, எதுவந்தாலும் அனுபவிக்கத்தான்வேண்டும், என்னசெய்யலாம் உன்மனதை யொருவாறகத் தேற்றிக்கொண்டு நீ அரண்மனைக்குச் செல்லுவாய் நான்போய் வருகிறேனம்மணி.

திருமணி புலம்பல் - தரு இம். முகாரி.

ஐயோ உன்னைப்பிரிந்து மெய்யாயெப்படி துணிக்
துய்யுவேனடா
செல்வமே
கையைக்கட்டியேயுன்னைக் கடுமையாய்த்தள்ள இந்த க்
காரணத்தாக்கென்செய்வேன் கண்மணியேயிப்போது ஐயோ
இன்னையில்லாததினால் பெருக்கத்தவஞ்செய்துன்னை ப்
பிஞ்ஞகனருளினால் பெற்றெடுத்தேனேயென்ற ன்
உள்ளமுருகுதடா உன்னையான்பார்க்கப்பார்க் க
ஓகோஇதற்கென்செய்குவேன் அப்பா மகனே - ஐயோ
வந்தல்மனதுசற்றும் இரக்கமில்லையே பா ளா
இப்படியுன்தலையில் எழுதினானோபிரம ன்

வேந்தன்கட்டளையைப்போல் விசையாய்த்தள்ளவேயுன்றன்
மேனியெப்படிநோகுதோ
அப்பா மகனே - ஐயோ
இந்தக்கோலத்துடனே யென்கண்ணுற்பார்க்கமுன்ன ம்
என்னபாவஞ்செய்தேனோ ஈசாசோதிக்கின்றா யோ
சந்தரஜடாதரனே தகைசேர்கங்காதர னே
சற்றுமிரக்கமில்லையோ
ஆரூர்த்யாகேசா - ஐயோ.

சேருவை வீதிவிடங்கனுக்குச் சொல் வசனம்.

ஓகோ வீதிவிடங்கமகாராசனே இதென்னகோலம், நீசெய்வதோஜாலம், உனக்கோகெட்டகாலம், யாரென்னசெய்யலாம், அஸ்தமிப்பதற்குமுன் அரசனிடஞ்சொல்லவேண்டு மாகையால் காலதாமதஞ்செய்யாமற் கடுகென நடவும்.

அடாசேவகர்களே தள்ளிவாருங்கள்.

திருமணி புலம்பல் தரு - இ ம். அம்சத்தோனி.

அய்யோஅரனேயருள் புரி
அருமைமகனையா தரி
கையுமெய்யுஞ்சோருதேயென் கால்களுந்தடுமாறுதே
கருணையொழியநினதுகடன்முக் கண்ணனேயந்திவண்ணனே அய்
பத்துமாதமாய்ச்சுமந்திப் பாரிற்பெற்றேன்பாலனைச்
சித்தம்வைத்துக்காத்திடுமிகு திவ்யனேகொன்றைசடையனே அய்
பரனேவரனேயெனதுவயிறு பற்றியெரியுதப்பனே
அரனேநம்பினேனேயுனையென் னையனேமிகுதய்யனே அய்
உன்றனடியைப்பணியவரதீங் குற்றதெவர்கள்சாபமோ
மன்றில்நடனம்புரியுமரனே மைந்தன்மேலென்னகோபமோ அய்
ஊனுமுயிருமாகியெங்கு மொளிருமரிய ஈசனே
மானுமழுவுமேந்துமாரூர் வாசனேத்யாகேசனே அய்.

சேருவை சொல் வசனம்.

அடா சேவகர்களே காலதாமதஞ்செய்யாமல் கடுகென இழுத்துவாருங்கள்.

சேவகர் சொல் வசனம்.

இதோ இழுத்துக்கொண்டு வருகிறோம் சேருவையே.

வீதிவிடங்கன் தோச்சகம்.

பல்லுயிர்க்குந் தாயகமாய்ப் பாதுகாக்கும்பர னே
தொல்லையையெனக்கமைக்கக் கொடுமைசெய்தே னோ
நல்லவரைவைதேனோ நம்பியிருந்தே னோ
அல்லலில்லாதாள்புரிவாய் ஆரூர்தியாகே சா.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல் தரு - இ ம். மோகனகல்யாணி.

ஆரூர்த்யாகேசனே வாவா உன்னை
அனுதினம்நம்பினேன் ஆதரி தேவா
பாரும்விண்ணும்படைத்த பரனேகங்காதர னே
பணிந்துநின்றேன்கடைக்கண் பார்த்தாள்சங்கரனே ஆ
உன்னைச்சேவிக்க வந்தேனே தேரில்
ஒருகன்றகப்பட்டுசாக நொந்தேனே
என்னைச்சோதிக்கலாமோ ஈசா கயிலைவா சா
இணையடிதந்தென்னை யீடேற்றும்நே சா ஆ
பெற்றதந்தைநீயே யரனே உன்றன்
பிள்ளையானல்லவோ மானேந்துங்கர னே
குற்றமில்லாதஅனுகூலாகோலாகா லா
குந்தகமில்லாமல் குன்றினோன்சீ லா ஆ
மதிதிருமேனியாக யர்தா இன்றுன்
மலரடியைத்தொழவந்தேன்பொற் பாதா
கதிநீயேமனமிரங் காதாநாயேன்மேல்வா தா
சதியில்லாமல்வாரு தாதா அதி தா ஆ

சேருவை சொல் வசனம்.

அடா சேவக சண்டப்பிரசண்டா, மனுநீதி தவறாமல் செங்கோல்செலுத்தும் எங்கோனாகிய மனுச்சோழச் சக்ரவர்த்தி யளித்தகட்டளைப்படி இச்சிறுவனைச் சிறையில்வைத்து உருவினகத்தியை யுறையிலிடாமலும் கண்மூடாமலும் வெகுசாக்கிரதையாய்க் காத்துக்கொண்டிருப்பாயடா.

சிறைச்சாலைசேவகன் சொல் வசனம்.

ஐயா சேருவையே தென்றிசைத்தலைவனாகிய எமதருமராஜன் இவனுயிரைச் சற்றுநேரம் இரவலாகவந்து கேட்டபோதிலும் கொடுப்பது அரிது ஆகையால் அரசனுத்தாரப்படி அவ்வாறே காத்துக்கொண்டிருக்கிறேனையா.

சேருவை அரசனுக்குச் சொல் வசனம்.

சாந்தகுணமுள்ள வேந்தனே வீதிவிடங்கனைக் காவலில் வைத்துவந்தேன் மகாராஜனே.

அரசன் சொல் வசனம்,

அறிவிற் சிறந்த அமைச்சர்களேசேனைத்தலைவனே நாம் கொலுவில்வந்து நேரமானதால் நாமரண்மனைக்குப்போய் நாளையதினம் வருவோம் வாருங்கள்.

முதற் பிரிவு.

முற்றிற்று.

கடவுள்துணை.

மனுச்சோழச்சக்ரவர்த்திசரித்திரப்பா.

இரண்டாம்பிரிவு.

விநாயகர்துதி - விருத்தம்.

செங்கதிரோன்குலந்தனிலேவந்துதித்தா தி
திருவாரூரான்மனுச்சோழன்கா தை
துங்கமுடனேயிரண்டாம்பிரிவைச்சொல் ல
சோதிமதிநதியணியுமீசனுக்கு ப்
பொங்கமுடனோங்காரப்பொருளுரைத் தி
புண்ணியனுக்கன்பானதமையனா ன
ஐங்கரனைச்சந்ததமுந்தொழுதுபோற் றி
யனுதினமுமவரடியைத்தலைக்கொள்வா மே.

வரலாறு வசனம்.

எம்மைப்பெற்ற தந்தைமார்களே வந்தனம் வந்தனம் கதிர்குலத்தரசனாகிய மனுச்சோழச் சக்ரவர்த்தி தன்குமாரனாகிய வீதிவிடங்கனைச்சிறையில் வைத்தவரையில் நேற்றியதினஞ் சொல்லியிருக்கின்றோமல்லவா மறுபடி அரசன் தன்குமாரனைக் கன்றிறந்த விடத்தில் கட்டிக்கொண்டுபோகும்படி வீருக்காக்யாபித் அவர்களவ்வாறே யழைத்துக்கொண்டுபோவதை யுணர்ந்த அவன் தாயாகிய திருமலையம்மாள் மகனைப்பார்த்துத்துக்கித்து அரசனிடம்போய் பலவாறுஞ் சொல்லியுங் கேளாமல் தன்குமாரனைத்தரையிற்றள்ளி முந்தி தன் யானைமீதேறி கொல்லும்படி தன் முதன் மந்திரியை யனுப்ப அவனவ்வாறே சென்று வீதிவிடங்கனைப்பார்த்து தாரைதாரையாய்க் கண்ணீர்விட்டுக் கதறியழ வீதிவிடங்கன் மந்திரியின் மனதைத்தேற்றி நீயாதொன்றுக்கு மஞ்சாமல் என் தந்தையி னுத்திரவின்படியே இத்தேரிலேறி என்னை வதைசெய்து விடென்று சொல்ல உடனே மந்திரி யவனைக்கொல்ல மனமொவ்வாமல் தானே தன்கட்டாரியினால் குத்திக்கொண்டிறக்க அதையுணர்ந்த அரசன் மகன் வாய்மையறிந்து அவனைக் காவலில் வைக்கிறவரையில் இன்றைய

எ

யதினஞ் சொல்லப்போகின்றமையால் இப்புண்ணியசரித்திரத்தைக்கேட்டு சர்தோஷிக்கும்படி பிரார்த்திக்கின்றனம். ஐயாமார்களே யாவருக்கும் வந்தனம் வந்தனம்.

மனுச்சோழச்சக்ரவர்த்தி கொலுவில்வந்து பரமசிவத்தை துதிக்கிற விருத்தம்.

பனிமதிசூடுகின்ற பராபரக்கடவுளேமா ன்
அனலினையேந்துங்கையா அல்லியங்கோதைநா தா
மனுநெறிதவராமல் வரமருளாரூர்வாழு ம்
வனமீகத்யாகரேயுன் மலரடிபோற்றிபோற் றி.

வீதிவிடங்கன் சிறையிலிருந்துக்கொண்டு சொல் கட்டளைகலிப்பா.

ஐயையோ உன்றன்பாதம்பணிந்தி ட
அன்புகொண்டுவந்த இந்தநாயே னை
மெய்பாயிந்தச்சிறையினில்வைத்தி ட
மேனிகுன்றிமெலியுதென்செய்குவே ன்
கையில்மான்மழுவேந்துஞ் சிவனேயி க்
காரணமின்னதென்று மறிகிலே ன்
வையகத்திற் புரண்டழுமென்ற னை
வந்துகாத்தருளாரூர்த்யாகேச னே.

வீதிவிடங்கன் தியாகரை நோக்கி புலம்பல் தரு இம். செஞ்சுருட்டி.

என்முன் வா வா வா வா ஜக
தீசனே த்யாகேசனே என்

பன்னகமணிந்த தயா பரனேயென் செய்வேனே
அன்னீதமாய்ச் சிறையில்வைக்கலா மோஎங்குய்வேனே என்

உன்றனைத்தரிசித்திட உகந்தாயாவந்தேனே
இன்றெனைச்சிறையில்வைக்க எங்குகின்றேனே என்

தேரினிற்கன்றகப்பட்டு ஜீவனொழிந்ததே
ஆரிட்டசாபமோஎன்ற னகம்வருந்துதே என்

பாம்பின்வாய்த்தேரையைப்போற் பதைபதைக்கின்றேனே
தேம்பியழுகின்றேன்ஜக தீசாஎன்செய்வேனே என்

அரசன் மந்திரிகளுக்குச் சொல் வசனம்.

ஓகோ மதிதேர்ந்தமந்திரிகளே சேனேந்திரனேனே தியாகரைச்சேவிக்கப் போன என்குமாரனுக்கு வந்த அனியாயத்தை யென்னென்று சொல்லுவேனையா ஒன்று நினைக்கத் தெய்வமொன்று முடித்ததே ஆகையால் கன்றிறந்த பழிக்குப்பழி வாங்காவிடில் என்னரசுக்குப் பழுதாகுமல்லவா?

அடாசேவக சண்டப்பிரசண்டா இப்போதேயரண்மனைவீரரையழைத்துக்கொண்டுவாடா.

சேவகன் சொல் வசனம்.

அவ்வாறேஇதோ அழைத்துக்கொண்டுவருகிறேனையா.

சேவகன் வீரர்களுக்குச் சொல்வசனம்.

அடா ஆனிவாயா, அடா ஆந்தைக்கண்ணா, அடா கோணப்பல்லா, அடா கொக்குமூக்கா, நங்கோனாகிய மனுச்சோழச் சக்ரவர்த்தி உங்களையழைத்துவரக்கட்டளையிட்டமையால் யாதுந்தடையில்லாமல் இப்போதேவாருங்கள்.

வீரர்கள் சேவகனுக்குச் சொல் வசனம்.

வாவென வழைத்தபோதே வருவதற்கட்டியென்ன அவ்வாறே யிதோ வருகிறோமையா.

வீரர்கள் வருகிற தரு - இம். பந்துவராளி.

வீரநாயக னா யாண்மனை
சூரர்நாயக னே

தீரமு னேயித் தேசத்தையாள்மன்ன ன்
சேவடியைத்தொழ வுலுடன்வரு ம் வீ.

சிங்கத்தோ வனே யாடுவோம் மான்
செல்வதற்குமுந்தி யோடுவோம்
எங்களைவெல்வதற் கேமன்வந்திட்டாலு ம்
எட்டிபோகாமலே கட்டிசண்டைசெய்யு ம் வீ

உள்ளபுருஷனை விட்டே பின்பு
கள்ளபுருஷனைத் தொட்டே
எள்ளளவும்வெட்க மில்லாமற்றாங்கின் ற
ஏனச்சிறுக்கியை மானங்கெடச்செய்யு ம் வீ

உபகாரஞ்செய்கின்று போது அதை
உளநினையாமறப்பார் மீது
அபகாரஞ்செய்கின்ற அநியாயமுடனே
அட்டியில்லாமலே வெட்டியுதைத்திடும் வீ
வாத்தியார்கூலியைப் பிடித்து விண்
வம்பானவார்த்தைகள் படித்து
மாற்றிமாற்றிக்கலை வாசிக்கவேவிடும்
மட்டிலைக்காவிஞ வெட்டியுதைத்திடும் வீ

வீரர்கள் அரசனுக்குச் சொல் வசனம்.

மனுநீதி தவறாமல் செங்கோல்செலுத்தும் எங்கோனுகிய மனுச்சோழச் சக்கரவர்த்தியே உமது பாதாரவிந்தங்களுக்கனேகவந்தனம், எங்களை யழைப்பித்தகாரணம் யாது மகாராஜனே.

அரசன் வீரர்களுக்குச் சொல் வசனம்.

அடா வீரர்களே நீங்கள்யாதொன்றுக்குமஞ்சாமல் சிறையில்வைத்திருக்கும் என்குமாரனுகிய வீதிவிடங்கனைக் கட்டிக்கொண்டுபோய் கன்றிறந்த இடத்தில் நிறுத்திவிட்டு எனக்குடனே தெரியப்படுத்துவீராக.

வீரர்கள் வசனம்.—அப்படியே தெரியப்படுத்துகிறோ[illegible]மையா.

ஆசிரியன் சொல் வ[illegible]னம்.

அடா வீரர்களே அரசனிட்டகட்டளைபோ[illegible]ல் சிறையி லை[illegible]ப்பட்டிருக்கும் வீதிவிடங்கனைக் கட்டிக்கொண்டு போவோ[illegible]ம்வாருங்கள்.

வீரர்கள் வசனம்.—இதோதொடைதட்டி[illegible]கொண்டுவருகி[illegible]றுமையா

வீதிவிடங்கன் வியாகரைநோக்கி புலம்பல் தரு - இம். [illegible]ஹரி.

ஈசா இதற்கென்செய்வேன்தயா கேசா வீர
ரிதோவாரானையோ ஈசா
கூசாமற்சிங்கம்போற் கர்ச்சித்துக் கொண்டுமே
குணமாயிச்சிறைச்சாலையைக் கண்டுமே
ஆசையாய்வருகின்றாரிதோ கொண்டுமே
அய்யோ அய்யோ செய்தேன் பொய்யோ பொய்யோ இது ஈசா.

எள்ளளவுமநுநீதியிற் றப்பானே
என்றந்தைக்கென்னையால்சொன்னாறு மொப்பானே
வள்ளலாக்கினைவிதித்தே யிருப்பானே
வாரும் வாரும் குறை தீருந் தீருஞ் ஜக தீசா
அள்ளவிட்டோர்களைக் கன்னந்தா னிட்டேனே
அண்டிவந்தோரைக்கட்டாற்றினில் விட்டேனோ
பன்னரியகன்றிறைப்பாவந் தொட்டேனோ
பரனே பரனே சூலக் கரனே கருணையரு ளீசா
சங்கரா உன்னைத்தரிசிக்க வந்தேனே
சற்பனைநேர்ந்ததாலேமன நொந்தேனே
அங்கம்பதறிகண்ணீருஞ்சொ ரிந்தேனே
அருளே யருளே பழம் பொருளே பொருளே யாரு ரீசா

ஆசிரியன் வீதிவிடங்கனுக்குச் சொல் வசனம்.

ஐயா வீதிவிடங்கமகாராஜனே உன்னைமணியதுபோற்றிரித்தஇக்கயிற்றால் கையைக்கட்டி கன்றிறந்த இடத்தில் கட்டிக்கொண்டுபோகும்படி அரசன் கட்டளையிட்டமையால் யாதுந் தடைசெய்யாமல் எங்களுடன்வருவாயாக.

வீதிவிடங்கன் சொல் வசனம்.

அரஹரா மஹாதேவ சம்போ சர்வதயாபரா உன்னைத்தரிசிக்கவந்த எனக்கு இப்படியும் அமைக்க உன்மனங்குளிர்ந்ததோ அடியேன்செய்த குற்றந்தான் யாதோ அறிகிலேன் என்னைக்காத்திரக்ஷிப்பது நின்பாரம்.

அப்பாவீரர்களே இதோ உங்களுடன் யாதுந்தடைசெய்யாமல் வருகிறேன்.

ஆசிரியன் சொல் வசனம்.

அடா தோழர்களே இக்கயிற்றாற் கட்டி கடுகென இழுத்துவாருங்கள்.

வீரர்கள் சொல் வசனம்.

அப்பா வீதிவிடங்கமகாராஜனே நீ ரிப்படிவாரும்.

வீதிவிடங்கன் கட்டளைகலிப்பா.

தேவனேயுன்னைச்சேவிப்பதற்குயான்
தேரிலேறியேவந்தேன்வழியினில்
ஆவின்கன்றொன்றகப்பட்டிறந்ததும

அச்சமுற்றோனரசனுமென்றவை
மேவியேகடுங்காவலெ வந்தானின்று
விந்தகாகன்றிறந்தஇடத்தினில்
தாவியேயிருகைகளைக்கட்டியே
தள்ளுகின்றாரருள்செய்த்யாகேசனே.

வீரர்கள் வீதிவிடங்கனுக்குச் சொல் வசனம்.

ஐயா நாராஜனே அழுதாலும்பின்னை யவனைப்பெறவேண்டும் இதுதெரியாதா இதையோசித்துக் கடுகேனநடவும்.

வீதிவிடங்கன் தியாகரை நோக்கிப்புலம்பல்

தரு - இ-ம்- புன்னாகதோடி.

தெய்வமேநானென்செய்வேன் திராப்பழிக்காளானேன் என்
மெய்யுங்கடுங்குதையோ ஆரூர்த்யாகேசா
உய்யும்வகையறியேன் எ ஆரூர்த்யாகேசா ஓ ஆரூர்த்யாகேசா உய்

வீரர்கள் வீதிவிடங்கனுக்குச் சொல் வசனம்.

ஐயா அரசன் கட்டளையை யோசிக்காமல் இப்படியும் புலம்பிக்கொண்டிருக்க ஞாயமோ போதும்போதும் கடுகென நடவும்.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல்.

என்னநான்செய்வேனையோ இக்கதியெனக்காமைக் க
உன்னைச்சேவிக்கவந்தேன் ஆரூர்த்யாகேசா
என்னைச்சதிசெய்தாயோ - எ - ஆ - ஓ - ஆ என்

வீரர்கள் வீதிவிடங்கனுக்குச் சொல் வசனம்.

ஐயா இது சதியல்ல இதெல்லாம் முன்தலைவிதி ஆரென்னசெய்யலாம் இனி நடந்துவாரும்.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல்.

மன்றில்நடம்புரிந்தோய் வழியிலென்தேராழியி ல்
கன்றகப்பட்டுசாக ஆரூர்த்யாகேசா
குன்றிநடுங்குதையோ - எ - ஆ - ஓ - ஆ குன்

வீரர்கள் வீதிவிடங்கனுக்குச் சொல் வசனம்.

அவனன்றி யணுவுமசையாது ஆரென்னசெய்யலாம் நடவுநடவும்.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல்.

நம்பினோரையேதேனும் நட்டாற்றினில்விட்டே னோ
அம்பலத்திலாடிய ஆரூர்த்யாகேசா
வம்புசெய்யாதாளுமே - எ - ஆ - ஓ - ஆ வம்

வீரர்கள் வீதிவிடங்கனுக்குச்சொல் வசனம்.

அம்மனிட்டகட்டளைக் காரென்னசெய்யலாம் இப்படிநடவும்.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல்.

தாயைப்பார்க்கவென்மனம் தயங்குகிறதென்செய்வே ன்
நாயேனுக்காருமில்லை ஆரூர்த்யாகேசா
நீயேயருள்புரியே - எ - ஆ - ஓ - ஆ நீயே

வீரர்கள் வீதிவிடங்கனுக்குச் சொல் வசனம்.

எய்தவனிருக்க அம்பைநோவதேன் நடவுநடவும்.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல்.

கங்கைமதிசூடிய கர்த்தனேயுன்னடி மை
சங்கராவைவிடாமல் ஆரூர்த்யாகேசா
பங்கினிருந்தாளுவாய் - எ - ஆ - ஓ - ஆ பங்

வீரர்கள் வீதிவிடங்கனுக்குச் சொல் வசனம்.

ஐயாவீதிவிடங்க மகாராஜனே பலகலையுணர்ந்த நீரோ இப்படி விசனப்பட்டால் என்போலியர்கள் எவ்வாறு விசனப்படமாட்டார்கள். கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார் ஆகையால் இனியோசித்துநடவும்.

தோழி திருமணியம்மாளுக்குச் சொல் வசனம்.

சோழநாடாளும் மனுநீதிச்சக்ரவர்த்தியின் பட்டத்தரசியாகிய திருமணியே உன்மகனாகிய வீதிவிடங்கன் ஆரூர்த்யாகரைச் சேவிக்கத் தேரேறிபோக வழியிலோர் கன்றானது அத்தேரினுருளையி லகப்பட்டிறந்ததால் நேற்றையதினம் உன்மகனைச் சிறையில்வைக்கச் செய்தாரல்லவா இன்றையத்தினம் உன் மணவாளன் உன்மகனைக் கட்டிக்கொண்டு அக்கன்றிறந்த இடத்திற் கொண்

டுபோய் நிருத்தச்சொன்னாராம் ஆகையால் இதோ உன் அருமைமகனைக் கட்டி கெட்டிக்கொண்டு போகிறார் பாரம்மா.

திருமணி புலம்பல் தரு - இம். நூகாரி.

ஐயோ ஈதென்ன காலமோ ஈசா இப்படி
மெய்யாய்ச்செய்ததென் கோலமோ என்றன்
கை... நாது முகநூதே சிவனேயென்றன்
மெய்... பதறுதே.
பாலனைக்கைகாற் கட்டியே வீரர்வெகுண்டே
ஆலம்போற்சீறி கெட்டியே அலங்
கோலமாய்ச்செல்கின் றாராம் ஐயோ என்
பாலன் விதித்திட் டாராம்.
பத்துமாதஞ்சு மந்த வயிறுமிகப்
பற்றியெரியுதே யந்த என்றன்
புத்திரன் குறை தீரும் கடைக்கண்பாரும்
சத்தியமாய்நீ வாரும்.
அருமையுடனே நானே மாதவங்கள்செய்
தொருமகனையின் றேனே ஐயோ
பெருமையுடனே யீசா என்றன் மகனுக்
கருளுமாரூர்த்யா கேசா.

வீதிவிடங்கன் சொல் வசனம்.

மாதவஞ்செய்து மண்ணினிலீன்ற மாதாவே மலரடியி லனேகசரணம். சிறையிலிருந்த என்னை அரசன் ஏதோ தன்மனதிலெண்ணி சன்றிரந்த இடத்தில் என்னைக்கட்டிக்கொண்டு போகச்சொன்னாராம். என்னசெய்யலாம் வரும்விதி வழியில் நிற்குமோ ஏதேது இல்லை ஆகையால் நான்போய்வருகிறேன் எனக்குவிடைகொடுத்து அனுப்புவாயம்மணி.

திருமணி புலம்பல் தரு - இம். எதுகுலகாம்போதி.

ஐயோ என்னதான்செய்வேன் மகனே - புனக்
காரிட்டசாபனையோ மகனே.
மெய்யாயிப்படிவேதன் மகனே - தலையில்
விதித்தானோ ஈதென்னகூதோ மகனே.

பாலனெனக்கில்லாமல் மகனே - நான்
பலநாள்தவஞ்செய்தேனே மகனே.
கோலமாகவேயுன்னை மகனே - கட்டிக்
கொண்டுபோகிறாரோயோ மகனே.
பத்துமாதஞ்சுமந்த மகனே - வயிறு
பற்றியெரியுதடா மகனே.
சித்தம்நடுங்குதே நீ மகனே - நடுத்
தெருவில்விட்டாயே யென்னை

வீதிவிடங்கன் திருமணியை நோக்கி புல... இம். காம்போதி.

மகனேமகனேயென்று மனமிகவேயுருகும் ...ன்னையே - முன்னம்
மாதவஞ்செய்ததெல்லாம் மண்ணாகப்போச்சு... அன்னையே
அகமோநடுங்கி யழுதுபுரண்டிடும் ... அன்னையே - வந்
தனாடினோ யேதேனும் அவதிக்குள்ளாக்கனோ அன்னையே
பத்துமாதஞ்சுமந்து பாரினிலீன்றஎன் அன்னையே - பவி
பாவியென்போலுண்டோ ஆவியலையுதே அன்னையே
பெற்றவயிறுனக்குப் பற்றியெரிகின்றதோ அன்னையே - பெற்றும்
சற்றும்பயனில்லாமல் அற்றுப்போச்சுதே அன்னையே
... உன்னிருமுனக்கிளைப்பேனென்றிருந்தேனே அன்னையே - ...
...வருமென்றெண்ணாமற்போனேனே அன்னையே
...ளபடியென்றன் தெருநோயிற்கன்றோடி அன்னையே - வந்
துயிர்விட்ட நாலிக்கதிக்குள்ளானேனென்செய்வேன் அன்னையே.

வீரர்கள் வீதிவிடங்கனுக்குச் சொல் வசனம்.

ஐயா வீதிவிடங்கமகாராஜனே சற்றேனும் அரசன் ஆக்கினையை யோசியாமல் இப்படி தக்கிப்பதுஞ் சரிதானோ? நாங்களுன்னை இவ்விடத்திலிரு...திருந்தால் எங்களுக்கென்ன சம்பவிக்குமோ அறியோம். சற்றேகநடவும் ராஜனே.

வீதிவிடங்கன் திருமணிக்குச் சொல் வசனம்.

அருமையோடளித்த பெருமைதோன்னையே உன் மனதை யொருவாறு தேற்றிக்கொள் நான்போய்வருகிறேனம்மா.

திருமணி வீதிவிடங்கனை நோக்கி புலம்பல் இம். புன்னாகதோடி.

அப்பா என்கண்மணியே ஆகம்நடுங்குத டா
எப்படியான் றாணிவேன் வீதிவிடங்கா ஈசன்செயலிது வோ
தேரினுருளையினில் இசைத்தேயோர் கன்றிரக் க
[illegible]ரிட்டசாபனையோ வீதிவிடங்கா அயனமைத்தவிதி யோ
என[illegible] தண்ணீருமெனக் கிரைப்பாயென்றேயிருக் க
கொள்ளை[illegible]கொடுத்[illegible] வீதிவிடங்கா கொடும்பாவியானேன டா
உன்னைப்பார்க்க என்மன[illegible] உருகுதேயென்செய்குவே ன்
என்னைப்போற் பாவி[illegible]ண்டோ வீதிவிடங்கா ஈசனருளிதா மோ.

வீரர்க[illegible] அரசிக்குச் சொல் வசனம்.

சரணஞ்சரணம் எனி[illegible]னைப்பெற்றதாயே நாங்களிவ்விடத்தில் காலதாமதஞ் செய்துக்கொ[illegible]ால் எங்கள்தலை தப்புவதே யரிதுசற்றேவிலகியிரும்தாயே.

திருமணி சொல் வசனம்.

அப்பாவீரர்களே நானரசனிடம்போய் வருமளவும் நீங்களிவ்விடத்திற்றேனேஇருக்கத்தயைபுரிவீரேல் உங்களுக்குக்கோடிபுண்ணியமுண்டு.

வீரர்கள் சொல்வசனம் அவ்வாறே போய்வாரு மம்மா.

திருமணி கட்டளைகலிப்பா.

என்னசெய்குவெனெங்குபோயுய்குவேன்
ஈசனேயென்புதல்வனைக்கட்டியே
மன்னனுக்கினைபோற்றாதர்நெட்டியே
வதைத்திடக்கொண்டுபோவதுநீதியோ
பன்னகாபரணனேயெனக்கொரு
பாலனில்லாமலென்ப்ராணனுதன்முன்
அன்னதானஞ்செய்திட்டமகிமையால்
அடைந்துமேபயனில்லாமற்போச்சுதே.

திருமணி புலம்பல் இம். கண்டா

பரமனேயென்செய்வேனையோ பரதவிக்கின்றதம்பொய் யோ
யரனே அருள்தந்தாள்வாயே அருமைமகனைக்காப்பா யே

கன்றுக்காகவேபதைக்க காதலைத்தேரில்வதைக் க
அன்றமைத்தாளேவிதாதா ஆதரித்தாள்வாயேநா தா
பத்துமாதமாய்ச்சுமந்து பாரிற்பெற்றேனேயுகந் து
சத்துச்சித்தானந்தநேவே சஞ்சலந்தீர்த்தாளுங்கோ வே
உம்பர்துதிக்கும்ப்ரகாசா உதவிசெய்திடுங்கைலா சா
நம்பினேனுதாரியீசா நற்றிருவாரூர்த்யாகே சா.

திருமணி சொல் வசனம்.

மனுநெறி தவராமற் செங்கோற் செலுத்தும் என[illegible]ல்லபா, இதோ உமது பாதாரவிந்தங்களுக் கனேக அஞ்ச[illegible]ந்தினன்.

அரசன் சொல் வசன[illegible]

அடி காரிகையே நீ தனித்து இக்[illegible] தலைவிரிகோலமாய் வரவேண்டியகாரணமென்ன உடனே தெரியச்செ[illegible]கனகத்தினமே.

திருமணி சொல் தரு[illegible]ாவளி.

என்னரசே யென்மொழியை இன்றுநீகேளாய் மிக
நன்றுநீயாளாய் என்
மன்னனேயுன்னிடத்தில் வரம் வாங்கவந்தேனே
என்னசொல்வேன் ப்ராணநாதா எடுத்துரைப்பேனே. என்

கன்றைக்கொன்றுவென்றன்சேயைக் கைகாற்கட்டி யே
என்னசொல்வேன்ப்ராணநாதா எடுத்துரைப்பே னே - என்
கன்றைக்கொன்றுவென்றன்சேயைக் கைகாற்கட்டி யே
இன்றுவீரரையையோ வகின்றார்வெட்டி யே - என்
மகனைக்கொலைசெய்யமனம் வந்ததோ நீதா
அகநடுங்குதேநீயெனக் கருள்புரி நாதா - என்
ஆலகாலமுண்டவனால் அடைந்தேனே நீயே
பாலனுக்குயிரளித்து பாதுகாப் பாயே - என்.

அரசன் அரசிக்குச் சொல் வசனம்

அடி யென்னுருயிர் போன்ற அஞ்சுகமே, கொலைசெய்தவனைக் கொலைசெய்யவேண்டுமென்று மனுநூலில் முறையிடுவதால் அவ்விதிப்படி என்று

மாடுனைக் கன்றினது பழிதீர வகைசெய்ய எண்ணமுற்றேன், நம்மகனுக்கு நேரென்று அவ்வாறு செய்யாவிடில் என்னாசுக்குப் பழுதாகும் ஆகையால் இப்போதே உன்கணவனுகிய என்னிடத்தில் எதிர்த்துப்பேசாமல் அரண்மனைக்கேகுவாயடி வானமுதே.

அரசனுக்கும் அரசிக்கும் தர்க்கம் இம். ஜாவளி.

அரசி.

நாதாநீயருள்புரிந்திடு என்னரும்ப்ராண — நா

நாதா உன்மனமிரங்காதா தயைவாராதா — என்மேல்

வாதாவரம் நீதாதா [illegible] — நா

அரசன்.

மானே நீகேளடி [illegible] வதமட — மா

[illegible] ன பாலனைத்தானே — பழி

நானேவாங்குவேன் [illegible] — மா

அரசி.

பாலகனைப்பெற்றேமே நீலகண்டனருளால் — அந்த

கோலஞ்செய்யவே வேண்டாம். — நா

அரசன்.

வெள்ளியங்கிரிபோனல் பிள்ளைதனைப்பெற்றாலும் - நீதி

என்னளவும் பிசகேன். — மா

அரசி.

நீதிபிசகேனென்று சாதிப்பதுந்தன்மமோ

அநியாக்கிவிடாதே. — நா

அரசன்.

விட்டதேரிற்கன்றகப் பட்டபோதேயவனைக் - கொல்ல

அட்டிசொல்வதழகோ. — மா

அரசி.

சொல்லரியமனுளா பல்லோர்துதிபொற்றாளா - மனங்

கல்லோ கொல்லவே வேண்டாம். — நா

அரசன்.

வேண்டிவேண்டி நீயென்முன் தாண்டிகுதித்திடாதே யென்னைத்
தீண்டிபேசாமற்போடி. — மா.

அரசி சொல் வசனம்.

அரசே உலகிற்பெற்ற மகனைக்கொல்லத்துணிவாருமுண்டோ, இதென்ன அனியாயம், மகனைக்கொன்றால் மண்ணுலகினில் மகாபாதகமென்று நீர்சொன்ன அம்மனுநூலிற்றனே சொல்லியிருக்கின்றதே, ஆகையால் சற்றே சிந்தித்துப்பார்த்து என்மகனுக்குயிர் பிச்சைதந்தாளுமகாராஜனே.

அரசன் தரு இம். இந்துஸ்தானி காபி.

அஞ்சுகமே நீகேளடி அடிவஞ்சியே — அஞ்

அஞ்சுகமே நீகேளடி நெஞ்சியேபோதுங்கேட்டாலும்

அஞ்சாமலே வதைக்கக் கொஞ்சமானிரக்கேன் — அஞ்

வள்ளலருளாற்பெற்ற பிள்ளையென்றுபாராமல்

உள்ளபடி தேரினில் தள்ளிவதைப்பேனடி — அஞ்

ஆதிசிவனருளாற் கோதிலாமகனென்றாலும்

நீதிபிசகினலிம் மேதினியிலுய்வேனோ — அஞ்

பாலகனென்றெண்ணமல் பழிக்குப்பழிவாங்குவேன்

ஜாலமினிசெய்யாதே அந்தப்புரம்போடி — அஞ்

அரசி தரு இம். முகாரி.

நாதாவுன்றன் மேன்மனமிரங்காதா இன்னம் வாதாநீதா ப்ராண — நா

ஆதாரம்நின்னையல் லாமலெனக்கில் — லை

ஐயையோயானென்ன செய்குவேனே — ப்ராண — நா

கோனேயுன்றன்பதத்தில்வணங்கினேனே யென்செய்வேனோநானே

மானேந்துங்கையனுல்வண்மையுடன்பெற்ற [யென்றன்கோ

மைந்தனுக்குவரம் தந்திடுவாய் — ப்ராண — நா

தேவா அருள்பொழியுமகானுபாவா என்முன்வாவா நீவா — தேவதே

வாதியோர்கன்றுவந் தாவியிழந்ததா — ற்

கோனேபழிவாங்குவேனே யென்றீர் — ப்ராண — நா

ஐயாமனமிரங்கியாள்வாயே மெய்யா மிகுதுய்யா செய்யா என்றனை
வையகத்திற்கொலை செய்ய உன்றன்மனம்
வந்ததற்கென்செய்வேன் சிந்தைவைத்தாள் ப்ராண நா

அரசன் சொல் வசனம்.

மின்னலைப்போலொத்த இடையினையுடைய அன்னமே நீ யிப்படி இக்கொலுமுன்பாகத் தலைவிரிகோலமாய் வந்து உனக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் பிதற்றினால் என்மனமிரங்குமோ வேதது, கிழக்கினுதிக்குஞ் சூரியன்மேற்கினுதித்தபோதிலும்என்மதி யோர்காலம்பிழாது,இதுசத்தியம், சத்தியம், ஆகையால்என்னிட்டத்துக்கேற்ற பட்டத்தரசியே என்னிடத்தில் இனியெதிர்த்துப்பேசாமல் செல்லுவாயடி வானமுதே.

அரசனுக்கும் அரசிக்கும் தர்க்கம் இம். ஜாவளி.

அரசி.

என்னரசேயின்னம் ஜால மேனோகண்பாராய் நீ
மன்னனே சேயைப்பிரிந்து [illegible] னில் [illegible] ான்வாழ்குவேனோ என்

அரசன்.

என்னடியென்னோடு வா தேனேசெல்லடி நீ
அன்னநடையாளேயுனக் சறைந்திடுவேனீகேளடி என்

அரசி.

அட்டிநீசொல்லாதே ஐ யையோஎன்னசெய்வேன்
எட்டுதிக்குப்புகழுடைய எந்தலையிதென்விதியோ என்

அரசன்.

என்னவிதிகண்டாய் இனியென்முன்நீநில்லா தே
வன்னக்குயிலேயிப்போது வந்தவழிநீபாராடி என்

அரசி.

பாராளுங்கண்ணாளா என் பாலனை நீகண்பாராய்
தாரார்மணிமார்பனேயென் சஞ்சலத்தைத்தீர்த்தருளே என்

அரசன்.

ஆலவிழியாளே உன்றூலாமோஎன்னமறுக்க
பாலகனைத்தேராழியில் பகைக்கயான்கொல்வேனடி என்

அரசி விருத்தம் இம். எதுகுலகாம்போதி.

ஐயாவேயருள்பொழியுமமுதமே தே
ஆழியினில்வந்திறந்த கன்றுக்கா க
மெய்யாயென்பாலகனைக் கொல்வேனென் யு
வித்தகனேயென்னிடத்திற் சொன்னதைப்போ ல்
செய்யாதேசெய்தாலெங்குய்வேனிந் த்
நிலினைக்கென் செய்வேனின் மனதில்வன்ம ம்
வையாதேநாமிருவர் தவஞ்செய்தீன் ற
மகனுக்கின்றுயிர்ப்பிஷைத் தந்தாள்வா யே.

அரசன் சொல் வசனம்.

அடிபேதையே என்னடி யுனக்குத்தெரிந்ததெல்லாம் பிதற்றுகின்றாய், பெண்டிற்கழகெதிர் பேசாதிருத்தல் என்னு மொழியையுமறந்து உன்கணவனாகிய என்னிடத்தில் இம[illegible]ம்பேச உன்மனந்துணிந்ததல்லவா,பேதமையென்பது மாதர்க்கணிகலமென[illegible]நில்லு,நில்லு, இனிவந்தவழியைப்பார்த்து செல்லுவாயடி.

அரசன் கொலுவுக்குப்போய்விட்டபின்பு
அரசி திருமணியம்மாள் சொல் கட்டளைகலிப்பா.

செல்லுவாயென்றுரைத்தஎன்னாயகன் சித்தமானதுசற்றிரங்காமலே
நல்லஎன்மொழியைமறுத்தேயினி கண்பனுக்கினியென்னதான் சொல்லுவேன்
பல்லுயிர்க்கும்படியளித்தாள்கின்ற பரமனேபாரிலின்றஎன்பாலனை
அல்லலில்லாதருள்புரிவாய்த்திரு வாரூரில்வாழுகின்றத்யாகேசனே,

அரசி புலம்பல் இம். நாராயணி.

அருள்நீபுரி யீசா
ஆரூர்த்யா கேசா அருள்

தருணமிதுதயைபுரியுமே சிவசங்கரா ப்ரம கங்கரா
கருணைகூர்ந்தெனதருமை புதல்வனுக் கருள்
அருமைமகனை நீயாள்வதுன்கடனையனே மிகுதாய்யனே
பெருமையோடபிஷேகபாணியே அருள்

பத்துமாதஞ்சுமந்தவயிறிதோ பற்றுதே தலை சுற்றுதே
அத்தியன்னையரித்தந்தேவனே — அருள்
நீதனைப்பரியாக்கினைவ தாளை கந்தனே பாக்யாதனே
அரியவென்றன் மகன்றனக்கினி — அருள்

விதிவிடங்கன் - தரு - இம் - சுருட்டி.

அன்னையே சொல்வதைக்கேளம்மா - அம்மம்மா நீ
அலறியழுவதே — னம்மா
பன்னகசயனனீன்ற பங்கயன்விதியிதன் — றோ
பத்துமாதமாய்ச்சுமந்து பெற்றதாயேயிதனை — றோ - அன்

வந்தவிதிதன்னை — நானே - யனுபவித்து
வரவேண்டுமுண்மை — தானே
எந்தைசந்தியந்தப் — பானே - என்னசொன்னாலு
வந்தனுமெடுத்துக்கொள்ளாரே — (ம

சந்திரசேகரனென்ற ... ந்தீர் ... வா — னோ
எந்தவிதத்திலு ... ண்டிருகிடானே - அன்

தாரைதாரையாய் ... போதே - யழுதுக்கொண்டு
சஞ்சலத்திலுள்ளா — காதே
ஆரையுநோவதுந் — தீதே - யென்றலையினி
லெண்ணைதந்தவா — தீதே

பரையாளுமன்னன்முன் படித்ததிறும்பய — னேதே
தீரையணியுஞ்சிவனை நினைத்தாற்றுன்பஞ்சேராதே - அன்

கலைமாற்றுமதி — போலே - யனதுமுகம்
கலங்கியிருப்ப — தாலே
நிலையாயிப்புவி — மேலே - வாழ்வதுபொய்
நீமகிழ்வாயென்சொல் — லாலே (யே

தலைவிதிபோல்நடக்கும் தாயேயானதி — னாலே
அலையாதசநுவாயே யாவதென்னகம் — மாலே - அன்

திருமணி - புலம்பல் - இம். அடாணா.

அப்பாஎன்கண்மணியே யெப்படியான்துணிவே — ன்
செப்பரியஅனலில் தப்பாதுயிர்விடு — ன் - அப்

ஆதரவுடன்பத்து மாதமாகச்சுமந் — தி
பூதலத்தினிலின்றும பாதகியானேனா — டா - அப்
பாவிகன்றினுடலினை பாவிபோக்கியேவைத்தா — ல்
பூவினுயிருடனே மேவியான்வாழ்குவே — னோ - அப்
என்றுந்தண்ணீருமெனக் கன்னியிறைப்பாயென் — றே
உள்ளபடிநினைக்கக் கொள்ளைகொடுத்தேனை — டா - அப்

விதிவிடங்கன் திருமணிக்குச்சொல் வசனம்.

பன்னகாபரணனை யுன்னியே பாவியாமென்னையீன்றிட்ட என்அன்னையேசரணம், மன்னனிடம் போனதினால் என்னபலன் கண்டாய், வரும்விதியைத்தடுக்க எவரால்முடியும். அவனிட்டவெழுத்தினை யாவும் பிசகுமோ "எவ்வுயிரையுங் காக்குமொருசக்ஷண்டோ இல்லையோ அவ்வுயிரில் யானொருவனல்லவோ" அண்டத்தைச் சுமக்கிறவனுக்குச் சுண்டைக்காய்பாரமோ. அல்லவொருகாலஞ் செல்வமொருகாலம். நாமென்னசெய்யலாம் எவியழுதாலும் புவினவிடுமோ. இதையெல்லாம் யோசித்து உன்மனதை யொருவாறுகத் தேற்றிக்கொண்டு என்னைவிட்டு ... ரம்போகத் தயைசெய்குவாயம்மா.

வீரர்கள் விதிவிடங்கனுக்குச் சொல்வசனம்.

ஓகோ இராஜகுமாரனே நாங்கள் வந்துநேரமாச்சுது எங்கள் வரவுக்கே திர்பார்த்துக்கொண் டிருக்குமாதலால் எங்களுக்கென்ன நேரிடுமோ அறியோம். இனி காலதாமதஞ் செய்யாமல் சுன்றிரந்த இடத்துக்குக் கொண்டுபோகவேண்டும் ஆகையால் சுடுக்கொடவும்.

திருமணி விதிவிடங்கனை நோக்கி புலம்பல் இம். கன்னடி.

ஐயோஎன் கண்மணியே பிதுபேக்குமோ — சிவா
மெய்யாய்விருந்துன்னைத்தள்ள விதியோஎன் — பாலா
என்றுந்தண்ணீரிறைப்பாயென் றெண்ணினே — னியே
கொள்ளமுதேயென்னைநடுத் தெருவில்விட்டா — யே
தத்தையைப்பூனைவாயினிற் றந்தாற்போ — லாச்சே
இத்தரையிற்கொண்ட எண்ணம் எல்லாமவீண் — போச்சே
சாதுகலங்குதே மனந் தயங்குதே — யிசா
ஆதரிப்பாயென்மகனை யாதார்த்ய — கேசா.

வீதிவிடங்கன் சொல் கட்டளைகலிப்பா.

பரமனே யென்ன செய்குவேனோ யிந்தப்
பாவியைப் பெற்ற தாயு மலைந்திட
தரையிற் செய்த பெரும்பாவ மென்னமோ
சங்கரா உன் திருவிளை யாடலோ
அரனே யுன்றனைச் சேவிக்கவே வர
ஆவின் கன்றுதானே யென்றே ராழியில்
விரைவுடன் வந்திரந்தா லென்றனை
வேந்தன் கொல்ல நினைத்தானே ஈசனே.

வீதிவிடங்கன் தியாகரைநோக்கி புலம்பல் இம். நாதநாமக்கிரியை.

ஈசனே யெனையாள்வ துன்கடன்
என்னதான் செய்வேன் த்யாகேச னே.
காசினியிலினியாகிலு மென்றனைக் காக்க மனம்வரவில்லையோ
காரணா - பரி - பூரணா - என்னைக்
காராய் - குறை - தீராய் - வரந் - தாராய்க் கண்ணூற் - பாராய். ஐயோ ஈச
குந்தகிழுமின்றி யந்தரமானதாற் சிந்தைகலங்குதே நீசெயும்
கோலமோ - கலி - காலமோ - அனு
கூலா - திரி - சூலா - மிகு - சீலா - பரி பாலா. ஐயோ ஈச
நல்லமனதுடன் உன்றனைச்சேவிக்கச் செல்லஎனக் கிப்பழிவர
ஞாயமோ - உன்றன் - மாயமோ - ஜெக
நாதா - என்மேல் - வாதா - இரங் - காதா வரந் - தாதா. ஐயோ ஈச
நின்னையல்லாமற் றுணையெனக்கில்லையே மன்னவனுனினி யாக்கினை
நேருமோ - பழி - தீருமோ - அன்பர்
நேசா - கயி - லாசா - ஜக - நீசா - த்யா - கேசா. ஐயோ ஈச

ஆளிவாயன் ஆந்தைக்கண்ணனுக்குச்சொல் வசனம்.

அடா ஆந்தைக்கண்ணா அரசன் கட்டளையைப்போல் வீதிவிடங்கனைக் கன்றிறந்த இடத்திற் கொண்டுவந்து விட்டமையால் இதை நீயேசென்று அரசனுக்குச் சொல்லிவிடடா.

ஆந்தைக்கண்ணன் ஆளிவாயனுக்குச்சொல் வசனம்.

அவ்வாறே சொல்லிவருகிறேனாளிவாயா.

பொங்கரவணியுஞ் சங்கரனடியைத் துங்கமாய்ப் பணியுஞ் சிங்கமேசரணம்; தங்களாஞ்ஞையின் வண்ணம் தங்களருமை மகனாகிய வீதிவிடங்கனைக் கட்டிக்கொண்டுபோய் கன்றிறந்த இடத்தில் நிறுத்தியிருக்கின்ற சேதியைத் தாங்களறிய விண்ணப்பஞ் செய்தேன் மகாராஜனே.

அரசன் முதல் - மந்திரிக்குச்சொல் வசனம்.

சாமபேத தானதண்டமென்னுஞ் சதுர்வித உபாயந்தேர்ந்த முதன்மந்திரியே கன்றினது பழியானது தீரும்வண்ணம் நீயாதொன்றுக்கு மஞ்சாமல் நீயத் தேரிலேறி என்மகனைக் கீழேதள்ளி தேரினையூர்ந்தே யவனைக் கொல்லுவதற்கு விடையளித்தேன் ஆகையால் நீ குறுக்கொன்றும் பேசாமல் இப்போதே போய் வருவாயாக.

முதல்மந்திரி புலம்பல் இம். பரசு.

ஐயையோமன்னவன்சொன்னசொல் நடுங்குதே தெய்வமே-யிப்போ
மெய்யும்பதறியென்கைகாலுதறுதே தெய்வமே

அகமகிழுவேகீர்த்தி புகலுகின்றநாயேன் தெய்வமே-மன்னன்
மகனுக்கின்று கொலைக்காரனானேனையோ தெய்வமே

பாலனைக்கொலைசெய்ய பார்த்திபன்சொன்னதும் தெய்வமே-தலையில்
கோலமாயிடிவிழுந்தாற்போலே நேர்ந்ததே தெய்வமே

மன்னவனிப்படிச் சொன்னதென்காலமோ தெய்வமே - நான்
முன்னமாருக்கேனு மென்னதான்செய்தேனோ தெய்வமே

வாரிதிசூழுலகாளு மன்னன்சேயைத் தெய்வமே - நான்
தேரினிலேறியே கொல்லவுநீதியோ தெய்வமே

பாராளுமன்னவன் பாலனைக்காத்தருள் தெய்வமே - திரு
வாரூரில்வாழுந்த்யாகேசனே நீ கண்பார் தெய்வமே.

அரசன் மந்திரிக்குச்சொல் வசனம்.

ஆகா மந்திரியே ஆடுநனைகிறதென்று ஓநாயழுகிறதாம் என்பது போல் மாதவஞ்செய்துபெற்ற எனக்கில்லாத வருத்தம் உனக்கென்ன இப்போதே என்மொழியைத் தப்பாமல் சென்று சொன்னவண்ணஞ் செய்துவிட்டு அதி சீவிரமாய்ச் சேதிசொல்லுவாயாக.

மந்திரி அரசனுக்குச் சொல் வசனம்.

ஐயா மகாராஜனே பெற்றதாயிடத்தில் கற்றவித்தையைக் காட்டுவேரோ ஊர்க்குருவியின்மேல் இராமபாணந் தொடுத்ததைப்போல் ஒன்றுக்குமுதவாத என்மீது கோபிக்கவேண்டாம் உமது கட்டளையைத் தடுக்க என்தலையென்ன இரும்பா, அவ்வாறே செய்கிறேனையா.

மந்திரி தன்முடியை யிறக்கிவைத்து கொலுமுகம் விட்டப்புறம் வந்துசொல் கட்டளைகலிப்பா.

என்னசெய்குவேனையோயான்சேரினில் எறியேவேந்தன்சேயைக்கிழேதள்ளி
பின்னுஞ் செய்திடஎன்மனங் கொள்ளுமோ பித்தனே பரிசுத்தனேயிப்படி
மன்னன்சொல்லமனங் கூசவில்லையே மாபெரும்பாவியாகு மெனக்கினி
உன்னையல்லாற்கதியில்லையீசனே உதவிசெய்தருளாரூர்த்யாகேசனே.

மந்திரி அரசனைநோக்கி புலம்பல் இம். மாஞ்சி.

ஐயோஎன் செய் வேனே யினி
அடியேனெங் குய் வேனே.

வையகத்திற்பாவியானேன்முக் கண்ணனே
வந்துகாத்தாளுவாயேயந்த வண்ணனே - ஐ

நீதிமுறைசொல்லிவந்ததும் போச்சுதே
நேராய்க்கொலைபுரியுங்கால மாச்சுதே
தாதுகலங்குதேசண்டாள னானேனே
சங்கராநின்னைப்பணியாமற் போனேனே - ஐ.

மன்னவனுக்கேற்றமந்திரி யல்லவோ
மாபாவியைப்போல்மனிதரைக் கொல்லவோ
என்னை யயன்விதித்தானோ அறியேனே
ஈசனேயானிதையொன்றுங் குறியேனே - ஐ

கன்றுக்காகப்பழிவாங்கவு நீதியோ
கர்த்தனேயான்கொலைசெய்கின்ற ஜாதியோ
கொன்றைதும்பைதிருடும்நக வாசனே
கோதிலாநாள்திருவாரூர்த்யா கேசனே - ஐ.

விதிவிடங்கன் மந்திரிக்குச்சொல் வசனம்.

மநுநீதி தவறாத மன்னவனருகி லிருந்து மதிபுகழு முதல்மந்திரியே இதென்னகோலம் தலைவிரிகோலமாய்த் தாரைதாரையாய்க் கண்ணீர்பெருக இங்குவந்த காரணத்தை யிப்பாவியறியும்படி சொல்லுவாய் மந்திரி.

மந்திரி விதிவிடங்கனாருக்குச்சொல் தரு - இம். காம்போதி.

ஐயோவாய்வர வில்லையே - உனக்குச்சொல்ல
அரசன்வைத்தானே தொல்லையே.

வையகமாளுமன்னன் மாதவத்தால்மண் மீது
வந்தவதரித்திட்ட சுந்தரனேயிப் போது - ஐ

என்னைத்தேரேறியுன்னைத் தள்ளிக்கொல்லச் சொன்னானே
இப்பொழுதுனக்குயான் கொலைக்காரனா னேனே
மன்னவனிப்படி சொல்லத்துணிந்திட் டானே
மகனேயென்னசெய்குவேன் மிகநடுங்குகின் றேனே - ஐ

கன்றுக்குன்னைப்பழி வாங்கஇங்கு வந்தேனே
கண்மணியேயிதனால் யான்மிக நொந்தேனே
இன்றுன்னையெப்படி கொல்லத்துணி வேனோ
என்னசெய்வேன்சங்கரன் என்னைச்சோதிக் கின்றானோ - ஐ

கொல்லவந்தஎன்மனங் குன்றியெரியு தையோ
கோமகனேயானின்று கொடும்பாவியானேன் பொய்யோ
அல்லலகற்றியெனக்கருள்தயைய தாதோ
ஆரூர்த்யாகேசனேயுன்னடிமைக்கிரக் கொணாதோ - ஐ.

விதிவிடங்கன் மந்திரியைநோக்கி புலம்பல் இம். மோகனம்.

சந்த்ரஜடாதரசங்கரனே யென்றலையில்விதித்தவிதியிதுவோ [னே
மந்திரியெனைக்கொலைசெய்யவந்தானே யென்மதியுங்கலங்குதென்செய்வே
உன்னைதரிசிக்கவந்தஎனக்கிந்த ஊழ்வினைவந்துவிளைந்ததுவே
என்னசெய்வேனினியெங்குய்குவேனுனக் கென்னவுந்தயைதானில்லையோ
ஆவின்கன்றுக்காகத்தாவியப் பாவியை யாவியைப்போக்க இப்புவியினிலே
மேவியமன்னனுரைத்ததாய்மந்திரி மெய்யாயுரைத்தமுதின்றானே
தந்தைமொழியைத்தடுத்தாடப்படாது சத்தியமல்லவோயாகையினால்

மந்திரியென்னைவதைத்திட நீமனம் வைத்தருளுஞ்சிவசங்கரனே
மன்னவன்சொன்னமொழிதனைப் போலவேமந்திரியுந்தேயிருப்பதினால்
என்னதான்செய்குவேனுன்னையே நம்பினேனென்னைநீயாளுந்தயாபரனே
எத்துன்பம்வந்தாலுமத்தனையும் பொருத்தேனென்னையாளுவதுன்பாரமன்றோ
சத்துச்சித்தானந்ததேவனே யாருமில்தங்குத்தியாகேசனே யாளுவையே.

மந்திரிக்கும் வீதிவிடங்கனுக்கும் தர்க்கம் இம். இந்துஸ்தானி தாபி.

மந்திரி புலம்பல்,

அய்யனே யுன்றனைக் கொல்ல
அரசன்றுணிந்து மெல்ல
மெய்யாயெனக்குச் சொல்ல
நிகநடுங்குதே நல்ல - அய்

வீதிவிடங்கன் புலம்பல்,

நல்லஅமைச்சனே நீயே
நவின்றபடிசெய் வாயே
கொல்லாதிருக்கின் றாயே
கோமான்மொழிகேட் டாயே - நல்

மந்திரி புலம்பல்,

மன்னனே தேரிலோர் கன்று
மடிந்ததாலுன்னைக் கொன்று
என்னமாய்வாழ்குவே னின்று
என்னுயிர்விடுத்தால் நன்று - மன்

வீதிவிடங்கன் புலம்பல்.

உயிர்விடுவேனென்றெண் ணாதே
உரைத்தமொழிதன் னாதே
பயமில்லாமலேப் போதே
பணிந்தேன்தடைசொல் லாதே - உயி

மந்திரி புலம்பல்,

சொல்லரியமன்னன் பாலா
சோதிக்கின்றாயோ சீலா

கொல்லுவேனோஅநு கூலா
குன்றுதேயென்மன மேலா - சொ

வீதிவிடங்கன் புலம்பல்.

மந்திரியேயின்னஞ் சொல்லு
வாயோவிடுவாய் மல்லு
சிந்தைகளித்தேநீ நில்லு
தேரிலேறியென்னைக் கொல்லு - மந்

மந்திரி வீதிவிடங்கனைநோக்கி புலம்பல் - இம். பரணி.

அய்யோசிவனேயென்செய்வேன் அகமேநடுங்குதேங்குவேன்
மெய்யாயானேகொலைசெய்ய விமலாஎன்றன்தலைவிதியோ
மன்னன்மகனைவதைசெய்ய வருமோமனதுமணிவிளக்கே
பன்னற்கரியபாலனைக்கண் பாருங்குறைதீரும்பரனே
பரனேமனதுபதைக்குதையோ பாவிக்கருளும்பழம்பொருளே
அரனேயுனையல்லாலெனக்கிங் காருந்துணைமறியேனே.

வீதிவிடங்கன் மந்திரியைநோக்கி புலம்பல் தரு - இம். ஸ்ரீராகம்,

திகைத்துநீயிங்கிருப்பதழகோ தி

அகத்தினில்விசனம்பூண்டென்னைக் கண்டு
அய்யய்யோஎன்செய்வே னென்றழைக் கொண்டு - தி

மன்னன்கொலைசெய்யச்சொன்னதி னாலே
இன்னந்தாமதமோ இப்புவி மேலே - தி

தந்தையுரைத்திட்டகட்டளைபோல் நல்ல
மந்திரியேதேரிலேறி யென்னைக் கொல்ல - தி

என்றந்தையென்னைக்கொலைசெய்திடக் கூற
கன்றுக்காகப்பழிவாங்க இத்தே ரேற - தி

அன்னையின்சத்திய மென்றைக்கு மீடேற
மண்ணிற்படுத்தேனினியென்மேற் தேரூர - தி.

மந்திரி வீதிவிடங்கனை நோக்கி புலம்பல் இம். முகாரி.

அய்யோஇனியென்செய்குவேன் அமலா சுத்தநிம லா

மெய்யாய்க்கொல்லவேயென்றனை விதியோளன்னசகி யோ
மன்னன்சேயைக்கொல்ல மனம்வருமோகதிதரு மோ
பன்னகமணிந்தபரா பரனேகுலக்கர னே
பாலகனையார்தான்றுணிப்பாரோ நல்லபே ரோ
ஆலமுண்டநாதானைக் கருளேபழம்பெரு ளே
அறியாச்சிறுசேயைக் கொல்ல லாமோபழிபோ மோ
வறியேன்செய்தகுறையோ என்முன்வாவா தேவதே வா
நானேமாய்த்துக்கொண்டால் மிருகன்றேருணக்குன் றே
வானோர்புகழ்ந்தேத்தும் அந்திவண்ணா அழற்கண் ணா
உன்னையல்லாற்கதிவேறில்லை யூனோகம்பனே னே
என்னைவந்துநீயாள்வாயே யீசாதியா கேசா.

விதிவிடங்கன் மந்திரிக்குச்சொல் வசனம்.

சிவ சிவ சம்போ சர்வதயாபரா சந்த்ர ஜூடாதரா பார்வதிசமேதா பங்கயப்பாதா அருமறை துதிக்குநீதா அல்லியங்கோதை நாதா மனுவுக்கனுக்கிரகஞ் செய்தமணிவிளக்கே இலக்குமி பூசைக்குகந்த எழில்தயாகிதியே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குப் பரவைநாச்சியாரைக் கொடுத்துத் தூதுநடந்தவரே திருநந்திபடிகளுக்குச் சராசரங்களையெல்லாந் தம்முடைய கருப்பமாய்க் காண்பித்தவர்நீயன்றோ இந்தவெறுங் கருணைகூர இன்னந்தாமதமோ இதுவும் உன் திருவுளத்துக்கழகோ, சங்கரா என்னைக்காத்திரட்சிப்பது நின்பாரம்.

என்னருமை மந்திரியே இனியாதுந் தடைசெய்யாமல் என் தந்தையினுத்தாரப்படி அவர் கொண்டகருத்துக்கு யாதும்வழுவுதலின்றி இத்தேரிலேறி என்மீதிலோட்டி என்னைக் கொலைசெய்து விடும்மந்திரியே.

மந்திரி விதிவிடங்கனுக்குச்சொல் வசனம்.

சிவசிவா இவ்வார்த்தையைக்கேட்க என் உள்ளம் நடுங்குகின்றதே இச்சிறுவனை வதைத்து உலகமுள்ளளவளவும் பெரும்பழியைக் கட்டிக்கொள்ளுவதினும் என்னுயிரையே மாய்த்துக் கொள்ளுவது உத்தமம், ஏ, சாம்பசிவ சங்கராப்பிரபோ இதோ இக்கட்டாரியால் என்னுயிரை மாய்த்துக் கொள்ளுகிறேன் பார்.

விதிவிடங்கனெழுந்து மந்திரியைக் கட்டிக்கொண்டு புலம்பல் இம். கமாசு.

ஆ இதற்கென் செய்குவேனையையோ என
தருணமயான மந்திரியோ, ஆ.

நீயென்றனைக்கொல்லாமல் நினைத்தபடிநீசாக
சிந்தைவந்துசேர்ந்ததேயென் தந்தையினியென்செய்வாரோ ஆ
தேரிலேறியேநீயென்றன் ஜீவனையொழிக்காமலே
பாரிலுன்னுயிரைவிடப் பார்த்ததென்றலைவிதியோ ஆ
காவலனுக்குச்சொன்ன கட்டளையைநீமறுத்து
பூவிலுன்னுயிரையேநீயே போக்கிக்கொள்ளவுநீதியோ ஆ
கன்றைக்கொன்றபாவத்தையான் கட்டிக்கொண்டதுமல்லாமல்
இன்றுன்கொலைபாதகமு மென்னைச்சுற்றிக்கொண்டதையோ ஆ.

விதிவிடங்கன் விருத்தம் இம். சாவேரி.

அந்தகனைப்போலென்னைச் சூழ்ந்துநிற்கு ம்
அழகுபெறும்வீரர்களே யறையக்கேளீ ர்
முந்தியொருகன்றினையான் கொன்றதற் கு
முதன்மந்திரி யெனைமாய்க்கவந்துசோர ந்
சிந்தையுடன்தானே கட்டாரியால்த ன்
ஜீவனையே மாய்த்திறந்த சேதிதன்னை த்
தந்தையிடஞ்சென்றுரைந்து மொழியாமற்று ன்
சாற்றுவீரிப்பொழுதே சாற்றுவீ ரே.

ஆளிவாயன் ஆனந்தக்கண்ணனுக்குச் சொல் வசனம்.

அடா ஆனந்தக்கண்ணா நீயே காற்றைப்போற் பறந்து சமதேந்தலாகிய மனுச்சோழச் சக்ரவர்த்தியைக் கண்டு இங்குநடந்ததை யெல்லாம் விபரமாய்ச் சொல்லிவிட்டு வாடா.

ஆனந்தக்கண்ணன் ஆளிவாயனுக்குச்சொல் வசனம்.

அடா ஆளிவாயா அவ்வாறே யிதோ சொல்லிவிட்டு வருகிறேனடா

கன்னனை நிகர்த்த மன்னனே சரணம், தேவரீர் ஆஞ்ஞையின் வண்ணம் விதிவிடங்கனைக்கொல்ல வந்த முதன்மந்திரி தானேதன் கட்டாரியினால் தன் உயிரை மாய்த்துக்கொண்டார் மகாராஜனே.

அரசன் கொலுவைவிட்டு புலம்பல் இம். நன்றுசி.

ஐயோராஜ நிசா, என்ன
அதிசயமோஐயா கேசா அ.

மெய்யாய் விரன்சொன்னதைக் கேட்டேனே
மேதினியினி கோலோச்ச மாட்டேனே - அ
கொண்டஎண்ணமெல்லா மின்றோடே போச்சே
கொல்லப்போனமந்திரி சாகவு ,, மாச்சே
அண்டிவருகின்றதேபெரு மூச்சே
அவனியோரால் வருமினி போச்சே - அ
சங்கரனேயென்னைச் சோதிப்பதுங் குதோ
தமியேனைச் சதிசெய்ததும்போ தாதோ
இங்கெனக்குன்னையல்லாற் கதிதா னேதோ
ஈசனேயுன்மனஞ் சற்றுமிரங் காதோ - அ
ஆவின்கன்றின்பழிசேர்ந்ததும்போ தாதா
அமைச்சனுமிரண்டாய் வந்ததே நாதா
பாவிக்கின்னமென்ன நேர்ந்திடுமோ நீதா
பக்ஷம்வைத்தாளாதிருப்ப தென்மேல் வாதா - அ.

அரசன் கொலுவில்வந்து சொல் வசனம்.

அப்பா மந்திரியே சேனைத்தலைவனே, இழவுக்குப்போனவன் தாலியறுத்ததுபோல் என் மகனைக்கொல்லப்போன முதன்மந்திரி தானேமாய்த்துக்கொண்டானும். இதென்ன ஆச்சரியம். இப்படியுங் கடவுளென்னைச் சோதிக்கலாயமோ, ஐயையோ கன்றிறந்த பழியுடன் மந்திரி பழியுஞ் சூழ்ந்துக்கொண்டதே நாமொன்று நினைக்க தெய்வமொன்று முடித்ததே இதென்ன கொடுமை.

அரசன் ஆந்தைக்கண்ணனுக்குச் சொல் வசனம்.

அடா ஆந்தைக்கண்ணா என்குமாரனுகிய வீதிவிடங்கனுடையவாய்மொழியைக் கண்டறிய வேண்டுமாகையால் நீயும் மற்றவீரர்களுமாகச் சேர்ந்து கட்டிவக்கட்டுடன் இக்கொலுமுன்பாகக் கொண்டுவந்து நிறுத்துவாயடா.

ஆந்தைக்கண்ணன் அரசனுக்குச்சொல் வசனம்.

சொன்னமொழிப்படியே [illegible]

வீதிவிடங்கன் புலம்பல் இம். கொச்சகம்.

இந்துவணிந்தசங்கரனே யெந்தைசொல்லைக்கேட்டுவந்த
மந்திரியிப்பாவிதனை மாய்க்காமலேதன

விந்தைமிகுஞ்சூரியினால் மெய்யாயிறந்ததினு ல்
தந்தையென்னசெய்வானோ தமியேனைக்காத்தரு ளே.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல் இம். சாமா.

ஐயோ என்செய்வேன் அரனேசங்காதரனே. ஐ

வையமுள்ளவரையில் மாபாவியெனும்பெய ர்
மெய்யாய்வைக்கவந்தலே விதியோஎவர்சதி யோ - ஐ
மந்திரியென்னை மாய்க்க வந்துதானேயிறக் க
நிந்தைநேர்ந்ததேதேவா நீவாமகாநுபா வா - ஐ
என்னபாவங்கள்யான்செய் தெடுத்தேனோஇந்தத்தேக ம்
பன்னகமணிந்தபொறபாதா நாயேன்மேல்வா தா - ஐ
உன்னையல்லாற்கதி யொருவருமில்லையில் லை
என்னைக்காப்பதுன்பாரம் ஈசாஆரூர்த்யாகே சா - ஐ.

ஆந்தைக்கண்ணன் ஆளிவாயனுக்குச் சொல் வசனம்.

அடா ஆளிவாயா நீ சொன்னபடியே அரசனிடம் போய்சொல்லவீதிவிடங்கனைக்கட்டினக் கட்டுடன் தன் கொலுமுன் கொண்டுவரச்சொன்னாரடா.

ஆளிவாயன் வீதிவிடங்கனுக்குச் சொல் வசனம்.

அப்பாவீதிவிடங்க மகாராஜனே உன்தந்தையாகிய மனுச்சோழச்சக்ரவர்த்தி உன்னைக் கட்டினக்கட்டுடன் கொலுமுன் கொண்டுவரக் கட்டளையிட்டமையால் இப்போது நடவும்.

வீதிவிடங்கன் கட்டளைக்கலிப்பா.

ஐயையோஎன்னசெய்திடுவேனென்றன் ஆருயிரைவதைக்கவந்தமந்திரி [தால்
மெய்யாய்த்தன்னுயிர்தானேவிடுத்திட வேந்தனென்னைவரும்படிசொன்ன
கையுமெய்யுங்கருத்துநடுங்குதே கர்த்தனேயிரக்கஞ்சற்றுமில்லையோ
பையரவமணிந்திடுமீசனே பாதுகாப்பதுன்பாரந்த்யாகேசனே.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல் இம். நாதநாமக்கிரியை.

கங்கைமதியணியும் நீலகண்டமகாதே வா
பங்கிலிருந்தன்பா யென்னைப்பாதுகாத்தாள்வா வா
மந்திரியென்னைக்கொலை செய்யவந்துமடிந்தா னே
தந்தையென் செய்வானோ சிவசம்போசதாசிவ னே

நல்மன னாடனேயுன்னை நான்தரிசித்திட வே
செல்லவோர்கன்றிரக்க என்றன்சிந்தைநடுங்கிடு தே
இப்படியும்பிரமன்தலையி லேவிதித்தானோ முனம்
அப்பணிந்தசிவனே யென்னையாளுவதுன்கட னே
மண்ணிலெனைப்படைத்தே யிந்த மாளாத்துயரமை யோ
எண்ணியேவைத்தாயே யுனக் கென்னயான்செய்தேனோ
ஆறுநடந்தவனே யின்னஞ் சோதிப்பதுமழ கோ
தாறுகலங்குதே நீ வாராந்தருள்நயாகே சா.

ஆளிவாயன் அரசனுக்குச்சொல் வசனம்.

விண்ணிலுஞ் சிறந்த இம்மண்ணுலகதனை யெண்ணமாயாளும் அண்ணலே சரணம், தேவரீர் உத்தரவின்படியே வீதிவிடங்கனை யிதோகொண்டுவந்திருக்கிறேன் மகாராஜனே.

வீதிவிடங்கன் கலிவிருத்தம் இம். பியாகு.

அந்தியிந்துமணிந்த பரமனே ப்
புந்திதன்னிற் பொருந்தியேசொல்வரு ம்
சுந்தரஞ்சேரிச் சோழனுடானுமெ ன்
தந்தையேயுன்றன் றாளிற்சரண மே.

அரசன் வீதிவிடங்கனுக்குச்சொல் வசனம்.

அடா வீதிவிடங்கா கன்றிறந்தபழிக்காக உன்னைக்கொல்லும்படி என்முதன்மந்திரியையனுப்ப அவனுன்னைக்கொல்லாமல் தானேமடிந்ததென்ன, இதையெல்லாம் யானறியும்படி யுண்மையாய்ச் சொல்லுவாயடா.

வீதிவிடங்கன் அகவல் இம். எதுகுலகாம்போதி.

உண்மையாயிந்த உலகையோர்குடைக்கி ழ்
தண்மையயாளுந் தந்தையேகேண் மோ
வீரனென்கையை விரியவேகட் டி
கோரமாயிழுத்துக் கொண்டுபோகையி லே
இன்பமாய்ச்சிவனை யேத்தியேயென் னை
அன்புகொண்டளித்த அன்னைகண்டழ வே
ஆருதல்சொல்லி யவதிமுனகன் று

தேருருளையினில் ஜீவனைவிட் ட
இடமறிந்செல்ல் என்னதயேயமைச்ச ன்
ஓடமுட்டன்வந்து சிந்தைநொந்தழு தா
உனதுகட்டளைபோல் உகந்தேனைவதைக் க
மனமிலாதவனே மாய்ந்திறந்தன னே.

அரசன் வீரர்களுக்குச்சொல் வசனம்.

அடா வீரர்களே நீங்கள்யாதொன்றுக்கு மஞ்சாமல் அண்டர்களுநடுங்க கண்டவர்களுமொடுங்க இவனுக்காக்கினை விதிக்குமவரைக்கும் இவனைச்சிறையில் வைத்துவிட்டு சேதி சொல்லுவீர்களாக.

வீரர்கள் அரசனுக்குச்சொல் வசனம்.

சொன்னசொற்படியே மன்னனே செய்வோம்.

ஆளிவாயன் தோழர்களுக்குச்சொல் வசனம்.

அடா தோழர்களே நமதேந்தலாகிய மனுநீதிச்சக்ரவர்த்தி சொன்னவண்ணம் தளர்ந்தகட்டையெல்லாம் பார்த்திருகக்கட்டி கெட்டி யென்னுடனிழுத்துக்கொண்டு வாருங்கள்.

வீரர்கள் ஆளிவாயனுக்குச்சொல் வசனம்.

அடா ஆளிவாயா அப்படியே செய்கிறோமடா.

வீதிவிடங்கன் ஹரியை துதித்துச்சொல் வசனம்.

அரஹர மகாதேவசம்போ சர்வதயாபரா சந்த்ரஜடாதரா பார்வதிசமேதா பங்கயப்பாதா திரிபுரதகனா நிகழொளிநகனா அனுதாகந்தகா அருளொளிநேத்ரா என்னசெய்வேன், என்னை யிவ்வகையான அலங்கோலஞ்செய்ய உன்மனஞ் சற்றுமிரங்கவில்லையோ, ஒருவருக்குந் தீங்குநினையாதவென்னை இப்படியுஞ்செய்ய உன்மனங் குளிர்ந்ததோ. ஏ! அம்பலத்தாடியகோவே, இனியாகிலும் என்னைக் காத்திரக்ஷிப்பது நின்பாரம்.

ஆளிவாயன் வீதிவிடங்கனுக்குச்சொல் வசனம்.

அப்பா வீதிவிடங்கமகாராஜனே பட்டஅடியேபடுங் கெட்டகுடியேகெடும், என்னும்பழமொழியை யுணர்ந்ததில்லையா செங்கோலுக்குமுன் சங்கீதநடவாதென்பதுபோல் அரசன்வார்த்தையைத் தடுத்துநடக்க எவரால்முடியும் அழுதாலும்பிள்ளை யவளேதான் பெறவேண்டும், ஆகையால் கடுகென நடவும்.

தோழி அரசிக்குச்சொல் வசனம்.

எட்டுதிக்கும்புகழ்படைத்தபட்டத்தரசியேஅரசனுத்தாரப்படி உன்மகனைக்கொல்லப்போனமந்திரி கொல்லமனம்வாராமல் தானே தன்கட்டாரியினால் தன்னுயிரை மாய்த்துக்கொண்டாராம். அஃதுணர்ந்த மன்னனுமிப் உன்மணவாளன், உன்மகன் வாய்மையையறிந்து அவனுக்காக்கினை விதிக்குமளவும் கடுங்காவலில்வைக்கும்படி யுத்திரவளித்தாராம், ஆதலால் உன்னருமைமகனை யிதோஇழுத்துக்கொண்டுபோகிறார் பாரம்மணி.

திருமணி புலம்பல் இம். செஞ்சுருட்டி.

ஐயையோயாவென்னசெய்வேனடா பெற் ற
ஆசைக்குகந்த என் கண்மணியே
மெய்யுநடுங்குதே யுன்றனைத்தள்ளமு ன்
வேதன் விதித்தானோ மாமணியே - ஐ
கைகளைக்கட்டிக் கடுஞ்சிறையிற்றள் ள
கண்ணினுற்காணவு மாச்சுதடா
வையத்திலுன்றனைக் கொல்லவந்தமுத ன்
மந்திரியுயிருந்தான் போச்சுதடா - ஐ
பாரினிலுன்றனைப்பெற்ற என்றன்மன ம்
பற்றியெரியுதே என்பாலா
ஆரிட்டசாபமோ நேரிட்டதோ உன க்
காருந்துணையில்லை யேசிலா - ஐ
எத்தனைநாளாக எண்ணிமுடித்தா னோ
ராசனிதற்கென்ன செய்வேனடா
சத்துச்சித்தானந்த தேவனுக்கென்னசெ ய்
தாயோஇனியாவென் குய்வேனடா - ஐ
இப்படியும்வருமென்றே கனவி லு
மெண்ணிலேனேயடா என்சுதனே
எப்படியென்னுயிர் வைத்திருப்பேன டா
வென்பிறந்தாயடா அற்புதனே - ஐ
சங்கரனை ப்ரமுகங்கரனை த ்தை

சற்றேனுமில்லையோ தற்பரனே
அங்கம்பதறுதே நீயருள்வாய்தி ரு
வாரூரில்வாழுந் தயாபரனே - ஐ.

வீதிவிடங்கன் அரசிக்குச்சொல் வசனம்.

ஆசையாயளித்த அன்னையேபோற்றி தாரைதாரையாய்க் கண்ணீர்விட்டுக்கதறியழுதால் லாபமென்ன என்னைமாய்க்கவந்த மந்திரி தானேஉயிர்விட நானென்னபாவஞ் செய்தேனோ,அல்லது அரியுஞ் சிவனுமொன்றென அறியாமற்போனேனோ, அன்னமிட்டோரைக் கன்னமிட்டேனோ, நம்பினபேரை நட்டாற்றில் விட்டேனோ, ஏழைகளை யேளனஞ்செய்தேனோ, பங்கில்லாப் பங்கைப் பதறியெடுத்தேனோ, மன்றோரம்பேசி வழக்கழிவுசொன்னேனோ, நீரிலம்மணமாய் நின்றிருந்து கெட்டேனோ, ஒதிவைத்தகூலியை யுகந்தெடுத்துக் கொண்டேனோ, இந்தப்பழிஎனக்குவரவேறென்ன செய்தேனோ, அறிகிலேன் அவனல்லாலணுவு மசையாது. ஆகையால் உன்மனதையொருவாறுத் தேற்றிக்கொண்டு அரண்மனைக்குச் செல்லுவாய் நான்போய்வருகிறேன் என்னைவிட்டப்புற நில்லுந்தாயே.

திருமணி புலம்பல் இம். கமாசு.

ஐயோஎன்மகனேயென் செய்வேனடா - என்றன்
ஆகம்வருந்துதேயெங் குய்வேனடா
பையரவஞ்சூடுமீசன் சதியோ - அந்தப்
பங்கயனெழுதியதலை விதியோ
உன்னைப்பிரிந்தபின்யா னுய்வேனடா - இந்த
உலகில்வாழவேமனம் வையேனடா
என்னைப்போற் பாவியுண்டோஎன் பாலா - உன்னை
இதற்குத்தானோபெற்றேனனு கூலா
கொல்லவந்த மந்திரி யிறந்தானோ - இந்தக்
கொடுமைக்கு மன்னனென் செய்வானோ
தொல்லுலகினிலையோ என்னாவி - மிகத்
துடிதுடிக்குதேநான் றொபாவி
அல்லலகற்றியருட் கண் பாரும் - இனி
ஆதரவில்லையே குரை தீரும்

அல்லியங்கோதை நாதா முன் வாரும் - திரு
ஆரூர்த்யாகேசாவரம் நீ தாரும்.

ஆளிவாயன் அரசிக்குச்சொல் வசனம்.

எங்களைப்பெற்றதாயே மன்னவன்கட்டளையைச் சற்றுமறியாமல் மகனேமகனேயென்றழு ருயமோ, போதும்போதும் தயைபுரிந்து அரண்மனைக்குச்செல்ல அனேகமுறை வந்தனந்தந்தனம்.

அப்பா வீதிவிடங்க மகாராஜனே காலதாமதஞ் செய்யாமல் கடுகென நடவும்.

அரசி தனியாய் புலம்பல் இம். நாதநாமக்கிரியை.

ஆரூரீசா திரு ஆரூரீசா.

வாரும் வாந்தாரும் குறைதீரும் கண்பாருஞ் சேயைத்தாரும்
மறை மூலா அனுகூலா திரிசூலா பரிபாலா ஆரூ

உன்னைக்கதியென்றே நானின்றே தொழுகின்றே னருளின்றே
உபகாரா கனதீரா அதிகாரா நீவாரா. ஆரூ

மகன்மேல் வாதேனையா அழற்கையா மிகுதுய்யா நீ மெய்யா
வாவாவா நீ காவா யருள்தேவா மறை நாவா. ஆரூ

மகனைக்காத்திடு நாதா இனம் வாதா சதுர்வேதா மரைப்பாதா
மலைவாசா ஜகதீசா உமைநேசா த்யாகேசா. ஆரூ

ஆளிவாயன் வீரர்களுக்குச்சொல் வசனம்.

அடாதோழர்களே அத்தமிப்பதற்குமுன் அரசனிடஞ் செல்லவேண்டுமாகையால், இவ்வரசன்குமாரனை அதிக தீவிரமாயிழுத்துக்கொண்டு வாருங்கள (டா.

வீரர்கள் ஆளிவாயனுக்குச்சொல் வசனம்.

அடா ஆளிவாயா, சொன்னவண்ணம் இதோ இழுத்துக்கொண்டு வருகிறோமடா.

வீதிவிடங்கன் தேவாரம்.

தேவனேயெனதுதந்தை சிறையினிலடைப்பதற்கு க்
கூவியேயுரைத்ததென்ன கோலமோ அறியேனம் தோ
பூவினிலென்போலுண்டோ புத்திரயகனேயென்ற ன்
ஆவியுமலையுதென்னை யாருயாரூர்த்யாகே சா.

ஆளிவாயன் சொல் வசனம்.

சாவலனளித்த கதிர்குலவரோதயா இதென்ன அறியாமை, என்னையெல்லாம்பொய் எமனேலமெய் ஆகையாலிதைச் சீர்தூக்கிப்பார்த்து நடவும்.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல் இம். காபி.

ஈசா ஈசா ஈசா எழிலு மை
நேசா ஆரூர்த்யா கேசா எனையாள் ஜக தீசா.

ஆளிவாயன் வீதிவிடங்கனுக்குச்சொல் வசனம்.

எழுத்தறிந்தமன்னன் கிழிந்தெரிந்தானேலே யென்பதுபோல் எதோவுனக்குத் தெரிந்தவையெல்லாஞ் சொல்லிப்புலம்பினால் நாங்களென்ன செய்யப்போகிறோம் நடவும்நடவும்.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல்.

கோனே கோனே கோனே குற்ற மென் செய்
தேனே யருள்பெரு மானே காத்தருள் வா யென் கோ.

ஆளிவாயன் வீதிவிடங்கனுக்குச்சொல் வசனம்.

ஐயர்வருகிறவரையில் அமாவாசை காத்திருக்குமோ என்பதுபோல் நீவருகிறவரையில் நாங்கள் காத்திருந்தால் எங்கள்தலை தப்புவதேயரிது இனி விரைவாய் நடவும்.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல்.

நாதா நாதா நாதா நறையமலர் ப்
பாதா நீவந் தாதர சமையரு ஜ க நாதா.

ஆளிவாயன் வீதிவிடங்கனுக்குச்சொல் வசனம்.

கண்ணொடிகிழவிற் கண்டபணம் கடனுக்குதவா தென்பதுபோல வானத்தைப்பார்த்து ஓநாதா என்னைக் காப்பாயென்று ஓலமிட்டழுதால் அவனென்ன இப்போதுன்னைக் காக்கப்போகிறானா அஃதில்லை நடவும்நடவும்.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல்.

சீலா சீலா சீலாதேவர ஞு
கூலா எவர்கட்கு மேலா ரக்ஷியுமி கு சீலா.

ஆளிவாயன் வீதிவிடங்கனுக்குச்சொல் வசனம்.

கப்பலேறி பட்டகடன் கொட்டை நூற்று தீரப்போகிற தென்பதுபோல் உனக்குவந்திருக்குந் துன்பம் அழுதுதானா தீரப்போகுது எதேதுஇல்லை நடவும்.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல்.

ஐயா ஐயா ஐயா அழவேந்த ங்
கையாவெனக்கருள் மெய்யாயருளுமென்ற ன் ஐயா.

ஆளிவாயன் வீதிவிடங்கனுக்குச்சொல் வசனம்.

பொல்லாதகாலஞ்சொல்லாமல் வருமென்பது போல உன்னையுமல்லாமல் இத்துன்பம் வந்ததற்கு யாரென்ன செய்யலாம்நடந்துவாரும்.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல்.

தேவா தேவா தேவா சிறியென்மு ன்
வாவா அடியனைக் காவாய் நம்பினேன்தே வ தேவா.

ஆளிவாயன் வீதிவிடங்கனுக்குச்சொல் வசனம்.

அண்டத்தைச் சுமக்கிறவனுக்குச் சுண்டக்காய் பாரமா என்பதுபோல் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரஜீவஜெந்துக்களைப் பாதுகாக்கும் பரமதயாளுவாகிய ஆரூர்த்யாகேசன் உன்னையுங் காத்திரக்ஷிப்பான் அய்யப்படவேண்டாம்.

ஆளிவாயன் சிறைச்சாலை சேவகனுக்குச் சொல் வசனம்.

அடா சிறைச்சாலையைக் காக்குஞ் சேவகசண்டப் பிரசண்டா அரசன் புதல்வனாகிய இவ்வீதிவிடங்கனைச் சிறையிலடைத்து வெகுசாக்கிறதையாய்க் காத்துக் கொண்டிருப்பாயடா.

சிறைச்சாலை சேவகன் ஆளிவாயனுக்குச் சொல் வசனம்.

அடா ஆளிவாயா வானத்தை வில்லாய் வளைக்கவும் மண்ணைக் கயிறாய்த் திரிக்கவுஞ் சாமர்த்தியமுடைய எனக்கு நீ சொல்லவேண்டுமோ அப்படியே காத்திருக்கிறேனடா.

ஆளிவாயன் கொலுவைநோக்கி அரசனுக்குச் சொல் வசனம்.

மனுநீதிவழுவாமற் செங்கோற்செலுத்து மெங்கோனே சரணம் தேவரீருத்திரவின்படியே வீதிவிடங்கனைக் காவலில்வைத்து விட்டுவந்தோம் நாங்கள் போய்வருகிறோ மகாராஜனே.

அரசன் தன் அமைச்சர்களுக்குச்சொல் வசனம்.

எனதருகிலிருக்கும் மந்திரிகளே சேனைத்தலைவனே நாம் கொலுவில்வந்து நேரமானதால் அரண்மனைக்குப்போய் நாளையதினம் வருவோம் வாருங்கள்.

இரண்டாம்பிரிவு
முற்றிற்று.

கடவுட்துணை.

மனுச்சோழச்சக்ரவர்த்தி சரித்திரப்பா.

மூன்றாம்பிரிவு.

விநாயகர் துதி விருத்தம்.

பரிதியங்குலத்தில்வந்த பதிசோழன் கதையின்மூன்று ம
பிரிவினையன்புகூர்ந்து பெரியபூமியினிற்பே ச
கரிபுரியாக்கிவைத்த நாதனுரீன்றெடுத் த
கரிமுகன்பதாம்புயத்தைக் கருத்துடன்றலைக்கொள்வாமே.

வசலாறு வசனம்.

ஐயா சபையோர்களே வந்தனம் வந்தனம், மனுச்சோழச் சக்ரவர்த்தியின் புதல்வனாகிய வீதிவிடங்கனைக்கொல்ல அனுப்பின முதல்மந்திரி சாவேயிரந்ததை யுணர்ந்து அரசன் தன்குமாரனைச் சிறையில் வைத்தவரையிற்சொல்லியிருக்கின்றோமல்லவா. மறுபடி தன்குமாரனை வீரரால் கட்டினக்கட்டுடன் கன்றிறந்தவிடத்திற் கொண்டு போகும்படி ஆக்யாபிக்க அவர்களவ்வாறே கொண்டுபோகையில் அதையுணர்ந்த அவன் தாயாகிய திருமணி மகனைப் பார்த்து மதிகலங்கியழ வீரர்கள்மறுத்து வீதிவிடங்கனைக் கன்றிறந்த விடத்திற்சேர்த்தபிறகு முதல்மந்திரியின் புதல்வன் தன் தந்தையிறந்த சேதியையுணர்ந்து அலறியழ அரசன் மந்திரியின் புதல்வனுக் காறுதல் வருவித்தபின் தன் மனைவியை யழைத்து கன்றிறந்த பழிதீர என்மகனை யானே கொல்லவும், மந்திரியின்பழிக்காக யானே மாய்த்துக்கொள்ளவும், விடையளிப்பாயடியென, திருமணிதிகைத்து பலவாறான நீதியை யெடுத்தோதியுங் கேளாமல் விதிவசத்தால் தன் முதன்மந்திரியின் புத்திரனுக்கு மகுடஞ்சூட்டிவைத்து விட்டு வீதிவிடங்கனேறி நடத்தினதேரிலேறி தன்மகனை வதைசெய்தபின்பு மந்திரியின் பழிக்காகத் தானே மாய்த்துக்கொள்ளப்போக ஆரூர்த்யாகேசரும் அல்லிக்கோதை யம்மையும் ரிஷபவாகன ரூடராய்த்தரிசனந் தந்து கன்றுக்கும் முதன் மந்திரிக்கும் வீதிவிடங்கனுக்கும் போனவுயிரைத் தந்தருளி

கொடுத்தகல அரசன் தன் குமாரனுக்கு மகுடஞ் சூட்டிவைத்து மங்களமாய் வாழ்ந்துவந்தான் இப்புண்ணிய சரித்திரத்திரத்தை யின்றையத்தினஞ்சொல் லப்போகின்றமையால் இதனையாவரும் அன்புடன்கேட்டு இனிதாகச் சந்தோ ஷிக்கக் கோருகின்றனம் ஐயா யாவருக்கும் வந்தனம் வந்தனம்.

மனுச்சோழச்சக்ரவர்த்தி கொலுவில் வந்து

துதி விருத்தம்.

மதிநதிசூடுந்துய்யா மான்மழுவேந்துங்கை யா
கதியெனவந்த பேரைக் காத்திரக்ஷிக்குமெய் யா
மதிதவறுகிருக்க வரமெனக்கருளுமை யா
துதியிருந்த்யாகேசாவுன் றுணைமலர்ப்பாதம்போற் றி.

வீதிவிடங்கன் சிறையிலிருந்துக்கொண்டு

கட்டளைக்கலிப்பா.

அப்பனேயொப்பிலாத என்னையனே யம்பலத்தினிலாடியதுய்யனே
இப்பெருஞ்சிறைச்சாலையிலேங்குமுன் என்செய்தேனோஅறிகிலேனனந்தோ
தப்பிலாதென்றன் துன்பத்தைத்தீர்த்திட சங்கராஎன்னைக்கைவிடாதருவாய்
அப்பணிந்தகைலாசனே யீசனே ஆரூரில்வாழுகின்ற த்யாகேசனே.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல் இம். கன்னடி.

ஈசா தீகன் பாராய் த்யா
கேசாஎன்முன் வாராய்
மாசிலாதநாதா மனமிரங்கொணு தா
மாபாவிமேல்வாதா வரமதனைத்தா தா-ஈசா
சிறையிலிருக்கின்றேனே சிவனேபரனையா னே
குறையென்னசெய்தேனே கொடும்பாவிபானே னே-ஈசா
உள்ளமிரங்காதோ உற்றகுறை யேதோ
வள்ளலேபோகாதோ வரனேயின்னம் வாதோ-ஈசா
பர்மெரித்ததய்யா பூதியணி மெய்யா
அரவணிந்தயையா அருளுமழுங் கையா-ஈசா.

அரசன் சேவகனுக்குச்சொல் வசனம்.

அடா சேவக சண்டப்பிரசண்டா ஒரேயோட்டமாகச் சென்று அரண் மனைவீரர்களை யழைத்துக்கொண்டு வாடா.

சேவகன் அரசனுக்குச்சொல் வசனம்.

அவ்வாறேயிதோ அழைத்துக்கொண்டு வருகிறேனையா.

சேவகன் வீரர்களுக்குச்சொல் வசனம்.

அடா வீரர்களே அரசன் உங்களைத் தீவிரமா யழைத்துக் கொண்டுவரச் சொன்னமையால் காற்றைப்போற் பறந்து ஓடிவாருங்கள்.

வீரர்கள் சேவகனுக்குச்சொல் வசனம்.

ஆஆ இதோ புலியைப்போற் புறப்பட்டோமையா.

வீரர்கள் சொல் தரு இம். நாதநாமக்கிரியை.

வீரர்நாங்க ளேயே இவ்வூரில்வாழுஞ்
சூரர்நாங்கள் மெய்யே.
தீரமாய்க்கச்சைகட்டுவோம் சிந்தைகலங்கவெட்டுவோம் (ர
கோரமாய்த்தடைதட்டுவோம் கொல்லவேமுண்டாகொட்டுவோம்வீ

வேசியைப்போ யடுத்து தேடியேவைத்த
வெள்ளிபண மெடுத்து
நேசமாய்க்கையிற்கொடுத்து நெருங்கியேபயேபடுத்து
நித்தமுமுறங்குகின்ற கீசனைபெட்டி யுதைக்கும் வீர

தன்னைத்தானே புகழ்ந்து நல்லவரைபித்
தாரணியி லிகழ்ந்து
பன்னுகின்றமூடனைப் பதைபதைக்கவே பிடித்து
சின்னபின்னமாயடித்து சித்திரவதைகள் செய்யும் வீர

நல்லநூலைப் பாடி பொருவன்தர
நானுதிக்கு மோடி
பல்லோருமிகழயானே பாடினேனென்று சொல்லுமப்
பாவிப்பயலைப்பிடித்துப் பல்லுதிரவேயுதைக்கும் வீர

வேந்தனெம்மை யோடி வரச்சொன்னதால்
வீரரெல்லாங் கூடி
வந்தவைக்கண்டுபணிய இன்பமுடன்செல்லுகின்ற
எங்களைப்போல்வல்லவர்கள் எந்த உலகத்திலுண்டு வீர.

வீரர்கள் அரசனுக்குச்சொல் வசனம்.

மனுச்சக்ரவர்த்தி மன்னவனே உமது பாதாரவிந்தங்களுக்கு அநேக வந்தனம் வந்தனம்.

அரசன் வீரர்களுக்குச் சொல் வசனம்.

அடா வீரர்களே நேற்றியதினங் கொண்டுபோய் சிறையிலடைத்துவைத்திருக்கும் வீதிவிடங்கனைச் சந்தேறும் என் குமாரனென்றெண்ணாமல் கன்றும்முதன்மந்திரியு மிரந்திருக்கு மிடத்திற் கட்டிக்கொண்டுபோய் நிறுத்திவிட்டுஅதி தீவிரமாய் யெனக்குச் சேதி சொல்லுவீர்களடா.

வீரர்கள் அரசனுக்குச் சொல் வசனம்.

அவ்வாறே சொல்லுகிறோம் மகாராஜனே.

ஆந்தைக்கண்ணன் தோழர்களுக்குச் சொல் வசனம்.

அடா தோழர்களே மழைவிட்டுந் தூவானம் விடவில்லை யென்பதுபோல் நேற்றேமுடிந்ததென்று நினைத்திருக்க இன்றையதினமும் அந்த வீதிவிடங்கனைக்கட்டிக்கொண்டுபோய் நிறுத்திவிட்டு சேதிசொல்லென்றாரே இன்னம் என்ன அதிசயம் நடக்குமோ முழுதுமறிவோம் வாருங்கள்.

வீதிவிடங்கன் சிறையிலிருந்து புலம்பல் இம். ஆனந்தபைரவி.

ஐயோயானென்ன செய்குவேன் வீரர்களென்முன்
அதோவாராரெங் குய்குவேன்
கையும்உதறுதேயென் மெய்யும்நடுங்குதிரு
கண்ணுங்கூசுதே கொண்ட எண்ணந்தடுமாறுதே ஐ

ஆலகாலம்போற் சீறியே அச்சங்கொள்ளவே
அண்டம்வெடிக்கக் கூறியே
ஓலமுடனேவந்து கோலமென்ன செய்வாரோ
நீலகண்டனேயென்னைச் சாலஞ்செய்யாதாளுவாய் ஐ

இந்தவிதிக்குத் தானோ பிறந்தேன்மண்மேல்
என்னசெய்குவே னானோ
எந்தவழியுங்காணே னிங்கைக்குள்ளானேனையோ
சந்த்ரஜடாதரனே சிந்தைநொவத்தாளுமென்னை ஐ

இங்கில்லாப்பாவியா னேனே சிறைச்சாலையில்
சிந்தைகலங்குகின் றேனே
துக்கசாகரத்திலிற் சிக்கிவாடுகின்றேனே
பக்குவமாய்க்கரை சேர்த்திக்கணங்காத்யாகேசா ஐ.

ஆளிவாயன் வீதிவிடங்கனுக்குச் சொல் வசனம்.

ஐயா வீதிவிடங்க மகாராஜனே உன்னை நேற்றியதினம்கொண்டுபோய் நிறுத்தினவிடத்தில் கட்டிக்கொண்டு போகும்படி அரசன் கட்டளையிட்டமையால் குறுக்கொன்றும் பேசாமல் எங்களுடன் வருவாயாக.

வீதிவிடங்கன் வீரர்களுக்குச் சொல் வசனம்.

அப்பாவீரர்களே மன்னவன் சொன்னகட்டளையைத் தடுக்கவலலாமோ முடியும். தந்தைசொன்மிக்க மந்திரமில்லை யென்னும் வாக்கியத்தை யுணர்ந்த யான் குறுக்கொன்றும்பேசாமல் இதோ உங்களுடன் வருகிறேன்.

ஆளிவாயன் வீரர்களுக்குச் சொல் வசனம்.

அடா வீரர்களே இக்கயிற்றாற்கட்டி கடுகென இழுத்துவாருங்கள்.

வீரர்கள் வீதிவிடங்கனுக்குச் சொல் வசனம்.

அப்பா வீதிவிடங்க மகாராஜனே யிப்படி வாரும்.

வீதிவிடங்கன் கடவுளை துதித்துச்சொல் வசனம்.

அரஹர மகாதேவசம்போ சர்வதயாபரா சந்த்ரஜடாதரா சங்கரிமணோகரா என்னை யிப்படியுஞ் செய்ய உன்திருவுளத்துக் கழகோ இன்னமு மென்னை யென்னசெய்தாலும் அதைத்தடுக்க வல்லவனோ எப்பொது நடத்தாசனே என்னைக் காப்பது நின்பாரம்.

ஆளிவாயன் வீதிவிடங்கனுக்குச் சொல் வசனம்.

அகப்பட்டவனுக்கு அட்டமத்துசனி ஓடிப்போனவனுக்கு ஒன்பதாமிடத்து ராஜா என்பதுபோல் கன்றிறந்தபோதே யோடிப்போய் விட்டால் இப்போது வலையிலகப்பட்ட மானைப்போல் விழிக்கவேண்டியதில்லை என்னசெய்யலாம் கடுகெனநடவும்.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல் இம். கமாசு.

அல்லல்தீர அருள்செய்யுமையனே திரு
ஆரூர்த்யாகேசனே வாருங்கைலாசனே அ.

கல்லோஉன்றன்மனங் கரையாதோ காதா
கந்தனையின்றவனேயென் சிந்தைநுடித்திடுதே நீ அ
பாவியென்னைப்போலப் பாரிலிருப்பா ரோ
ஆவியலைந்திடுதே நீ தாவியெனைக்காத்திடுவாய் அ
தேவாஎன்னுயிரு ஜீவனொழிந்த தே
காவாயெனை நீயேமுன் வாவாவரந்தாதாஎன் அ
சந்த்ரசூடாகரா சங்கரனேயென்னை ச
சந்ததங்காத்திடுவாயே தந்தியுரித்தவனேயென் அ

தோழி திருமணியம்மாளுக்குச்சொல் வசனம்.

மனுநீதி தவராமற் செங்கோற் செலுத்தும் எங்கோனாகிய சோழமகாராஜன் தன் மனதுக்குகந்த கட்டழகியாகிய பட்டத்தரசியே நேற்றியதினம் உன்மகனைக் கொல்லப்போன மந்திரி உன்மகனைக்கொல்ல மனம்வாராமல் தானே தன்கட்டாரியினால் தன்னுயிரை மாய்த்துக் கொண்டதால் அரசன் உன் மகனைச் சிறையில்வைக்கச் செய்தாரல்லவா இன்றையதினம் உன்மகனைக் கன்றிறந்த இடத்திற் கொண்டுபோகும்படி கட்டளையிட்டாராம், ஆகையால் வீரர்களதோ அவனைக் கட்டியிழுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள் பாரம் மணி

திருமணி விதிவிடங்கனை நோக்கி புலம்பல் இம். கமாசு.

ஐயோமகனே மானே யான்பெற்றெடுத்த ஐ
கையுங்காலு முதறுதிக் காரணத்துக்கென்னசெய்வேன் ஐ

பத்துமாதமாய்ச்சுமந்து பாரிற்பெற்றேனேயுகந்து
சித்தங்கலங்குதேயென்றன் செல்வமேயென்னைப்போலுண்டோ ஐ
பிள்ளையில்லாமலே முன்னம் பெருக்கத்தவஞ்செய்தேனே
வள்ளலருளாலடைந்துங் கொள்ளைகொடுத்தேனேபாவி ஐ
அந்தக்கன்றுக்காகஉன்றன் ஆவியையொழிக்கவந்த
மந்திரிதானேதன்னுயிர் மாய்த்துக்கொள்ளவுநீதியோ ஐ
மையினிற்கிளிவளர்த்துக் காட்டுப்பூனைக்கிரையாக
மெய்யாய்க்கொடுத்தகதைபோல் மேதினியிலாச்சுதடா ஐ.

விதிவிடங்கன் திருமணியைநோக்கி புலம்பல் இம். அடாணா.

ஐயோஎன்றன்மாதாவே வீணாய் அழுதுபுலம்பாதே நீ
மெய்யாயிப்படிநீயே விசனமுற்றாலென்செய்வே ன்
மந்திரியென்னைக்கொல்லவந்து உயிர்மாய்த்துக்கொண்டானேயவனே

எந்தவகையுங்காணேன் என்னதான்செய்வேனை யோ
தந்தைசொல்லுங்கட்டளையை யின்று தடுக்க எவரால் ஆகு ம்
புந்திமகிழ்ந்தேயானே போய்வருகிறேனனை யே
இந்தவிதிக்கோஎனை நீ மண்ணில் ஈன்றெடுத்தாயோஅறியே ன்
சிந்தைகலங்காமலே நீ செல்லுவாயரண்மனைக் கே.

திருமணி விதிவிடங்கனை நோக்கி புலம்பல் இம். நாதநாமக்கிரியை.

பாலாஎன்செய்வேனடா பரமன்செயலிது வோ
பாவி-மேவி-தாவி-பூவி லாவியலையுதடா பாலா

பிள்ளையில்லாமலுன்னைப் பெருக்கத்தவஞ்செய்தின்றும்
கொள்ளைகொடுத்திப்போது கொடும்பாவியானேன டா
கொற்றவன்றனக் குற்றநீதி யைப்
பற்றியான்சொல சற்றுங்கேளாம ல்
கொல்லுவேன்மைந்தனைச் செல்லடியென்ற வர்
சொல்லவுநீதியோ வல்லமையாகப்பெற் ற பாலா

அள்ளித்தண்ணீரணியும் அய்யனருளாலென க்
கெள்ளளந்தண்ணீரிலாப்பா யென்றிருந்தேனே யினி
எதுசெய்வேனிப் போதுவாழவொ ப்
பாதுமகனேயென் தாதுகலக்கு தே
இந்தவிதிக்குத்தானோ வந்துபிறந்தாயென்ற ன்
சிந்தைகலங்குதேயான் விந்தையாகவேபெற் ற பாலா

உன்னையிழந்தபின்பென் உயிரைவைத்திருப்பேனோ
என்னைப்போற்பாவியுண்டோ என்னசெய்குவேனையோ
ஈசனைகயி லாசனைஜ க
தீசனைத்யா கேசனை நித ம்
எத்தித்தொழுதாற்றுன்பம் ஆத்திமாலையைச்சூடும்
மூர்த்தியருளால்நீங்கும் சாற்றினேனேயான்பெற்ற பாலா.

விதிவிடங்கனுக்கும் திருமணிக்கும் தர்க்கம்.

விதிவிடங்கன்சொல் இம். உசானி

தாயேயுனக்கிந்தச் சஞ்சலமேனோ - ஓ எனைப்பெற்ற - தாயே

ஆயேயரண்மனைக் கன்புடன்செல்வத ற்
கருளே - பொருளே - தெருளே - எனைப்பெற்ற - தாயே.

திருமணிசொல் இம். தனுசரி.

தேடரியஎன்றன் செல்வமேடே ளடா
செப்பியபடிசெல் வேனோ - மனம்
ஒப்பி உயிர்தரிப் பேனோ
வாடுதடாஉன்னைப் பார்க்கப்பார்க்க மனம்
மைந்தனே யென்குறை தீராய் - என்றன்
சிந்தைகலங்குதே பாராய் - தேடரி.

வீதிவிடங்கன்சொல் இம். உசானி.

தந்தைகட்டளையைத் தடுக்கலாகுமோ ஓ எனைப்பெற்ற - தந்தை
குந்தகிழவின்றி யந்தரமானதெ ன்
கோதோ - தீதோ - சூதோ - எனைப்பெற் ற-தந்தை.

திருமணிசொல் இம். தனுசரி.

பாதிமதிசூடும் பரமனை நிதம்
பணிந்துலகிற் பெற் றேனே - மனந்
துணிந்தெவ்வாறு செல் வேனே
நீதிமுறையைப்போற்செய்வேனென்றுகையை
நீட்டிமன்னன் கோப மாக - தலை
யாட்டி யுரைத்தானே சோக-பாதிமதி.

வீதிவிடங்கன்சொல் இம். உசானி.

மாதாவேகன்றையான் மாய்த்தாலெனை - ஓ எனைப்பெற்ற - மாதா
ஆதாரமாய்க்கொல்ல அண்ணலுரைத்த து
அய்யோ - மெய்யோ - பொய்யோ - எனைப்பெற்ற - மாதா.

திருமணிசொல் இம். தனுசரி.

மெய்யாய்க்கொல்வேனென்று வேந்தன்சொல்லவேதன்
விரித்தானோ தலை யோட்டில் - உள்ளில்
மதித்தானோ இந்த நாட்டில்

அய்யய்யோயானென்ன செய்வேனடா உனக்
கடுக்குமோ இந்தத் துன்பம் - இனி
தொடுக்குமோ உனக் கின்பம் - மெய்யா.

வீரர்கள் வீதிவிடங்கனுக்குச்சொல் வசனம்.

ஒகோ மகாராஜனே நீயிப்படி காலதாமதஞ் செய்துகொண்டிருந்தால் எங்களுக்கென்ன சம்பவிக்குமோ அறிகிலோம் ஆகையால் கடுகெனநடவும்.

வீதிவிடங்கன் திருமணிக்குச்சொல் வசனம்.

தாயே யிதென்னகோலம் செங்குமுதம்போன்ற உன்வாயைத்திறந்து சஞ்சலங்கொண்டழுதால் வரும்விதி வழியில்நிற்குமோ என்னைப்படைத்த ஈசன் இரந்தாரோ என்னைக்காக்கக்கடன் அவனுக்கல்லால் வேறுருக்குண்டு ஆகையால் இனி போய்வருகிறேன் என்னைவிட்டப்புறஞ் செல்லுவாயம்மணி.

திருமணி வீதிவிடங்கனை நோக்கி புலம்பல் இம். ஆனந்தபைரவி.

எப்படிசெல்வேன் - ஓ உன்றனைவிட் - டெப்
ஒப்புவமையில்லாக் கற்பகமேயுன் னை
அப்பணிந்தோறு லடைந்தேனேயிப்பொ ழு - தெப்
கண்ணேயென் பாலா - ஓ எனக்கேற்ற
தற்கண்டே சீலா
கண்ணியெரியுதே மண்ணினிலுய்வே னோ
எண்ணுமென்னுதே யென்மனமேங்கு தே - எப்
பாவிகள் ருமேல் - ஓ என்பாலா
பதறிமன் மேலே
ஆவியிழந்தாலிப் பூவிலுயிருட ன்
மேவியிருப்பேனோ தாவியோயானி னி - எப்
வந்தஇக் கோலம் - ஓ உன்னைச்சேர
மைந்தாஎன் காலம்
குந்தகிழவின்றி யந்தரமானே னே
சிந்தைகலங்குதே மைந்தனேயான்துணி ந் - தெப்.

ஆளிவாயன் தோழர்களுக்குச் சொல் வசனம்.

ஓகோ தோழர்களே நாமிவ்டத்தி லிருந்தால் இவர்களிப்படி தான் ஒருவ

ருக்கொருவர் புலம்பிக்கொண்டிருப்பார்கள் ஆகையால் கெட்டியிழுத்துக்கொண்டு போவோம் வாருங்கள்.

திருமணி தனியே புலம்பல் இம். எமுனாகல்யாணி.

ஐயோஎன்னசெய்வேன் எனக்
கருளே பழம்பொருளே யினி ஐ
மெய்யாயென்பாலனை கெட்டிக்கொண்டுபோ. க
விதியோ சதியோ என்ன மதியோ கதியோ ஐ யோ ஐ
ஆரிட்டசாபனையோ நல்ல
தாமோ பழிபோமோ இது ஆ
தாரிட்டமாமணி மார்பனே நீ வர ம்
தாதா நீ தா இன்னம் வாதா நீதா ஐ யோ ஐ
சிந்தைதுடித்திடுதே யென்ன
செய்வேன் யானெங் குய்வேன் என்றன் சி
மைந்தனை விட்டுப் பிரிந்திந்த மண்ணினி ல்
வாழேன் தாழேன் துன்றி லாழேன் விழேனை யோ ஐ
இந்தணிந்தசிவனே கதி
இதுவோ இன்னம் எதுவோ அந்தி இ
என்றவி தத்திலு மைந்தனைக்காத்தரு ள்
ஈசா நேசா த்யா கேசா வாசா ஐ யோ ஐ.

ஆளிவாயன் தோழர்களுக்குச் சொல் வசனம்.

ஓகோ தோழர்களே இனி காலதாமதஞ் செய்யாமல் கடுகென இழுத்து வாருங்கள்.

தோழர்கள் ஆளிவாயனுக்குச் சொல் வசனம்.

இதோ கட்டி கெட்டித் தள்ளி வருகிறோமடா.

வீதிவிடங்கன் கட்டளைக்கலிப்பா.

சங்கராஎன்செய்வேனெனையீன்ற என்தல்விசஞ்சலங்கொண்டகன்றாளந்தோ
இங்கெனக்கெவருந் துணையில்லையே யெந்தலென்னசெய்வாளோ அறிகிலேன்
வங்கையுள்ளகன்றின்பழிதீர்க்கவே வந்தமந்திரிதானே மடிந்திட
பங்கயன்விதியோ என்னைக்காப்பதுன் பாரமீசனே யாரூர்த்யாகேசனே.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல் இம். ஸ்ரீராகம்.

ஐயோ ஜக தீசா - என்னை
ஆள்வதுன்பாரந் த்யா கேசா ஐ
மையணியல்லியங்கோதைக்கு கந்தவா
மண்ணிற்சுந்தரற்குத் தூது நடந்தவா - ஐ
என்போறபடு பாவி - எங்கும்
இல்லையில்லையேயென் றாவி
அன்பங்கொள்ளுதேயுன் சித்தமிரங்கா தோ
துணிந்தேயென்னைச் சோதித்ததும் போதா தோ - ஐ
தோழியிற் கன்று - வந்து
ஜீவனைவிட்டதா லன்று
நேராயென்னைக்கொல்ல வந்தமந்த்ரி சாக
நெஞ்சந்துடிக்குதே காத்தருளன் பாக - ஐ
குலமேந்துங் கையா - இன்னஞ்
சோதிக்கலாய்மோ மெய்யா
பாலகனுமென்றன்றுன் பத்தைப் போக்கு மே
பணிந்தேனேயினி கடைக்க ணேக்குமே - ஐ.

ஊழியன் முதல்மந்திரியின் குமாரனுக்குச்சொல் வசனம்.

மனுச்சோழச்சக்ரவர்த்தியின் முதன்மந்திரியின்றெடுத்த மைந்தனுகியசுந்தரனே; அரசன்குமாரனுகிய வீதிவிடங்கன் தியாகரைச்சேவிக்கத் தேரேறி சென்றானும் அப்போது எதோஓர்கன்றானது அத்தேரினுருளையி லகப்பட்டிறந்ததாம், அந்தப்பழிக்காகத் தன்குமாரனை அத்தேரினுருளையில் வதைசெய்ய உன்தந்தையை யரசனனுப்ப அவனைக்கொல்ல மனமில்லாமல் தானே தன் கட்டாரியினால் தன்னுயிரை மாய்த்துக்கொண் டிறந்தாரா மப்பனே.

மந்திரிமகன் புலம்பல் இம். கௌரி.

ஐயையோயானென்ன செய்வேன் - என்னை
அளித்ததந்தையிறந்தாரோ எங்குய்வேன்
பையரவமணிந்த பரனேயென்போற் பாவி
பாரிலிருப்பாரோ பதைக்குதேயென் றாவி - ஐ

எண்ணமெல்லாம் பாழாய்ப் போச்சே - நான்
ஏங்கியழுதிட காலமு மாச்சே
மண்ணில்விதற்குத்தாறோ என்ணியெனைப்படைத் தாய்
துண்ணியெரியுதேமுக் கண்ணிபாகனே யிவி ஐ

என்னையீன்ற என்றன் தந்தை - உயிர்
இழக்கமனம்வந்த தென்றோஎன் சிந்தை
இன்னமலையுதேயான் என்னசெய்குவே ஞதா
இங்கிலங்கனிற்கதி யுன்னையல்லால்வே றில்லை ஐ

தந்தையை யானிழந் தேனே - யிந்தத்
தாரணியிற் கொடும்பாவியா னேனே
புந்திகலங்குதிதற் கெந்தவழியுங் காணேன்
அந்திவண்ணனேயென்னைச் சிந்தைவைத்தாளு வாயே ஐ.

வீதிவிடங்கன் முதல்மந்திரியின் பிள்ளைக்குச்சொல் வசனம்.

அப்பா முதல்மந்திரியின் புத்திரனே அரசன்கட்டளைப்போல் என்னைக் கொல்லவந்த உன்தந்தை என்னைக்கொல்ல மனம்வராமல் தானே தன்கட்டாரியினால் குத்திக்கொண்டு அடியற்றமரம்போல் இதோவிழுந்திருக்கிறார் பாரப்பனே.

மந்திரிமகன் புலம்பல் இம். முகாரி.

ஐயையோஎன்னசெய்வேன் தந்தையே - என்னை
அலையவிட்டிறந்தாயோ தந்தையே
உய்யும்வகையறியேன் தந்தையே - நீயுன்
உயிர்மாய்த்திறந்ததென்னோ தந்தையே
மன்னன்மகனைக்கொல்ல தந்தையே - வந்து
மதிகலங்கியுன்வாளால் தந்தையே
உன் னுயிர்மாய்த்துக்கொள்ள தந்தையே - உன்றன்
உள்ளமிரங்கினதோ தந்தையே
விள்ளரியதவத்தால் தந்தையே - யீன்றும்
விட்டிறந்தாயேயென்னை தந்தையே
எள்ளளவாகிலுந்தான் தந்தையே-நான்வாழ்ந்
திருக்கஎண்ணங்கொள்வேனோ தந்தையே

துன்பமகற்றுகுஜக நேசனே - யுன்றன்
துணையடிநம்பினேனல்கை வாசனே
அன்பருளத்தகலா வாசனே -யென்னை
ஆளுந்திருவாரூர்த்தியா கேசனே.

ஆளிவாயன் ஆந்தைக்கண்ணனுக்குச் சொல் வசனம்.

அடா ஆந்தைக்கண்ணா நீ யிப்போதே அரசனைக்கண்டு வீதிவிடங்கனை இவ்விடத்திற்கொண்டுவந் திருக்கிறோமென்றும் முதல்மந்திரின் குமாரன் தன்தந்தையைக்கண் டழுதுக்கொண்டிருக்கிறா ரென்றும் விபரமாயெடுத்துரைத்துவிட்டுவாடா.

ஆந்தைக்கண்ணன் ஆளிவாயனுக்குச்சொல் வசனம்.

அடா ஆளிவாயா இதோசொல்லிவிட்டு வருகிறேனடா.

மண்ணினிற்சிறந்த அண்ணலே சரணம் தாங்களுரைத்த கட்டளைபோல் வீதிவிடங்கனைக் கன்றிறந்த இடத்திற் கொண்டுவந்து நிறுத்திவிட்டோம் இறந்தமந்திரியின் குமாரன் தன் தந்தையின்மேல் விழுந்து பிரண்டழுதுக் கொண்டிருக்கிற செய்தியைத் தாமறிய விண்ணப்பஞ்செய்தேன் மகாராஜனே

அரசன் சேருவைக்குச்சொல் வசனம்.

ஆகா அப்படியா அடா சேருவைக்காரா அம்முதல் மந்திரியின் குமாரன் தன்தகப்பன்மேல் விழுந்து அழுதுக்கொண்டிருக்கிறானும், ஆகையால் நீயிப்போதே தப்பாமல் அவனை யழைத்துக்கொண்டு வாடா.

சேருவை அரசனுக்குச் சொல் வசனம்.

வாடாதவெற்றிமாலை யணிந்த கதிர்குலவரோதயா அவ்வாறே யழைத்துக் கொண்டு வருகிறேனையா.

சேருவை முதல்மந்திரியின் மகனுக்குச் சொல் வசனம்.

முதல் மந்திரியின் தவத்தினால்வந்துதித்த புத்திர சிகாமணியே உம்மை அரசன் அழைத்துவரக் கட்டளை யிட்டமையால் யாதுந் தடைசெய்யாமல் என்னுடன் வாருமையா.

மந்திரியின்மகன் சேருவைக்குச் சொல் வசனம்.

அப்பா சேருவையே கண்ணிழந்தக் குருடனுக்குக் கையில் ஊன்றுகோலகப்பட்டதுபோல் துக்கசாகரத்தில் மூழ்கியிருக்கும் என்னை அரசன் அழைத்தாரென்றதும் அடியேன் கொண்ட அல்லல் ஒருவாறாகத் தீருமென்றெண்ணுகிறேன் ஆகையாலிதோ உன்பின்னால் வருகிறேனப்பா.

மந்திரிமகன் கொச்சகம்.

சந்திரனைச்சூடுகின்ற சங்கரனே மன்னவன்ற ன்
மைந்தனைத்தேராழியினில் மாய்க்காமலேயென னு
தந்தையுங்கட்டாரியினால் தானேமடிந்ததினா ல்
சிந்தைகலங்கின்றதையோ சிவனே யெனக்கரு ளே.

மந்திரிமகன் புலம்பல் இம். தேசிகதோடி.

ஐயோநாதனே யெனக்கருள் ப்ரக்யாத னே
மெய்யாயென்செய்வேன் தலைவிதியோஎங்குப்போவே ன்
மன்னன்பாலனை மாய்க்கமனமிலாம லே
என்னருந்தந்தை உயிர்இழக்கலானா னே
பாவியென்போலே யிருப்பாரோ மண்மே லே
ஆவிபோகுதே சிவனே யாள்வதுன்கட ன்
இவ்வயதிலே யான் இழந்தேனெந்தை யை
எவ்வழியையுங்காணேன் இதற்கென்செய்குவே ன்
மன்னனென்றனை யழைத்து வாவென்றேபவ ர்
சொன்னகாரணஞ் சற்றுந்தோற்றவில்லை யே
அந்திவண்ணனே யென்னை யாள்முக்கண்ண னே
இந்தணியீசா ஆரூரில் வாழ்தயாகே சா.

மந்திரிமகன் அரசனுக்குச்சொல் வசனம்.

மனுநீதி தவராத மன்னவனே இதோ உமது பாதாரவிந்தங்களுக்கு அனேகமுறை வந்தனம், என்தந்தை எனக்கு யாதொரு ஆதரவுஞ் சொல்லாமல் இறந்துபோக நான் முற்காலத்தில் என்னபாவஞ் செய்தேனோ அறிகிலேன் என் தந்தையைக் காத்திரக்ஷித்ததுபோல் அடியேனை யாதரிக்க அருள்புரிய வேண்டுமையா.

அரசன் மந்திரி மகனுக்குச் சொல் வசனம்.

அப்பாமகனே நீ பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழக்கடவாய் உன் தந்தையிறந்துபோனதற்கு நீ யாதுந் துன்பங்கொள்ளாம லிருப்பாயாகில் இவ்வுலகத்தை உனக்கே முடிசூட்டி வைக்கிறேன் ஆகையால் இப்போது என்னுடன் இவ்வாசனத்தி லிருப்பாயாக.

அரசன் சேருவைக்குச் சொல் வசனம்.

அடா சேருவைக்கரா நீயேசென்று என் மனதுக்கிசைந்த மனைவியாகிய திருமணியை அழைத்துக்கொண்டு வாடா.

சேருவை அரசனுக்குச் சொல் வசனம்.

அவ்வாறே யிதோ அழைத்துக்கொண்டு வருகிறேனையா.

சேருவை திருமணிக்குச் சொல் வசனம்.

இக்கடல்சூழ்ந்த நெடியவுலகத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்துவரும் மனுநீதிச்சக்ரவர்த்தியின் மனதுக்கிசைந்த மனைவியான என்னைப்பெற்றமாதாவே மலரடியிற்சரணம், அரசனுங்களை யழைத்துவரக் கட்டளையிட்டமையால் என்னுடன் வாருமம்மா.

திருமணி சேருவைக்குச் சொல் வசனம்.

அப்பா சேருவையே இதோ உன்னுடன் வருகிறேன்.

திருமணிசொல் கொச்சகம்.

பன்னரிய என்மகனைப் பாரிலிற்றே ராழியினி ல்
என்னசொல்லியும் வதைப்பே னென்றுரைத் தாரேயன்று
மன்னனெனை யின்றழைக்கும் வாறெதுவோ யானறியேன்
பன்னகஞ் சேருஞ்சிவனே பார்த்தருள வேணுமை யா.

திருமணி புலம்பல் இம். நாதநாமக்கிரியை.

ஐயனேயென்பாலனை யனனீதமாயிழந் தேனே
வையத்திலென்னுயிரையினம் வைத்திருக்கின் றேனே
கன்றைக்கொன்றபழிக்கெனது கண்மணியைக்கொன் றாரோ
இன்றழைத்தசேதியெனக் கென்னசொல்லு வாரோ
மன்னன்மனமிரங்கியெனை வரவழைத்தாரோ அறியேன்
உன்னைநம்பினேனைகனை யொன்றுநான் குறியேன்
பாலகனுக்குயிரளித்து பாதுகாக்கநினைந் தாரோ
நீலகண்டனேதுயரை நீக்கிவைத்தாள் வாரோ
பாவியென்போலிவ்வுலகில் பார்த்ததுண்டோ சங்கரனே
ஆவியலைந்திடுவதற்கின் றுரைகோவேன் பரனே
பல்லுயிர்க்கும்படியளந்து பாதுகாக்கும் பரமேசா
அல்லியங்கோதைக்குகந்த ஆரூர்வாழ்தயா கேசா.

திருமணி அரசனுக்குச் சொல் வசனம்.

ஏ பிராணவல்லபா இதோ உமது பாதாரவிந்தங்களுக்கு அனேக நமஸ்காரம் என்னையொரு பொருட்டாகவெண்ணி இங்குவரவழைத்த சேதியைத் திருவுளம்பற்று மகாராஜனே.

அரசன்சொல் இம். உலா. நீலாம்புரி.

கண்ணேயென்கண்மணியே கற்கண்டேகனிரச மே
பெண்ணேயெனக்குகந்த பிடையனமே -யென்னமுடன்
உன்னைவருவித்தவிதம் ஓகோமடமயி லே
என்னவிதமாயுரைப்பேன் ஏந்திழையே - பன்னரி ய
மைந்தனைத்தோழியினில் மாய்த்திடுவாயென்றென து
மந்திரியையானனுப்ப மாதரசே - விக்தையுட ன்
அன்னவன்கட்டாரியினால் ஆவியிழந்தானதனா ல்
பன்னரியகன்றின் பழிக்காக - என்னரு மை
மைந்தனையானேதுணிந்து மாய்த்தவுடனென்னுயி ரை
மந்திரியின்பழிதீர மாய்த்திடுவேன் - சுந்தரி யே
எள்ளளவுநீதிதனை யில்லவளே யான்மரவே ன்
உள்ளபடியென்மொழியை யோதக்கேள் - தெள்ளமுதே
மண்ணில்முதல்மந்திரியின் மைந்தனையுன் பாலனெ ன
எண்ணிமுடிசூட்டிமகிழ இப்பொழுதே - பெண்ணரசே
ஆதலினால்நீயொன்றும் அட்டிதனைச்சொல்லாம ல்
மாதரசேவிடைகொடுத்து மகிழ்.

அரசி புலம்பல் இம். பியாகு.

ஐயோப்ராண நாதா - என்ன
ஆச்சரியம்பாக் யாதா
வையகத்தில்யானினி வாழஎண்ணேனே நீதா
மன்னவனேநீயிந்த மாபாவியின்மேல் வாதா - ஐ

காதலனே யீது - என்ன
காரணமோஇப் போது
வாதுசெய்யாதேமண வாளனேயென் மீது
மனமிரங்காவிடிலோ யாளத்தடையி ராது - ஐ

உனையனுப்பு வேனோ - இந்த
ஊரிலுயிர்வைப் பேனோ
தனியாயென்றனைவிட்டுத் தவிக்கமனந் தானோ
தன்னியனையென்றன்மேல் சற்பனையுன்றனக் கேனோ - ஐ

பிராரமண வாளா - என்ன
செய்குவேனென்கண் ணாளா
பாரிலென்றன்பாலனைப் பரிகொடுத்தேனேதின்டோ ளா
பனைக்குதன்னையுங்கைவிட பார்த்தருளுவாய்பொற்றாளா - ஐ

புகலரிய தேவா-போதும்
போதுமகானு பாவா
அகங்குளிரநல்வரம் அளித்தென்றனை நீகா வா
யண்ணலேயினிநீயென்னோடாண்மனைக்கிப்போதேவாவா - ஐ

அரசனுக்கும் அரசிக்கும் தர்க்கம் இம். ஜாவளி சங்கராபரணம்.

அ ர ச ன்.

ஆசைநாயகியே ஆ
மாசிலாதோங்குஞ்செந்தேனே மானேயென்மனதா னே
மயங்காமற்செல் வேனே ஆ

அ ர சி.

தேவாதிதேவனே தே
ஆவியலையுதேநாதா அய்யோ உன்மனது த்தா
அன்பாயிரங்காதா தே

அ ர ச ன்.

மைந்தனையான்வதைப்பேனே மந்திரிபழிக்கு நானே
மங்கையேமாய் வேனே ஆ [லே

அ ர சி.

மாய்த்தால்வாழ்வேனோம்மேலே மன்னனேயென்னைமுன்னா
மடிப்பாயுன்வா ளாலே தே

அ ர ச ன்.

வாதுசெய்திடவந்தாயோ மங்கையேநீயென்னபே யோ

மனைக்குநீபோகா யோ ஆ

அரசி. (லையே

மன்னனேயென்னைத்தொல்லையே வைத்தாயேகேட்டென்சொல்
மனம்வர வில்லையே தே.

அரசன்.

அல்லமருங்குழலாளே அறைந்தமொழியைக்கே ளே
அவ்விடைதந்தா ளே ஆ

அரசி.

விடையளிக்கேனேயாசென்று விளம்புவேனியென்னையின்று
வெட்டிச்சென்றால் நன்று தே

அரசன் அரசிக்குச் சோல் வசனம்.

அடி பெண்மயிலே மனுநீதி தவராமல் செங்கோற் செலுத்தும் யான் நீதிக்கு விருத்துவமாய் நடக்க என்மனந் துணியுமோ ஆகையால் என் முதன் மந்திரி யின்றெடுத்த இப்புத்திரனை உன்மகனாக வைத்துக்கொள் அவனை இவ்வுலகை யெல்லாம் ஒருகுடைக் கீழாளும்படி முடிசூட்டி வைக்கிறேன் நான் கொண்ட வ ணத்தைநிறைவேற்றபாதும் வழுவுதலில்லாமல் எனக்கிப்போதே விடையளித்தனுப்படி கனகரத்தினமே.

அரசி அரசனை நோக்கிபுலம்பல் இம். இந்துஸ்தானி.

நாதனே ப்ராண நாதனே —

வாதுபுரிந்திட உனக்கின மனமோ
மண்டையிலெழுதிய வாறுதா னெனமோ நா

அருமைமகனையிழந்ததுவும் போ தாதோ
அமைச்சனுக்கென்னை நீவதைக்கப்போ காதோ
ஒருமனதாயுரைத்தேன் தயவுவ ராதோ
உளநடுங்குதேயிந்த வழைமேல் வாதோ நா

உன்னையிழந்து யின்னவைத்திருக் கேனே
உறுதியுறுதி யிதுசத்தியந் தானே
மன்னனேசொன்னதை மனதில்லை நானே
வணங்கினேன்கதியினி நீயேயென் கோனே நா

எனைவிடுத்துயிரைநீ மாய்த்துக்கொள் ளாதே
என்னரசேயெனது மொழியைத்தள் ளாதே
மனமகிழ்ந்தினி யரசாளுமிப் போதே
மறுத்தால்மாயுவே னுருக்காலுங்கப் பாதே நா.

116776

அரசனுக்கும் அரசிக்கும் தர்க்கம்.

அரசன்சொல் இம். சாரங்கா.

மதிவதனமங்கிகர்த்த மடமானே - யென்றன்
வாய்மொழியைக்கேளடி மடமானே
விதியைப்போலேநடக்கும் மடமானே - என்னை
விட்டகலுவாயடி மடமானே

அரசிசொல் இம். எதுகுலகாம்போதி.

அகலுவாயென்றுரைத்த சக்ரவர்த்தியே- யுன்றன்
அகந்துணிந்ததேது சக்ரவர்த்தியே
மகனுமீயுமடிந்தால் சக்ரவர்த்தியே-மண்ணில்
வாழமனங்கொள்வேனோ சக்ரவர்த்தியே

அரசன்சொல் இம். சாமா.

மேட்டிமையானகண் ணாட்டியேயுன்முகம்
மெய்யாய்ப்பாரேனே - யினிநானே - யிரங்கேனே - செந்தேனே
மெல்லியே - மெல்லியே - மெல்லியே - யரண்மனைக்குச் செல்லடி.

அரசிசொல் இம். கதம்பஜாவளி.

தயைபுரிகுவாய் என்சாமி தயை.
மயங்குதேயுன்சொல்லால்நீதா மைந்தனைக்கொல்லாதேநாதா
மன்னனேயென்மொழியைநீயே மறுக்காதாள்வா யே - த.

அரசன்சொல் இம். காபி.

என்னடியிங்கென்னுட னெதிர்த்துநீவா தாடி
பன்னுகின்றயுன் றன்முகம் பார்க்கேனினி போடி - எ.

அரசிசொல் இம். ஜாவளி-முகாரி.

அய்யா யான்மெய்யா யறியழ வையாதே

துய்யா எனையினி துன்பமது   செய்யாதே-அ.

அரசன்சொல் இம். காம்போதி.

பெண்ணேயெனக்குகந்த கண்ணேயினியிரங்க
என்னேன் இனிநீசெல்லடி.
மண்ணிற்றவஞ்செய்தீன்ற மைந்தனைத்தோழியி   ல்
குண்ணிவதைத்தபின்யான் வண்ணக்குயிலேமாய்வேன் - பெண்.

அரசிசொல் இம். பூரிகல்யாணி.

ஓகோகோ என்ப்ராண நாதா - உன்றன்
உள்ளஞ் சற்றுமிரங் காதா.
பாகாயுருகுதே யென்செய்குவே   னீதா
பார்த்திபனேயென்றன்மேற்றயைவா   ராதா
வாகாரும்ப்ரக்யாதா வரமருளும்பொற்   பாதா
மன்னனேசெவி கேளாதா கன்னனேயென்மேல் வாதா - ஓ.

அரசன்சொல் இம். சங்கராபரணம்.

இன்னமென்னுடன் - வாதா - தீதா - சூதா
வருவாயேபெண்மயிலே - குயிலே - ஓயிலே
என்னசொன்னுலுமென் செவியே   றுதே
எழிலுடன்விடைதந்திடுவாய் வழிதனை நீயேவிடு   வாய் - இ.

அரசிசொல் இம். காபி.

நாதாஉன்மனமிரங்காதா ப்ராண   நாதா
வாதாஎன்மேல் ஏனுவன்ம   ம்
மைந்தனுநீயும் மாண்டபின்   பு
மண்ணில்வாழ எண்ணேனேப்ரா   ண; நாதா.

அரசன்சொல் இம். சுருட்டி.

என்னடி யென்னுடனெதிர்த்துப் பேசுகிறு   ய்
அடி பெண்ணே - கண்ணே யுனக்
கெல்லாந் தெரிந்தவளைப்போற் கைவீசுகிறுய்.
பன்னிப்பன்னிப்படித்தாலு   மிப்போது

பத்தினியேயுன்முன் சொன்னசொற்   றப்பாது
பாலனைக்கைகளை   கட்டி - அந்தப்
பசுங்கன்றுக்காக   வெட்டி - கண்ணுறப்
பார்ப்பேன்றேரினில் சேர்ப்பேனேஉயி   ர்
தீர்ப்பேனின்னமென் தீர்ப்பைக்கேள   டி
பண்புடனேமுதல் மந்த்ரிபதிக்கா   க
பாரிலுயிர்விடுவேனே புரம்போ   க - என்.

அரசிசொல் இம். பூரிகல்யாணி.

சித்தமிரங்காததென்ன   சொல்லையா - உன்றன்
பத்தினியின்மேலிரக்க   மில்லையா - கண்
பாருமே - குறை - தீருமே - உன்றன்   சித்த

அரசன் அரசிக்குச் சொல் வசனம்.

அடி யென் பிராணநாயகியே நீ யென்னசொன்னுலும் என்செவிகொள்ளாது அடி பெண்பாவாய்என்வார்த்தைக்குக் குறுக்கொன்றும் பேசாமல்போய் வருவாயடி.

அரசி அரசனை நோக்கி புலம்பல் இம். சங்காபரணம்.

ஐயையோஎன்ப்ராண   நாதா
அருள்புரிவாயேபொற்   பாதா
மெய்யாயுன்மனமிரங்   காதா
வேதன்விதித்திட்ட   சூதா
மன்னனேநீபெண்ணை   விட்டு
மாய்வேனென்றேவாள்   தொட்டு
பன்னுமிப்பூமியிற்   கெட்டு
பதைக்கின்றேனேபயப்   பட்டு
இப்படிசொல்லப்போ   காதே
என்னுயிர்விடுவேன்தப்   பாதே
எப்படிசொல்வேனிப்   போதே
இரக்ஷிப்பாயொன்றுஞ்சொல்   லாதே
அருமையுள்ளஎன்மண   வாளா

ஆதரித்திடுவாய்கண் ணாளா
மருமலரணியுந்திண் டோளா
வணங்கினேன்தயைசெய்பொற் றாளா
அரசுசெய்திடவரு வாயே
அட்டியினிசொல்லாதே நீயே
தரையிலினியென்னைக்காப் பாயே
சஞ்சலத்தில்விடுகின் றாயே
தருணந்தருணந்தேவ தேவே
தற்காத்தாளுவாயரும் பூவே
ஒருகுறையுமில்லாமற் காவே
உருகுதேமனமென்றன் கோவே.

அரசன் சொல் தரு இம். செஞ்சுருட்டி.

மனுநூற்பிசகேனேமடமானே யுண்மைதானே ம
எனையேயின்னந்தடுத்தாலுமென் மனையேயிங்கிரேனே ம
வெய்யோன்மேற்குத்திசையில்வந்து மெய்யாயுதித்தாலும் ம
விண்ணுமண்ணுங்கீழ்மேலாக எண்ணிப்பிரண்டாலும் ம
வையத்திலிற்றங்கச்சிலை மெய்யாய்ப்பேசினாலும் ம
களிப்பாய்மண்ணாற்செய்தபசு ஆளிப்பாற்கரந்தாலும் ம
ஈசன்திருவாரூர்வாழ்த்யா கேசன்சோதித்தாலும் ம.

அரசி விருத்தம் இம். சாவேரி.

ஐயனே யெனதுமணவாளனே யாளுமிவ் வரசழியுதென்றழுவேனோ அத்தனைப்பத்தியுடனே அறிந்தின்றநம் அருமைமகனுக்கழுவேனோ வையகத்தினிலுறுங் கற்புடையமாதரொனை வைதிடுவதற்கழுவேனோ மன்னனேயுன்றனைப்பிரியாமல்வாழ்ந்தநம் வாழ்வைக்குறித்தழுவேனோ· தையலுமைநாதனருளாலென்னையீன்றதாய் தந்தையைநினைந்தழுவேனோ, சாற்றரியபிரமனிப்பாவிக்குமைத்தஎன் தலைவிதிதனக்கழுவேனோ மெய்யாகநீயுனதுமந்திரிக்காகமாய்வே னென்றதற்கழுவேனோ, வேந்தனேயினியாகிலும்மனதிரங்கியாள் மெல்லடியினிற்சரணமே.

அரசன் அரசிக்குச்சொல் கவி.

மடமயிலே மாங்குயிலே மானே தேனே மரகதமே மதிமுகத்த மனைவியேயென், இடமகனில்வந்தலறி யழுதாலுந்தான் எந்திழையே மனுநெறியிற் பிசகுவேனோ, படியினிலேகணவன் மொழிக்கிரண்டு பேசும் பாவையரைக்கண்டதில்லைபாகையாலே, திடமுடனே முகமுகமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் தேவியேயென்னை விட்டுச் செல்லுவாயே.

அரசி அரசனுக்குச்சொல் கவி.

செப்பரியஎனது மணவாளனேயென் செல்வனையுமுன்றனையு முயிரோடேயான், எப்படிவிட்டுயிர்தரித்துவாழ்வேனையோ என்னரசே யென்னுயிரே யென்றன்வாழ்வே, ஒப்புவமையில்லாதமனுநூற்றப்பியொருபோது நடவேனென்றுலெங்குப்வேன், இப்பொழுதேயென்னை யிருதுண்டாய்வெட்டி யேகினாலுன தெண்ணமுடியுந்தானே.

அரசன் அரசிக்குச்சொல் கவி.

என்னடியென்னோ டெதிர்த்துன் னிருகைவீசி யேதேதோ பிதற்றுகிறாய் கொடியபாவி பன்னரியபடுநீலி நீயெனக்குப் பத்தினியாயெங்கிருந்து வந்துதித்தாய் உன்னரியநீதியின்றிப் பிசகுவேனென் றொருபோது மெண்ணாதே நீயிப்போதே என்னைவிட்டுவெந்தவழி செல்வாயானிங் கினியிருக்க மனங்கொள்ளே னொருவேனே.

அரசி தனியே புலம்பல் இம். சாவேரி.

அரனேகங்காதரனேயென்ன அன்னீத மா அறி யேன்
பரனேசசிதரனேயிந்தப் பாவியொன்றாய் குறி யேன்
மானேந்தியகையாஇன்னம் வாதோசெய்க தேதோ
வாரோதோம்வரனேயென்முன் வாவாதேவ தேவா
மன்னன்சொன்ன மொழியால் மதிமயங்க மிகத் தியங்க
என்னதான்செய்தேனோ ஜகதீசா பர மேசா
கண்ணானேனுடன் பாலனைக் காத்தாளுநெஞ்சங் கரனே
எண்ணுதெண்ணி மனங்குன்றுதே யெனையாள் கங்கா தரனே
பூபாலன்ற னுவியைநீ போக்காமற் காப் பரயே
மாபாலனுக் கருள்வைத்தாளு வாயேயன்பாய் நீயே
தேரூர்ந்திடச்சென்றமன்னன் சிந்தைகளி திசே
ஆரூரில்வாழுந் த்யாகேசா அருட்கண்ணிறைப் பாரே.
ம

அரசன் சேவகனுக்குச்சொல் வசனம்.

அடாசேவக ஆளிமுகசிங்கா என்குலகுருவாகிய வதிஷ்டரை யழைத்துக்கொண்டுவாடா.

சேவகன் அரசனுக்குச்சொல் வசனம்.

அவ்வாறே யழைத்துக்கொண்டு வருகிறேன் மகாராஜனே.

சேவகன் வதிஷ்டருக்குச்சொல் வசனம்.

சூரியகுலத்தரசர்களுக்குக் குருவாயெழுந்தருளி யிருக்கும் வதிஷ்டமகாமுனியே சரணம் அரசனழைத்து வரச்சொன்னமையால் யாதுந் தடைசெய்யாமல் வாருமையா.

வதிஷ்டர் சேவகனுக்குச்சொல் வசனம்.

அப்பாசேவகனே நீ யன்புடன்வாழ ஆசிர்வாதந்தந்தனன் அவ்வாறே யுன்னுடன்வருகிறேனப்பா.

இதுவும் - தரு - இ - ம்மோகனகல்யாணி.

ஆரூர்த்யாகேசனை மனமே - நீ
அன்பாய்த்துதித்தாடு தினமே
வாரார்ந்திடுமாதர் மனமே - சென்று
மயங்காமலிருந்தாலோ கனமே
மண்பெண்பொன்னாசையை நீக்கு - நல்ல
வழியிறசெல்லஉற்று நோக்கு
பண்டுவினைகளைப் போக்கு - உன்னைப்
பலவழிசெல்லாம லாக்கு
நல்லோர்சினேகத்தைத் தேடு - எந்த
நாளுமவரோடு கூடு
சொல்லரியதுதி பாடு நீ
துணிந்தேயானந்தக்கூத்தாடு
காயமெடுத்தது பொய்யே யுன்னைக்
காலன்கொண்டுபோவது மெய்யே
மாயவலைகளைக் கொய்யே - விண்ணில்
வாழமுயற்சி நீ செய்யே

அரசன் வதிஷ்டருக்குச்சொல் வசனம்.

சரணஞ் சரணம் என்குலகுருவாகிய வதிஷ்டமகாமுனியே இவ்வாசனத்திலெழுந்தருளுஞ் சுவாமிகளே.

வதிஷ்டர் அரசனுக்குச்சொல் வசனம்.

மனுநீதிதவராத மன்னவனே நீ பல்லாண்டு வாழ இதோ ஆசிர்வாதந்தந்தனன்.

அரசன் வதிஷடருக்குச்சொல் வசனம்.

ஐயா சுவாமிகளே என் முதல்மந்திரியின் தவப்பயனால் வந்துதித்த இப்புத்திரனுக்கு மகுடஞ்சூட்ட எண்ணமுற்றமையால் உம் மைவருவித்தேன் ஆகையால் அதற்கு வேண்டிய சாமான்களும் சேகரமாயிருக்கின்றன இச்சுபமுகூர்த்தத்தில் முடிசூட்டுமையா.

வதிஷ்டர் அரசனுக்குச்சொல் வசனம்.

அவ்வாறே முடி சூட்டுகிறேன் மகாராஜனே

இதுவும்வதிஷடர் சொல் விருத்தம்.

வேதியர்வந்துசூழ விண்ணவராசிகூ ற
பாதிமாமதியைச்சூடும் பரமனாருளினா லே
நீதிசெங்கோல்நடத்த நீண்முடிசூட்டினோ னீ
தீதிலாதெந்தநாளும் செல்வனேவாழி வா ழி

அரசன் மந்திரிமகனுக்குச்சொல் வசனம்.

அப்பா மந்திரியின் புதல்வனாகிய என் கண்மணியே இதோ இச்செங்கோலைத் தருகிறேன் இதைப்பெற்றுக்கொண்டு மனுநீதி தவராமல் அரசுசெலுத்திவருவாய் முன்னம் கன்றிறந்தபழிக்காக என்மகனை யானைவதைசெய்து பின்பு உன்தந்தையின் பழிக்காக என்னுயிரை மாய்த்துக்கொள்ளப்போகிறேன் நீ மனங்கோணாமலும் குறைகொள்ளாமலும் பேசாமலும் விடைகொடுத்தனுப்புவாயென் செல்வமே.

மந்திரிமகன் அரசனுக்குச்சொல் வசனம்.

ஐயா மகாராஜனே புத்தியுள்ள பார்ப்பானுக்குச் சிற்றெறும்புகதைசொல்லத் துணிந்ததுபோலே பலகலையுணர்ந்த உமக்குயான் சொல்லித்தானா தெரியப்போகின்றது தானேகனியாததைப்பழந் தடிகொண்டடித்தாற் பழுக்குமோ அஃதில்லை உமதெண்ணப்படி மனுநீதிதவராமல் நடப்பதே உத்தமம். ஆகையால் போய்வாரும் மகாராஜனே.

அரசன் சொல் கட்டளைக்கலிப்பா.

பாரும்விண்ணும் படைத்தபரமனே
பாலனைச்சற்று மெண்ணாமலின்றுயான்
தேரிலேறி வதைத்துக்கன்றின் பழி
தீர்த்தபின் மந்திரியின்பழிக்காக என்
சூரியாலென்னுயிரினை மாய்த்திடத்
துணிவுகொண்டேன் சத்யந்தவறுமேல்
ஆரூரில்வாழுந் த்யாகரேயென்னை
நீ யாதரிப்பதுன்றன் கடனாகுமே.

அரசன் புலம்பல் இம். நாதநாமக்கிரியை.

ஆரூர்வாழ் த்யாகேசனே - யென்னை
யாளுவ துன்கடனே.

ஆருந்துணையில்லை வாருங்கண்ணாற்பாரு ம்
அரனே பரனே சூலக் கரனே வரனே திரு ஆ

பாலனைக்கொல் வேனே - கன்றின்
பழியைத்தீர்ப் பேனே
சீலமுடன் யானே - மந்திரிக்கென்
ஜீவனைவை யேனே
நீலகண்டாஇந்தக் கோலமகற்றி ட
நீவா தேவா மறை நாவா வாவா திரு ஆ

சத்தியம்பொய்க் காதே - மனுநெறி
தவறிடவொப் பாதே
புத்ரனையிப் போதே - வதைத்திட
போகவுந்தப் பாதே
அத்தியுரித்தோனே சித்தம்வைத்தாளுவா ய்
அமலா விமலா சுத்த நிமலா கமலா திரு ஆ

தூதாக டந்தவனே - யென்னைச்
சோதிக்க வந்தவனே
பூதிய ணிந்தவனே - யிலக்குமி
பூசைக்கு கந்தவனே
பாதிமதிசூடும் கோதிலாக்குன்றேக ண்
பராய் கோராய் அன்பர்க்கிராய் வாராய் திரு ஆ

வீதிவிடங்கன் சொல் கொச்சகம்.

சொற்றவனு லென்னுயிரைக் கொல்லவந்த மந்திரியு ம்
சற்றுமிரங்காமலையோ தானேமடிந்தா னே
நற்றவத்தோர் சேத்துகின்ற நாயகனே யென்வயி று
பற்றியெரி கின்றதரன் பாரும் பராபர னே.

இதுவும் வீதிவிடங்கன் புலம்பல் இம். கானடா.

ஆரூர்வாழ் த்யாகேசா - அருள்புரி யீசா
வாராருமை நேசா வாருஞ் ஜக தீசா ஆ
இன்னமென்மேல் வாதா வழைக்கிரங் காதா
என்னசெய்வே னுதா இரங்கிவரந் தா தா ஆ
இறைவன்வரு வானோ என்னைமடிப் பானோ
குறையாய்மனந் தானோ குழம்புதென் செய் வேனோ ஆ
மந்திரிமாய்ந் தானே மயங்குதென் செய்வே னே
வந்தாளுவா யரனே வணங்கினேன் பெம்மா னே ஆ

அரசன் இரந்தமுதல்மந்திரியைப்பார்த்து
புலம்பல் இம். தோடி.

ஆ எனதமைச்சே யிதென்னசதியோ - அய
னமைத்ததலை விதியோ ஆ
மாயும்படியுனக்கு மதிகலங்கின தோ
மண்ணிலுன்னையிழந்தபின்னெண்ணியேவாழ்ந்திருப்பேனோ ஆ
மகனைக்கொல்லுவதினு மாய்ந்தால்நலமென் றெண்ணி
மன்னுமிரையாளுமோ மனமெரியுதே குண்ணி
வகையாயிவ்வுலகினில் வாழ்ந்திருப்பேனோ நண்ணி
மைந்தனைப்பெற்றேனே யென்றன்மந்திரியேதவம் பண்ணி ஆ
பாலகனென்றெண்ணாமற் பலமாய்க்கயிற்றாற் கட்டி
பாரிற்குப்புறத்தள்ளி பகைக்கக்கோல்லுவேன் கெட்டி
ஓலமுடனேயென்ற னுயிரைவிடவே மட்டி
ஒன்றுமில்லையேயிரப்பே னென்றன்வாளினாலே வெட்டி ஆ
எத்திசையுந்துதிக்கு மீசாகலங்கினேன் றேனே
இன்னந்தாமதமாக இருக்கின்றாயேபெம் மானே
இத்தரையினிலையோ இனியென்னதான்செய் வேனே
எத்தனைத்துன்பம்வந்தாலுஞ் சத்தியந்தாங்கி டேனே ஆ.

வீதிவிடங்கன் அரசனுக்குச்சொல் வசனம்.

சந்த்ர சேகரனைச்சந்தநந்துதித்து விந்தையாயளித்த தந்தையே சரணம் என்னைக்கொல்லவந்த மந்திரிதானே தன் கட்டாரியினால் தன்னுயிரைமாய்த்துக்கொண்டதற்கு என்ன செய்வேன் மகா ராஜனே.

அரசன் வீதிவிடங்கனுக்குச்சொல் வசனம்.

அப்பா வீதிவிடங்கா கன்றின்பழிதீர உன்னைக்கொல்ல மந்திரியை யனுப்ப தானேதன் கட்டாரியினால் இறந்துபோன காரணம்யாதோ ஐயையோ இப்போதென்னை இரண்டு பழிவந்து சுற்றிக்கொண்டதேஇதுவும்என்தலைவிதியோ என்னசெய்வேன் கன்றின்பழிக்கு உன்னை நானே கொலைசெய்யவந்தேனடா மகனே.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல் இம். பிலஹரி.

ஐயோ இதற்கென்னதான்செய்குவேன் அமலா சுத்த நிமலா ஐ
 யுங்காலுமென்றன் மெய்யும் பதறுதே
 மெய்யாயெனக்கருள் செய்யாததென் கொலோ ஐ

என்னையீன்றதந்தை வந்தாரிதோ ஈசா பர மேசா எ
 மன்னவன் கொல்வதற குன்னிவந்தே னென்று
 சொன்னசொற்கேட்டதும் இன்னாநடுங் குதே ஐ

பூவிலிப்படியும் விதித்தாயே புண்யா மிகு கண்யா பூ
 மாவிடையோனேயென் ஆவியலை யுதே
 கூவியலறும்ப் பாவிக்கரு ளாயோ ஐ

பாரும்விண்ணும் படைத்தாண்ட பராபரனே கங்கா தரனே பா
 வாரும்வாருந்துன்பந் தீருந்திரு மெனக்
 காருந்துணையில்லை ஆரூர்தயா கேசனே ஐ.

அரசன் வீதிவிடங்கனுக்குச்சொல் வசனம்.

அப்பா, என்னருமை மகனே, மன்னுயிரைத்தன்னுயிர்போல் பாதுகாத்துவருகின்றவனாகையால் எனக்கின்னம் எத்துன்பம்வந்தபோதிலும் என்னீதியிலெள்ளளவும் பிசகேன், இது சத்தியம் சத்தியம், ஆகையால் கன்றின் பழிதீர உன்னைக்கொல்லவும் இம்மந்திரியின்பழிதீர நானே என்னுயிரைமாய்த்துக்கொள்ளவும் எண்ணமுற்றேனடா என் செல்வமே.

வீதிவிடங்கன் அரசனுக்குச்சொல் வசனம்.

அருமையோடளித்த பெருமை சேரசே நீர் கொண்ட சத்தியத்துக்கு எள்ளளவும் பழுதுறாமல் நடத்திவருவீராகில் உமக்கெத்துன்பம் வந்தபோதிலும் பானுவைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கிவிடுமென்பதற்குச் சந்தேகிக்க வேண்டியதில்லை ஆகையால் நீர் கொண்டகருத்தின்படி நானிதோ குப்புறப் படுத்துக்கொண்டேன் இனி யாதுந்தடைசெய்யாமல் இத்தேரிலேறி என்னை வதைசெய்குவாயப்பா.

அரசன் வீதிவிடங்கனை நோக்கி புலம்பல் இம். பிலஹரி

 அப்பாமகனேயுன்னை யெப்படி வதைப்பேன டா
 அப்பணிந்தோனருளினால் இப்புவியிலீன்றேன டா அ
 கண்ணேயென்கண்மணியே கற்கண்டேகனிரச மே
 மண்ணிலினுனக்கிடுண்டோ மாதவஞ்செய்தீன்றேன டா அ
 என்னசெய்குவேன்பாலா என்வயிற்றிலேன்பிறந்தா ய்
 உன்னைக்கொலைசெய்தபின்யான் உயிர்தரித்திருப்பேனடா அ
 எள்ளுந்தண்ணீருமெனக் குள்ளபடிநீயிரைக் க
 வள்ளலருளாலடைந்தும் கொள்ளையான்கொடுத்தேன டா அ
 அந்தக்கன்றுக்காகஉன் ஆவியைத்துணித்துட்டே னே
 இந்தமந்த்ரிக்காகவாளாலென்னை மாய்த்துக்கொள்வேனடா அ
 இப்படியுந்தலையிலே யெழுதினானோவேதை ன்
 எப்படியோஈசன்செயல் யானறியப்போமோஅ டா அ.

அரசன் தேரிலேறும் சமயத்தில் சொல் வசனம்.

அரஹர மகாதேவ சம்போ சர்வதயாபரா சந்த்ர ஜடாதரா எ! பார்வதிசமேதா என்னை இப்படியுஞ்சோதிக்க உன்மனந்துணிந்ததோ என்னசெய்வேன்என்மகனைக் கொலைசெய்து கன்றினதுபழியைதீர்த்த பின்பு மந்திரியின்பழிக்காக என்னுயிரை மாய்த்துக்கொள்ளுவேன் ஆகையால் என் மகனைக்கொல்ல இதோ தேரிலேறிக்கொண்டேன் என்னைமுற்றுங்காப்பது நின்பாரம்.

அரசன் தேரிலேறியபின்பு தேவாரம்.

 ஆதியேயரனேபோற்றி யருமறைப்பொருளேபோற் றி
 சோதியேசுடரேபோற்றி துலங்குமுக்கண்ணாபோற் றி
 நீதியாயென்னுள்ளத்தில் நினைத்ததைப்போல்நடத் த
 தீதிலாதருள்வாயாரூர் தியாகரேபோற்றிபோற் றி.

வீதிவிடங்கன் புலம்பல் பிலஹரி.

 ஆண்டவனே நீ வா
 ஆதரித்தருள் தா

ஆண்டவனைதில்லைத் தாண்டவனை மிக
நீண்டவனைப்பணி பூண்டவனே யாரூ ராண்ட

வீதிவிடங்கன் சொல் வசனம்.

ஐயையோ சிவனே இதோ என்னுயிர் போகின்றதே என்னை நற்கதியிற் சேர்ப்பதுநின் பாரம்.

அரசன் தேரைவிட்டிறங்கி இறந்துபோன தன்மகனை
எடுத்துக்கொண்டு புலம்பல் இம். காம்போதி.

மகனேயினியென்ன செய்குவேனே - மகனே
மண்ணினுனையடைந் தேனே முன்னமு க்
கண்ணனருளினு லின்றுயான்கொ லை
பண்ணினேன்மனங் குன்றுத டா மகனே
பாலாமனம் பதைக்குதேசிலா - பாலா
பாவியுனை வதை செய்ததாலெ ன
தாவியலையுதே வாழ்ந்திடேனேயி ப்
பூவினுயிருடன் மேவிய டா மகனே
சதியோ அயனமைத்த தலைவிதியோ - சதியோ
தாதுகலக்குதே யுனை வதைத்த தா
லேதுசெய்வேனிப்போதுயான் புவி
மீதுவாழ ஒப்பாத டா மகனே
ஈசா அருள்புரியுந் தியாகேசா ஈசா
என்னசெய்குவேனது கலைவி தி
தன்னை நினைக்கிலென் வயிறுமெரியு தே
இன்னம்வாழ நானுன்னை டா மகனே.

அரசன் தன்மகனைக் கீழேவைத்துவிட் டு
வாளையுருவிக்கொண்டு சொல் கவி.

சுந்தரஞ்சேராரூர்த்யாகேசா உன்ற ன்
துணையடியைத் தொழுதடைந்த புதல்வன்றன் னை
வந்திரந்த கன்றினது நிமைமதி ர
மாய்த்தேனே சற்றுமிரக்கமி லின் று
சந்திரனை விரிசடையிலே தரித் த
சங்கரனே யிவ்வீர வாளினு லே
மந்திரியின் பழிக்காக என்னையி தோ
வதைசெய்துக் கொள்ளுகிறேன் மனமகிழ்ந் தே.

ஆரூர்த்தியாகேசர் அல்லியங்கோதை சமேதராய்வந்து
அரசன்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு சொல் கவி.

மன்னவனே யிருஇருகைமிர்சாதேயு ன்
மனுநீதிக் கெள்ளளவும் பிசகேயில் லை
உன்னெறியைக் கண்டுமிக உளமகிழ்ந்தோ ம்
உத்தமனே யாகையினுற் புதல்வனுக்கு ம்
உன்னரிய மந்திரிக்குங் கன்றினுக்கு ம்
உடல்விட்டுப்போன உயிர்தந்தோந் தந்தோ ம்
நன்னயஞ்சேருன்மனைவி மைந்தனோடி ந்
நகரினிலே நலம்பெறநீ வாழ்குவா யே.

இறந்த மந்திரியும்வீதிவிடங்கனும் உயிர்பெறுதல்,
கன்றெழுந் தோடிவிடுதல்.

அரசன் தியாகருக்குச் சொல் தேவாரம்.

அப்பனேபோற்றிபோற்றி யருளொளிவிளக்கேபோற் றி
ஒப்பிலாமணியேபோற்றி யும்பர்கட்கரசேபோற் றி
தப்பிலாதுயிரளித்த சந்த்ரசேகரனேபோற் றி
செப்பருமாரூரில்வாழ் தியாகரேபோற்றிபோற் றி.

க-வது மந்திரி தியாகருக்குச் சொல் தேவாரம்.

பல்லுயிர்தம்மைக்காக்கும் பராபரப்பொருளேபோற் றி
அல்லலையகற்றியென்றன் ஆருயிர்தந்தாகாக் க
அல்லியங்கோதையோடிங் கடைந்தசங்கரனேபோற் றி
நல்லஆரூரில்வாழும் நாதனேபோற்றிபோற் றி.

வீதிவிடங்கன் தியாகருக்குச் சொல் தேவாரம்.

ஐயனேபோற்றிபோற்றி யடியனுக்குயிரளித் த
தய்பனேபோற்றிபோற்றி சுடரொளிவிளக்கேபோற் றி
மெய்யனேபோற்றிபோற்றி விரிசடையோனேபோற் றி
வையகம்புகழுமாரூர் வள்ளலேபோற்றிபோற் றி.

தியாகர் அரசனுக்குச் சொல் கவி.

போற்றிசெய்தும் புண்ணியனே நுன்னைப்போல
பூதலத்திலே சிகரா யொருவரேனு ம்
தோற்றுவதற் கரிதரிது நீயன்பாயி ந்
தொல்லுலகில் வாழ்ந்திருக்க வரந்தந்தோ மே.

அரசன் ஆளிவாயனுக்குச் சொல் வசனம்.

அடா ஆளிவாயா நீ காற்றைப்போற்பாய்ந்து இங்குநடந்த அதிசயங்களைக்கட்டழகியாகிய என்பட்டத்தரசிக்குத்தெரியப்படச்சொல்லி அழைத்துக்கொண்டோடிவாடா.

ஆளிவாயன் அரசனுக்குச் சொல் வசனம்.

இதோ ஒரு நொடிக்குள் அழைத்துக்கொண்டு வருகிறேன் மகாராஜனே

ஆளிவாயன் அரசிக்குச் சொல் வசனம்.

என்னைப்பெற்றதாயே சரணம், உன் மணவாளனாகிய மனுச்சோழச்சக்ரவர்த்தி கன்றிறந்த பழிக்காக உன்மகனைக் கொலை செய்தபின்பு மந்திரி யிறந்த பழிக்காக அரசன் தன் வாளை யுருவிக்கொண்டு வெட்டிக்கொள்ளப்போக ஆரூர் தியாகர் அல்லியங்கோதை சமேதராய்த்தரிசனந்தந்து இறந்த கன்றையும் மந்திரியையும் உன் அருமை புதல்வனையும் எழுப்பிவைத்தார், ஆகலால் உன் மணவாளன் உம்மை அழைத்துவரச்சொன்னார் வாருமம்மா.

அரசி சொல் கலிவிருத்தம் பியாகு.

அந்திவண்ணனே ஐம்முகதேவ னே
சுந்தரஞ்சேருஞ் சூலிகபாலி யே
மைந்தனைமண வாளனைக்காத்தவ ன்
தந்தையேநின்றன் தாளிற்சரண மே.

அரசி சொல் வசனம்.

கண்ணிற்காணாதகப்பல் கரைவந்துசேர்ந்ததுபோல்என்மனங்குளிரவைத்த மைந்தனே இதோ உன்னுடன் வருகிறேன்.

அரசி சொல் தரு இம். சங்கராபரணம்.

என்னபுதுமையோ அறிகிலேன் ஈசனேயாரூர்த்யாகேசனே ன
மன்னனையும் மைந்தனையும் மிந்த
மண்ணினிலாதரித்தவனே யெண்ணியேபுரமெரித்தவனே ன
மைந்தனைக்கொன்றபின் மந்த்ரிபழிக்கா க
மாய்வனென்று மணவாளருறைத்தா ரே
மூர்த்திமனு முறையதுபோற் செய்ய
மூத்தியளித்தாரின்றே அத்தியுரித்தவனின் றே ன
இப்புவியாளு மன்னவ்றனைச்சோதித் த
தீசனேநீயல்லால் வேறுமென்னைப் னே
இப்படியே எப்பொழுதும் நீயே
இன்பமுடன்காத்தருளே துன்பமெலாந்தீர்த்தரு ளே ன
சங்கரனேயுன தயாளகுணத்தை யித்
தாரணியைத்தாங்குகின்ற நற்சேட னும்
பொங்கமுடன் புவியினிலே யென்றும்
புகல்முடிந்திடவரிதே அகலாதருள்வனுபெரி தே ன

அரசன் அரசிக்குச் சொல் வசனம்.

அடி யென்னாசைக்குகந்த ஆரணங்கே உன் கற்பின்மகிமையால் யாமும் நமது அருமை மகனும் மந்திரியும் உயிர்பெற்றெழுந்தோம், ஆரூர்தியாகர் அல்லியங்கோதைசமேதராய் அதோரிடபவாகனமீது எழுந்தருளியிருப்பதால் அவரைக்கண்டு சேவித்துவாடி வானமுதே.

அரசி தியாகருக்குச் சொல் தேவாரம்.

சங்கரனே போற்றிபோற்றி சதுர்மறைப்பொருளே போற் றி
கங்கைவேணியனே போற்றி கரியுரித்தோனே போற் றி
பொங்கமாய்க் கணவனோடென் புதல்வனைப் புகழ்ந்துகாத் த
திங்கண்மா முடியோனேநின் சேவடிக்கமலம் போற் றி.

தியாகரும் அம்மனுந் திருமணிக்குச் சொல் வசனம்.

கற்பிற்சிறந்த கனகரத்தினமே நீயுன்கணவனுடன் உயிருமுடலும்போலும், நகமுஞ்சதையும்போலும், நீரும் பாலும் போலும், பூவுமணமும்போலும் ஒத்து வாழ்ந்திருக்க இதோ வரந்தந்தோம்.

தியாகர் அரசனுக்குச் சொல் வசனம்.

அப்பா அரசனே, இனிஉன்மகனை யழைத்துக்கொண்டுபோய் மகுடஞ்சூட்டி இவ்வுலகை யெல்லாம் ஆளச்செய்வாயப்பா.

அரசனும் அரசியும் வீதிவிடங்கனுக்குச் சொல் வசனம்.

அடா ஆசைக்குகந்த செல்வமே, இனி நீ முடிசூட்டிக்கொண்டு இவ்வுலகையெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழாளுவாயப்பா.

வீதிவிடங்கன் சொல் தரு இம். இந்துஸ்தானி காபி.

அன்னை தந்தையே யெனக் கருள்புரி வீரே
ஆரூர்த்யாகேசரென்னை யாதரித் தாரே
என்னசொன்னீரிப்போது எழைக்கரசேற் காது
என்மனஞ் சற்று மிரங் காது
தன்னிகரில்லாநல்ல தவவேடம்பூண் பேனே
சரணஞ்செய்தேன் யனைக்குச்சார் வீரே அன்
அரசைவேண்டேனெப்போதும் அநிலைடைந்ததீதும்
அய்யய்யோபோதும் போமதுபோ தும்
அரியதவவேடங்கொண் டஞ்சலிசெய்தெந்நா ளும்
அருளடைவேனிப்போ தகல் வீரே அன்
சிங்காதனத்தைக்கண்டுசெங்கோலையுங்கைக்கொண்டு
தேசத்தையாளேனினிநா ண்டு
மங்கைபங்காளனுக்குப் பெங்கமுடனே செய்து
மனமகிழ்ந்திருப்பேனே மாநிலத் தில் அன்
புத்திகடுங்குதையோ புவியில்வாழ்வதுமெ ய்யோ
புகலுமொழியேசொலும் பொ ய்யோ
சந்த்ரஜடாதரனைச் சந்ததந்தொழு வேனே
சஞ்சலங்கொள்ளாமல் சார் வீரே அன்.

அரசனும் அரசியும் வீதிவிடங்கனை நோக்கி புலம்பல் இம். ஆகிரி

திங்கள்முடிதரித்த சிவனருளினு — லுன்னைச்
செல்வமாய்ப்பெற்றோமடா அடாமக — னே செல்வ
அங்கநாடிக்கின்றதே யறைந்தமொழி — யாரை
சாளவருவாயடா அடாமக — னே ஆளவரு
இந்த உலகையாளென் றியம்பினு — னைநீ
எப்படிமறுப்பாயடா அடாமக — னே எப்படி
மைந்தனேநீயெங்கள் வார்த்தையைத் — தடுக்காமல்
வந்தரசாள்வாயடா அடாமக — னே வந்தர
உன்னைப்பிரிந்துநாங்கள் உயிருடனே — யுலகில்
உண்மையாய்வாழோமடா அடாமக — னே உண்மை
என்னசொன்னுலுஞ்சற்றும் இரக்கமில்லையோ — இனி
யெப்படிசகிப்போமடா அடாமக — னே எப்படி
முகமதுகுளிரவே மொழியும்வார்த்தைக் — கிரங்கி
முடிசூட்டிக்கொள்வாயடா அடாமக — னே முடிசூட்டி
அகமதுநடுங்குதே ஐயையோஎன் — செய்வோம்
அவனியையாள்வாயடா அடாமக — னே அவனியை
பத்துமாதஞ்சுமந்து பாரிற்பெற்ற — மனத்
பதையாய்ப்பதைக்குதடா அடாமக — னே -பதையாய்ப்
சித்தங்கலங்குதேயென்செய்வோமெங்கள்துன்பத்தைத்
தீர்க்கஇப்போதேவாடா அடாமக — னே - தீர்க்க
அன்னதானஞ்செய்துன்னை அடைந்தோமாகையினுல்நீ
அரசுபுரிவாயடா அடாமக — னே - அரசுபுரி
என்னசொன்னுலுமேநாம் எங்களுடன் — வந்துநீ
இவ்வுலகாள்வாயடா அடாமக — னே - இவ்வுல.

வீதிவிடங்கன் சொல் விருத்தம் இம். அரிகாம்போதி.

அரனேயழ லார்க்கிரனே யருள்தந் தாண்டசங்கர — னே
வரனேபரனே சகிதரனே வந்தேயென் தந்தையுந்தாயு — ம்
அரசாண்டிட என்றனையழைக்க அய்யோஆகா குழம்புதே, — நீ
கிரமாயென்னை யாட்கொளுமாரூர் த்யாகேசாநின் னடைக்கல — மே.

தியாகர் வீதிவிடங்கனுக்குச் சொல் கவி.

அப்பனே அன்னை தந்தை யறிவேயமூவதா — லே
இப்புவியாளுவாயென் றியம்பினுமேகுவா — யே.

வீதிவிடங்கன் தியாகருக்குச் சொல் விருத்தம் இம். கேதாரம்.

அப்பனேயிந் நாயேனை யாதரித்த ஆண்டவ — னே
இப்புவியை யாளமனம் எப்படிதான் கொள்ளுமை — யோ

ஒப்புவமை யில்லாத உன்னருளை யானடை — ய
தப்பாமலே வரம்நீ தந்தருளுந் தப்பா — னே.

தியாகர் வீதிவிடங்கனுக்குச் சொல் வசனம்.

அப்பா வீதிவிடங்கா நீயாதொன்றுக்கும் அச்சப்படாமல் நின் தாய் தந்தை மனம்போலவே முடிசூட்டிக்கொண்டு மனுநீதி தவறாமல் அரசு புரிந்து நமது பதவிவந்து சேருவாய் பின்பு மிருகண்டமாமுனி யருந்தவத்தில் மார்க்கண்டனாக நீபோயவதரிக்கச்செய்வோம். இப்போதுகொண்ட எண்ணம்போல் அப்போதுநம்மையே துதிப்பாய், உன்னைப்பிடிக்கவரும் எமனையுதைத்து உனக்கு என்றும் பதினறு வயதுதந்து ஆட்கொள்ளுகிறோம் ஆகையால் இனிநமது வார்த்தையைத்தடுக்காமல் உன் தந்தைதாயுடன் போய்வருவாய் நீ செங்கோல்முகங் கோணுமல் பொங்கமாய் வாழ்ந்திருக்க இதோ அனேக வந்தனந் தந்தோமப்பா.

வீதிவிடங்கன் தியாகருக்குச் சொல் வசனம்.

என்னையாட்கொண்ட கடவுளே அவ்வாறே செல்லுகிறேன் இச்சிறுவன்மேல் கியாபகமிருக்க உமது பாதாரவிந்தங்களுக்கு அனேகநமஸ்காரம்.

அரசன் திருமணிக்கும், வீதிவிடங்கனுக்கும்,

மந்திரிக்குஞ் சொல் வசனம்.

அப்பா என்னருமை மகனே அடி என்னுருயிர்போன்ற அங்கசமே என் ...மந்திரியே இனிநாமெல்லோரும் செல்லுவோம் வாருங்கள்.

...ன் மந்திரி அரசனுக்குச் சொல் வசனம்.

சொன்னசொற்படியே மன்னவனே வருவோம்.

அரசன், அரசி, மந்திரி, வீதிவிடங்கன் இவர்கள் சொல்

தரு இம். சிங்காரச்சிந்து சாபா.

அரசன்.

ஈசனேயெழி லாரூர்ப்பா சகேசனே நீ — வாவாவா
நேசமாயாளுவாய் ஜக நீசனே நீ — வாவாவா ஈ.

அரசி.

ஐயனேவென்னி றணியு மெய்யனே நீ — வாவாவா
கையினில்மழுமா னேந்தும் அய்யனே நீ — வாவாவா ஐ.

மந்திரி.

நாதனேகனின மலர்ப் பாதனே நீ — வாவாவா
ஆதரவுடனென்றுங் கங்கா தரனே நீ — வாவாவா நா.

வீதிவிடங்கன்.

அண்ணலேயரனே யக்னி வண்ணனே நீ — வாவாவா
மண்ணினிலாதரித்த முக் கண்ணபாகா நீ — வாவாவா அ.

அரசன்.

அத்தனே உயிரளித்த பித்தனே நீ — வாவாவா
அத்தியையுரித்த பரி சுத்தனே நீ — வாவாவா அ.

அரசி.

ஆதியேயெங்கள்முன் பரஞ்சோதியே நீ வாவாவா
பூதியையணிந்தொளி ரனாதியே நீ வாவாவா ஆ.

மந்திரி.

சூலியேசுகாநந்தக பாலியே நீ வாவாவா
ஆலகாலமுண்ட அனுகூலனே நீ வாவாவா சு.

வீதிவிடங்கன்.

அப்பனேவிடைமீதேறி யிப்போதே நீ வாவாவா
ஒப்பிலாவமுதேகநாளுந் தப்பாமல் நீ வாவாவா அ.

சேருவை மந்திரிமகனுக்குச் சொல் வசனம்.

மந்திரியின் புதல்வனாகிய மன்னவனே மந்திரியே, சேனைத்தலைவரே சரணம் அரசன்முதலிய யாவரும் ஆரூர்தியாகேசரருளினால்உயிர்பெற்றிதோ வருகிறார்களய்யா.

மந்திரிமகன் சொல் வசனம்.

ஆகா! அப்படியா நீங்கள்யாவரு மென்னுடன் வாருங்கள்.

மந்திரி சேனைத்தலைவன் சொல் வசனம்.

ஆகா! அற்புதம் அற்புதம் இதோவருகிறோம்.

மந்திரிமகன் முதலிய யாவரும் சொல் வசனம்.

தியாகேசர் திருவருள்பூண்ட புண்யசீலர்களே [illegible] ங்களுக் கனேகநமஸ்காரம்.

அரசன் சொல் வசனம்

என்னுருயிர் போன்ற தருமசீலர்களே பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ அனேக ஆசீர்வாதந்தந்தனம்.

என்னைச்சூழ்ந் திருக்கப்பட்டவர்களே நீங்கள்யாவரும் - ஆசனத்தி லிருபீர்களாக.

அடாசேருவையே என்குல குருவாகிய வசிஷ்டமாமுனியை யழைத்துக்கொண்டுவாடா.

சேருவை அரசனுக்குச் சொல் வசனம்.

இதோ அழைத்துக்கொண்டு வருகிறேன் மகாராஜனே.

சேருவை வசிஷ்டருக்குச் சொல் வசனம்.

ஐயா வசிஷ்டமாமுனியே சரணம் உம்மை அரசன் அழைத்துவரச் சொன்னார்வாரும்

வசிஷ்டர் சேருவைக்குச் சொல் வசனம்.

இதோவருகிறேனப்பா.

வசிஷ்டர் சொல் தரு இம். அம்சத்தொனி.

அருள்புரியருள்புரி ஜக தீசா
ஆண்டரு ளாரூர்த்யா கேசா அ.
பொருளெனநம்பினேனே யீசா
பொருகடனஞ்செயுங்கயி லாசா அ

விண்ணவர்மண்ணவர்பணி நாதா
விடையினிலேறியபொற் பாதா
எண்ணினவரந்தருவாய் நீதா
எழிலார்ந்திடுகுந்தார் தூதா அ
இந்தணியையம்முதனே காவா
யிருவினை போக்கியாளுந் தேவா
கந்தனை யீன்றோனே நீவா
கடையனை யாதரித்திட வாவா அ
படியினிலன்பரைக்காத் தாயே
பாரில்நடனங்காண்பிப் பாயே
அடியனை யாதரித்திடு வாயே
அருளமுதந்தருவாய் நீயே அ.

அரசன் வசிஷ்டருக்குச் சொல் வசனம்.

சரணஞ்சரணஞ் சுவாமிகளே ஆரூர்த்தியாகேசர் அருளினாலும், உம்முடைய கோரிக்கையினாலும் யாவரும் உயிர்பெற்றெழுந்தோம் ஆகையால் என் குமாரனாகிய வீதிவிடங்கனுக்கு மகுடஞ்சூட்ட எண்ணமுற்று சகலசாமான்களும் சேகரமாயிருக்கின்றன இனி யிச்சுபமுகூர்த்தத்தில் முடிசூட்டுமையா.

வசிஷ்டர் அரசனுக்குச் சொல் வசனம்.

[illegible]ற இதோ முடிசூட்டுகிறேன் மகாராஜனே.

வசிஷ்டர் வீதிவிடங்கனுக்கு முடிசூட்டும்போது சொல் கவி.

அந்தணரு முனிவருமாகிகூ ற
அண்டர்களெல்லாம் புஷ்பமாரிதூ வ
சுந்தரஞ்சேர்மேள வாத்தியங்களார்ப் ப
தோகையர்கள்பரத நாட்டியங்களா ட
வந்துநிறைந் திருக்கின்றமன்னரெல் லா
மனங்களிக்கமணிமுடியைச் சூட்டினேன்யா ன்
விந்தையுறுமாரூர் த்யாகேசனருளி ம்
மேதினியிற் பல்லாண்டு வாழி வாழி.

வாழி விருத்தம்.

வாழ்க வானகம் வையக மந்தண ர்
வாழ்க மன்னர்கள் வைசியர் சூத்திர ர்
வாழ்க சோழ மகாராஜன் வாழ்க வே
வாழ்க வீதிவிடங்கனும் வாழ்க வே.

இதுவுமது.

சீர்பூத்தமனுநீதி மன்னவன்ற ன்
செப்பரியகதையை யெழிற்புதுவைவாழு ம்
— பார்பூத்தகௌரி குலத்தினிலெழுந் த
பகர்நாராயணசாமி யென்னும்பண்போ ன்.

காப்புந்தநற் சரித்திரப்பாவாக க
நாட்டிவைத்தே யுரைத்தானன்புடன் தே
எழுந்தவிந்நூலைப் படித்தோர்கேட் டோர்
செழுந்தினமும் வாழி வாழி.

மங்கலம் இராகம் சுருட்டி.

வையகமெலாம்பணியும் வல்லபமனுவனுக் கு
மங்களஞ் சுப மங்களம்
பையரவணிந்தஈசன் பாலனுமீருனுக் கு
மங்களஞ் சுப மங்களம்
சங்கரனருளால்வந்த சத்திவடிவேலனுக் கு
மங்களஞ் சுப மங்களம்
தங்கமாமயின்மீதேறி சாரிவருஞ்சீலனுக் கு
மங்களஞ் சுப மங்களம்
சோமனைவிரிசடையிற் சூடியகங்காளனுக் கு
மங்களஞ் சுப மங்களம்
காமனையெரிசெய்தமுக் கண்ணனுமெண்டோளனுக் கு
மங்களஞ் சுப மங்களம்
இங்கிதகருடன்மீதி லேறுங் கொண்டல்வண்ணனுக் கு
மங்களஞ் சுப மங்களம்
சங்குசக்கரங்கையிலிற் றுங்கியசெங்கண்ணனுக் கு
மங்களஞ் சுப மங்களம்
நகரிலன்புடன்வாழுகின்ற காதுவருணாத்தோருக் கு
மங்களஞ் சுப மங்களம்
அகங்குளிர இந்நூலை யாவலாய்வாசிப்போருக் கு
மங்களஞ் சுப மங்களம்
சந்ததமுநாராயண சாமிசெய்செந்தமிழுக் கு
மங்களஞ் சுப மங்களம்
இந்தநூல்செய்தவனுக்கு மைந்தருக்குமனைவிக் கு
மங்களஞ் சுப மங்களம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மனுச்சோழச்சக்கிரவர்த்தி சரித்திரப்பா

மூன்றாம் பிரிவு.

முற்றிற்று.

327